Nr. 55. Piątek 7 Marca 1879. Rok 69.

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 4 po południu z wyjątkiem świąt i niedziel.
Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 7 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Wałowa Nr. 29. — Listy należy frankować. — Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł.
Przewodnik naukowy i literacki, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej" otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca, lub od 1 lipca do końca grudnia, ćwierćroczni zaś i miesięczni za dopłatą, pierwsi 75 ct., drudzy 30 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

CZĘŚĆ URZĘDOWA

Najjaśniejszy Pan wyjechał 5 b. m. wieczorem do Budapesztu.

Obwieszczenie.

Niniejszem rozpisuje się uzupełniający wybór jednego posła na Sejm krajowy z ciała wyborczego większych posiadłości byłego obwodu Krakowskiego na dzień 3go kwietnia 1879. Wybór ten odbędzie się w Krakowie w godzinach i w lokalnościach, o których wyborcy zawiadomieni będą kartami legitymacyjnemi. Listę wyborców tego okręgu wyborczego ogłasza się jednocześnie w dzienniku urzędowym *Gazety Lwowskiej*.

Z Prezydyum c. k. Namiestnictwa.

We Lwowie dnia 3 marca 1879.

Z powodu panowania księgosuszu w Galicyi wydał c. k. rząd krajowy dla Bukowiny pod dniem 25 lutego r. b. do l. 1720 następujące rozporządzenie: Z powiatów Galicyi dotkniętych zarazą jakoteż z zarażonych zakładów kontumacyjnych niewolno wprowadzać do Bukowiny zwierząt i przedmiotów wymienionych w paragrafie 2 ustawy z dnia 29 czerwca 1868; przywóz i przewóz tychże w okolic wolnych od zarazy nastąpić może jedynie za każdorazowem zezwoleniem c. k. Rządu krajowego w Czerniowcach.

Z c. k. Namiestnictwa.

We Lwowie dnia 4 marca 1879.

Z powodu sprowadzenia księgosuszu w Głowaczowej i Róży w powiecie Pilznieńskim, i w Radgoszczy w powiecie Dąbrowskim wcielono do okręgu zarazy następujące miejscowości powiatu Tarnowskiego: Tarnów z przedmieściami, Rzędzin, Wola Rzędzińska, Jodłówka, Wałki i przysiołek Ładna, Żukowice nowe i stare, Jastrząbka nowa, Chyszów, Klikowa, Biała, Bobrowniki wielkie i małe, Łęg ad Partyń, Ilkowice, Siedlec i Łęka, Niedomice, Konary, miasto Żabno, Nieciecza, Podlesie, Łukowa, Pawęzów, Smigno, Kobierzyn, Lisia góra, Krzyż i Zaczarnia (z powodu zarazy w Radgoszczy), Pogórska Wola, Skrzyszów, Gumniska, Tarnowiec, Zawada, Łękawica, Szynwałd, Trzemeszna, Karwodża, Zabłędza, Załasowa, miasto Tuchów, Kielanowice, Uniszowa, Bistuszowa, Ryglice, Jonimy i Kowalowy. Oraz wzbroniono odbywania targów na bydło rogate w Tarnowie, Żabnie, Tuchowie, i Ryglicach, ładowania bydła na stacyach kolejowych w Tuchowie, Tarnowie i handlu wszelkiego bydłem rogatem, płodami zwierzęcemi, paszą i materyałem podściełowym.

Z c. k. Namiestnictwa.

We Lwowie dnia 4 marca 1879.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 7 marca.

Rossya nie od dziś dopiero prowadzi zamaskowaną dyplomatyczną kampanię przeciw traktatowi berlińskiemu. Ostatnia jej depesza okólnikowa do mocarstw europejskich nie jest zatem żadną niespodzianką. Gdyby nawet nie słynne mowy Dundukowa i innych dygnitarzy rossyjskich w Bułgaryi, mowy, które, jak wiadomo, nieraz zasługiwały na nazwę podburzających a tem samem pozwalały odgadywać nieprzychylne usposobienie Rossyi dla traktatu berlińskiego, Europa mogła się przygotować na to, że traktat berliński w oczach Rossyi nigdy nie będzie czemś więcej, jak tylko prowizorycznem uregulowaniem stosunków. W oczach Rossyi, która miała już w ręku traktat sanstefański i tak niechętnie poddała go bolesnej operacyi na kongresie berlińskim, wszystko, co kongres postanowił, wydać się musi połowicznem lub nawet niedostatecznem. Czyż mogło być inaczej? każde inne państwo na miejscu Rossyi tak samo zapatrywałoby się na stan rzeczy.

Jeżeli zatem należało się przygotować na to, co dziś Rossya w drodze dyplomatycznej podejmuje celem zmodyfikowania traktatu berlińskiego, to okólnikowa depesza rossyjska nie może wywołać żadnego zaniepokojenia. Mocarstwa, którym świat cywilizowany zawdzięcza, że tryumf panslawizmu w San-Stefano trwał tak krótko, nie potrzebują obawiać się zarzutu, jakoby z ich winy sprawa wschodnia i tym razem jeszcze nie doczekała się stanowczego załatwienia. Może traktat sanstefański dawał rękojmię, że po jego wykonaniu zniknie raz na zawsze z widowni europejskiej ta zawiła i tyle krwi pochłaniająca sprawa? Bynajmniej. W rok po podpisaniu traktatu sanstefańskiego Rossya byłaby tak samo wystąpiła przeciw niemu, jak dziś występuje przeciw traktatowi berlińskiemu. Pod pewnym względem traktat sanstefański stanowił nawet łatwiejszy punkt wyjścia dla kampanii dyplomatycznej. W traktacie tym bowiem określono granice Turcyi w sposób, który nie wytrzymałby był żadnej próby w praktyce. Turcya w granicach sanstefańskich, to taki nonsens geograficzny i polityczny, że dyplomacya rossyjska mogłaby była w rok poźniej śmiało wystąpić z pytaniem, co się ma stać z Konstantynopolem jako niezlikwidowaną a niezdolną do egzystencyi samodzielnej resztą imperium ottomańskiego.

Dziś, gdy Rossya wylicza wszystkie ujemne strony traktatu berlińskiego, nasuwa się odpowiedź gotowa, że jeszcze nie nadeszła pora do zastanawiania się nad tem. Pierwej musi się Europa przekonać, czy Turcya jest już rzeczywiście organizmem nieodwołalnie na rozkład skazanym i czy Bułgarya dzisiejsza posiada w sobie wszystkie warunki takiego rozwoju cywilizacyjnego, by mogła sobie rościć pretensye do świeżych nabytków terytoryalnych. Dotąd obie te kwestye nie są rozwiązane, bo nie było czasu na to. Sam fakt zaś, że traktat berliński posiada strony ujemne, nie stanowi jeszcze powodu dostatecznego do przedwczesnej rewizyi. Kiedyż zawarty został pokój w taki sposób, żeby nie mówiono o nim, że stanowi tylko zawieszenie broni, że nie może się utrzymać wobec licznych stron ujemnych? Po każdej z ostatnich wojen traktat pokojowy ulegał takiej pessymistycznej krytyce w neutralnej Europie, więc cóż dziwnego, że interesowana Rossya tak niepochlebne ma zdanie o traktacie berlińskim?

Jeżeliby chodziło o wyliczenie praktycznych skutków traktatu berlińskiego, to między głównemi wskazalibyśmy także na sposób, w jaki Rossya dziś występuje przeciw temu traktatowi. Rossya odzywa się do Europy jak do areopagu kompetentnego i czyni to w tonie, który swojem umiarkowaniem znacznie się różni od poprzednich wystąpień w sprawie wschodniej. Rossya zatem przestała się uważać za wyłącznie kompetentną do zmieniania karty na wschodzie, **a to** właśnie stanowiło główny cel dyplomatycznej interwencyi Europy w sprawie traktatu sanstefańskiego. I to także podnieść należy, że dziś Rossya a-

---

15)

POCZMISTRZÓWNA

OBRAZEK Z GÓR SKALISTYCH

Przez

Sygurda Wiśniowskiego.

VIII.

(Ciąg dalszy.)

Sucha, zwęglona sośnina sprawiała dużo trzasku i dymu, ale niewiele ciepła dawała, a Orest musiał wciąż dokładać. Same krople z dachu, gdzie śnieg tajał nad ogniem, gasiły ją. Szczęściem — pomyślał Orest — jest nas dwoje; Emma nie pozwoli ogniowi zgasnąć, gdyby mnie wypadło pójść po drzewo lub odgartywać śnieg, albo komin utrzymywać w porządku.

— Nietylko nie przyszedłem umierać — dodał głośniej — ale przyniosłem dla ciebie ogień.

— Nie zapomnę tej łaski póki życia — mówiła, wpatrując się w zbawczy płomień.

— Nie pojmuję dotąd, w jaki sposób przebyłaś taką przestrzeń w nocy, i jak wyprzedzić mogłaś napad? — zapytał, nasyciwszy się długiem spojrzeniem miłości i podziwienia.

— O, to było łatwo — odparła skromnie i próbując się uśmiechnąć. — Szli powoli, póki trunek nie wyszumiał z nich na chłodzie, a potem miałam telegraf.

— Nie mogłem go przecież znaleźć!

— Nasze oczy lepiej służą w nocy. Wyrosłam w górach. Moje zadanie było bardzo łatwe. Oni wzięli futra; i to już nie pozwalało im iść prędko. Ja wybiegłam, jak stałam. Widzisz, kiedy zobaczyłam chatę pełną zbrojnych ludzi, i usłyszałam, jak grozili śmiercią nawet biednym dzieciom, coś mi wciąż szeptało: idź, idź, ratuj! Myślałam też, coby się stało ojcu, i cobyś ty o nas myślał, gdyby zbrodnia się dokonała. Szło o ich życie, szło o naszą cześć. więc poszłam.

— Bohaterka! — szepnął Orest. próbując wyczytać z jej rysów, czy ta prostota nie była udaną. Widział w nich tylko naiwność, rezygnacyę i nieograniczoną miłość. Patrzał na nią z coraz głębszym entuzyazmem. Dziwił się sam sobie, że ośmielał się obejmować ramieniem swem tę lekką, nieziemską istotę, którą poczytywał raczej za świętą niż za kochankę. Był jednak rad, że ta piękna dusza miała i ciało.

— Musiałam iść; poszłam — mówiła cicho — i stało się dobrze, gdybym mogła powrócić przed nimi. Ojciec bywa czasem gwałtowny; Aron gorszy od niego w upojeniu albo w gniewie, co oni powiedzą? Biednaż moja głowa!

Orest ukoił prędko jej obawy.

— Po co wracać teraz? — pytał. — Czy nie dali cię mnie? Zamiast cię zabrać na wiosnę, mam cię już teraz i zabiorę z sobą.... na zawsze. Napiszę do nich. Z czasem uśmierzą się. Tak czy owak, będą musieli uciekać przed prawem, a z daleka pomożemy im najlepiej. Nie pozwolę ci dręczyć się jeszcze jedną zimę w Montanie i marnieć w głuchym wąwozie. Może słyszałaś, Emmo, że ścieżka obowiązku, ciasna i ciernista, wiedzie często na szeroki, gładki gościniec szczęścia? Niech twoja nocna podróż będzie taką ścieżką. Po burzy otworzę ci drogę jaśniejszego, lepszego życia. Chcę popisać się przed światem klejnotem, który odkryłem w dzikich górach. Będziemy bardzo szczęśliwi, jeżeli dożyjemy!

— Jeżeli.... jeżeli! — powtórzyła kilkakrotnie. — Ale pamiętam, że podczas takich wichrów na Mroźnej Górze, ginęły moje poczciwe kózki, a kojotom na dworze bywało dobrze. Może i z nami tak będzie....

— Ha, traf rozporządza dziwnie w takich razach: brzęczymy jak muchy w tej jego siatce. i trudno obliczyć, co da jutro... Wolno nam jednak chcieć. Otóż chcę, żebyś nie zwątpiła, żebyś nie wspominała już o tej ohydnej Mroźnej Górze. Mówmy o przyszłości, przyszłości naszej, tam na nizinie, w pięknem mieście, bo jako żywo nie powrócisz na Mroźną Górę. Nie doczekałbyś na niej wiosny, Emmo!

— Ej, ona nie taka zła. Kto wie, czy nie polepszyło się moje biedne zdrowie, odkąd tam mamy dach nad głową. Od kiedy zapamiętam siebie, nie znałam lepszych zim. Cała Montana taka jak Mroźna Góra, skoro śnieg spadnie; a nam wypadało żyć ciągle w namiotach, na wozach, w przewiewnych szałasach, na kopalniach. Biednemu ojcu nic nie szło; Aron marnował nasz zarobek. Żeby nie traf, że wybrano do kongresu człowieka, którego ojciec wydobył raz z zapadłego szybu, i że delegat pamiętał, komu winien życie, nie dostalibyśmy tak dobrej stacyi.

— Dobrej stacyi.... — powtórzył.

— Ale nieszczęście poszło i tam za nami, i naprowadziło tych Mormonów. Masz racyę, że ojciec nie będzie mógł powrócić do swego obowiązku, a może wypadnie uciekać z Montany. Mormoni mają długie ręce i dużo pieniędzy. Co my poczniemy, biedni?...

Długo trwały zaklęcia i namowy, żeby na czas krótki zapomniała o innych, a myślała o sobie, o nim, i o ich miłości. Brat i ojciec mieli czas do wiosny. Sam klimat opiekował się nimi. Osiadłszy w łagodniejszym kraju, młode małżeństwo mogło obmyśleć dla nich odpowiedni przytułek.

Rozkochane, okryte pieszczotami dziewczę uwierzyło nareszcie namiętnej wymowie. Przyrzekła, że pójdzie z nim do owego raju, w którym tak im będzie pogodnie i dobrze, który może zdrowie powróci. W ostatnim punkcie nie przyjęła jego zapewnień bez wyrazów powątpiewania.

— Nie myśl, mój drogi — szeptała do niego — żeby Mroźna Góra była winna wszystkiemu. Przeżyliśmy tam jedną, jedyną zimę, a nie przywieźli mnie w zdrowiu. Najgorzej było w kopalniach, gdy nie szło nam, albo zarobek przepadał marnie. Lato czy zima brałam robotę od innych górników, i to podobno zaszkodziło mi.

Rozumiał, dlaczego jej zaszkodziła taka praca. Bohaterskie dziecię stawało na lodzie w zimie, piorąc nędzne szmaty pionierów, żeby ojcu i bratu dać chleba. Z wielkiej miłości dla swoich nabawiła się zarodu śmierci. Jeżeli ją utrzyma przy życiu — myślał Orest — jakże będzie szczęśliwy z tak ofiarną istotą.

— Czułam, że to mi szkodzi — mówiła dalej Emma — ale nie mogłam dbać o siebie. Nie zdziwiło mnie, gdy ojciec i Aron wygadali się raz w trunku, co powiedział przejeżdżający doktor, wielki człowiek, z wielkiego świata. Nie powtórzono mi wszystkiego. Doktór miał rzec, że już za późno, chociażby mnie odesłali do ciepłego kraju. Nie wierzyli mu, ale ja uwierzyłam na razie. Z jesienią zrobiło mi się lepiej, i przestałam ufać w jego rozum....

Miałażby ta wątpliwość być prognostykiem rozpaczliwego stanu? Osoby z jej chorobą zaczynają żywić nadzieję, gdy już ostatkiem sił żyją i nie mogą ujść śmierci.

— Tak, nie chciałam wierzyć — ciągnęła dalej, pokasłując — od kiedy poznałam ciebie. Z początku myślałam, żeś podobny do innych paniczów, jeżdżących tędy. Oni szeptali zawsze różne rzeczy, i zostawiali prezenta dla ładnej poczmistrzówny, a ojciec nalegał, abym brała wszystko. Kazał mi być grzeczną i dla was; a już dlatego nie lubiłam ciebie z początku. Dopiero kiedy zacząłeś mówić całkiem inaczej od tamtych.... Gdyby nie ta miłość, możebym nie naraziła

pelując do Europy, równocześnie cofa swoje armie z teatru wojny, podczas gdy w roku 1876 i 1877 nie czekając na decyzyę Europy, wysyłała krocie żołnierzy do Kiszeniewa a potem nad Dunaj.

Sprawozdanie

z czynności Rady Wydziału krajowego za czas od 1 października po koniec grudnia 1878 r.

Wystosowano odzew do Trybunału administracyjnego w sprawie tłoki gminnej w Nowym Kałuszu, który w następstwie wywołał wyrok, odraczający rekurs gminy, wniesiony przeciw orzeczeniu Wydziału krajowego

Przyjęto do wiadomości orzeczenie Trybunału administracyjnego, zgodnie z orzeczeniem Wydziału krajowego, że sprawa Jana Jaworskiego. b. burmistrza Żydaczowa, o roczny datek 100 zł. w. a. należy do decyzyi c. k. sądów

Nie uwzględniono podania mieszkańców m. Bursztyna, którzy zamierzając wnieść do Trybunału administracyjnego przedstawienie przeciw orzeczeniu Wydziału krajowego, wydanemu w sprawie postawienia budek na rynku bursztyńskim, prosili o powstrzymanie wykonania wyżwspomnianego orzeczenia.

W sprawie rozrachowania dodatków na cele powiatowe przez c. k. Urzędy podatkowe, wydano okólnik do rad powiatowych.

Zatwierdzono uchwałę Rady powiatowej Brzeskiej w sprawie zaciągnięcia pożyczki 10.000 zł. w. a. na ukończenie budowy drogi powiatowej z Wytrzysk do Sącza wiodącej.

Zezwolono na rozwiązanie kasy pożyczkowej Tłumackiej, w miejsce której po zatwierdzeniu statutów powstać ma kasa oszczędności.

Wysłano komisyę, celem zbadania nadużyć naczelnika gminy w Zabłotowie (powiat Śniatyński) i w Roznowie (powiat Śniatyński.)

Tejże samej komisyi polecono zbadać gospodarstwo kas pożyczkowych w powiecie Śniatyńskim.

W kwestyi, kto ma ponosić koszta komisyi, która w Gorlicach zajmowała się zbadaniem nadużyć w gospodarstwie gminnem, postanowiono, iż część poniesie fundusz krajowy, część zapłaci kasyer uznany za winnego i osadzony w więzieniu, resztę zaś zapłaci złożony z urzędu burmistrz.

Ponowiono do c. k. Namiestnictwa wniosek w sprawie rozwiązania Rady gminnej w Wieliczce. Dano opinię w 15 innych wypadkach, w których szło bądź o złożenie z urzędów naczelników gmin, bądź o rozwiązanie rad gminnych.

Nie uwzględniając rekursu wniesionego w sprawie wydzierżawienia propinacyi w Wieliczce, uchylono zarazem uchwałę Rady powiatowej, zatwierdzającą wynik licytacyi i zarządzono rozpisanie ponownej licytacyi.

Pierwotnie uwzględniono rekursa wniesione przeciw objęciu dochodu z propinacyi m. Jarosławia we własny zarząd gminy, gdy jednak następnie tak Rada gminna Jarosławska jak i Wydział Rady powiatowej (ten ostatni jednomyślnie) oświadczyły się za własnym zarządem, nie uwzględnił Wydział krajowy ponownego rekursu części obywateli m. Jarosławia.

W dziale spraw gminnych załatwiono nadto 66 rekursów.

W myśl uchwały Wysokiego Sejmu z dnia 14 Października 1878 r. przystąpił Wydział krajowy do urządzenia bióra melioracyjnego przy Wydziale krajowym. W tym celu wydawszy instrukcyę określającą zakres działania bióra melioracyjnego, zamianował Wydział krajowy inżynierami bióra melioracyjnego pp. Seweryna Karpuszkę i Józefa Jankowskiego. Stypendya przeznaczone dla techników, chcących się wykształcić w zawodzie melioracyjnym, przyznano pp. Janowi Cieślikowskiemu, Sydonowi Loret i Janowi Blauth.

Stosownie do uchwały Wysokiego Sejmu z dnia 15 października 1878 ponowiono rokowania z c. k. Rządem w sprawie utworzenia stałej kuratoryi dla spraw rękodzielnictwa i przemysłu domowego. Zarazem poruszono sprawę ustalenia bytu szkółki snycerstwa w Zakopanem, dla której Wysoki Sejm wyznaczył wyżwspomnioną uchwałą roczny zasiłek w kwocie 600 zł. w. a. na lat pięć, począwszy od r. 1879, pod warunkiem jednak, że c. k. Rząd ustanowi dla tejże szkoły nauczyciela na koszt skarbu państwa, że dalej statut organizacyjny szkoły ułożony będzie w porozumieniu z Wydziałem krajowym, że wreszcie Wydziałowi krajowemu przyznanem będzie prawo do udziału w zarządzie szkoły, wykonywać się mające albo bezpośrednio, albo za pośrednictwem ustanowionego przy Wydziale krajowym organu doradczego dla spraw rękodzielnictwa i przemysłu domowego. (C. d. n.)

Delegacye do spraw wspólnych.

Na posiedzeniu komisyi budżetowej delegacyi austryackiej toczyły się dnia 3 b. m. dalsze obrady nad przedłożeniami okupacyjnemi.

Del. Sturm, jako sprawozdawca, postawił następujące pytania:

1) O ile była potrzebną ostatnia mobilizacya z d. 21 sierpnia 1878 i jaki udział wzięła w okupacyi armia licząca 90.000 ludzi, zmobilizowana kosztem 29 milionów złr?

2) Jak wysokie były w przybliżeniu siły zbrojne powstańców?

3) Co jest powodem, że liczba żołnierzy, którzy brali udział w bitwach, nie zgadza się wcale z ogólną liczbą wojsk zmobilizowanych?

4) Ilu ludzi stało się niezdolnych do dalszej służby w skutek odniesionych ran lub choroby a ilu padło na polu walki?

5) Jak usprawiedliwi wspólny rząd zatrzymanie przez czas dłuższy rezerwistów, którzy w myśl postanowień ustawy wojskowej powinni byli być puszczeni do domu?

6) Kiedy zapadła uchwała budowy drogi żelaznej z Broodu do Zenicy a względnie do Serajewa i kiedy się budowa rozpoczęła?

Na te pytania odpowiedział państwowy minister wojny, hr. Bylandt-Rheidt. Pan minister przypomniał. że w wczorajszem swojem przemówieniu wykazywał potrzebę powtórnej mobilizacyi celem wzmocnienia sił zbrojnych. Matematyczny dowód konieczności tej powtórnej mobilizacyi przeprowadzić się nie da. Na każdy wypadek złożyły się na ten krok różne ważne czynniki, tak n. p. zbliżająca się zima, i potrzeba szybkiego stłumienia powstania. Długie pasowanie się z powstańcami w wysokim stopniu zaszkodziłoby było powadze państwa i na wszelki wypadek lepiej było zrobić za wiele, niż za mało; a zbytek ostrożności nie zaszkodził. Mowca mniema, że żaden minister wojny nie wziąłby na siebie odpowiedzialności za zaniechanie pewnych środków ostrożności. Dysproporcyę między liczbą kombattantów a ogólną liczbą wojsk zmobilizowanych tłómaczy p. minister w ten sposób, że prócz 145.000 kombatantów znajdujących się w Bośnii, wliczono w ogólną liczbę zmobilizowanych wojsk także załogi w Dalmacyi, rezerwę ustawioną wzdłuż granicy i bardzo znaczną liczbę wojsk zatrudnionych przy parku wozów. Niezdolnych do boju ludzi było podostatkiem w załogach i rezerwach; ci jednak nie byli w Bośnii i dlatego to należało pomyśleć o uzupełnieniu wojsk i należytym nadzorze granicy. Na pierwsze pytanie sprawozdawcy o wysłaniu wojsk na ostatku zmobilizowanych na plac boju, odpowiada minister, iż wojska te przybyły między 8 a 12 września i że cała ich liczba z wyjątkiem jednej brygady była istotnie na polu walki. W kwestyi strat poruszonej w trzeciem pytaniu, oświadczył minister, że polecił w właściwym czasie sporządzić dokładne tabelaryczne zestawienie, którego jednak w tej chwili przedłożyć nie może Jeżeli go pamięć nie myli, wynosi strata w zabitych i rannych umieszczonych po szpitalach około 1000 ludzi. Zarząd wojskowy od pierwszej chwili demobilizacyi zwrócił głównie uwagę na to, ażeby jak najrychlej rozpuścić rezerwistów. Ale bezzwłoczne zupełne rozpuszczenie byłoby pociągnęło za sobą zupełną dezorganizacyę całej armii. W strzelcach i inżynieryi rozpuszczono już trzecią klasę rezerwy. Dzisiaj z małemi wyjątkami puszczono już na urlop wszystkich rezerwistów intendantury. Od 1 kwietnia zamierza zarząd wojskowy wycofać całą dywizyę, co pociągnie za sobą dalsze rozpuszczenie rezerwistów. Mowca mniema, że wolno mu dać przyrzeczenie, iż w ostatnim kwartale r. b. będą wszyscy rezerwiści na stopie pokojowej. Co do terminu rozpoczęcia budowy drogi żelaznej nadmienia minister, że pertraktacye w kontrahentami zostały rozpoczęte jeszcze przed wkroczeniem, albo w ciągu wkroczenia wojsk austryackich do Bośnii i że budowa ma być wykonaną z największym pospiechem. Mowca podnosi, że zarząd wojskowy wydelegował osobną komisyę do rokowań przy wszystkich większych budowlach, składającą się z reprezentantów obu rządów, państwowego ministerstwa skarbu, z prokuratoryi skarbowej, i z najwyższego trybunału rachunkowego, i że wzywanie do narady znakomitych mężów fachowych, jako rzeczoznawców, daje najlepszą gwarancyę, iż przy zawieraniu kontraktów miano na względzie największą oszczędność. Budowa tej drogi żelaznej miała rozpocząć się na początku sierpnia, a rozpoczęła się rzeczywiście dopiero przy końcu tego miesiąca, należało bowiem postarać się najpierw o pomieszczenie robotników, a trasa była ciągle zajętą przez operujące wojska. Na przestrzeni 135 kilometrow, t. j. do Zenicy, miała być budowa wykończoną w dwóch miesiącach. Wyłuszczyłem już powody, które stanęły temu na przeszkodzie. Cyfry sił zbrojnych powstańców niepodobna podać dokładnie, chybaby chciano się opierać na domysłach. Nie należy zapominać, że skoroby tylko jakiś oddział naszego wojska był pobity, liczba powstańców natychmiast byłaby się podwoiła a nawet potroiła.

Na następnem posiedzeniu komisyi d. 4 b. m. toczyły się rozprawy nad drugim wnioskiem sprawozdawcy Sturma, który opiewa: „Zarządzone przez wspólne ministerstwo wydanie kwoty 41.720,000 zł. ponad przyzwolony, nadzwyczajny kredyt w sumie 60 milionów zł. z powodu wypadków na wschodzie, a głównie z powodu okupacyi Bośnii i Hercegowiny na cele wojskowe w r. 1878, zatwierdza się z zastrzeżeniem ostatecznej decyzyi co do rezultatów zamknięcia rachunków“.

Del. Dunajewski nie może zgodzić się na sformułowanie tego wniosku. Uchwała delegacyi będzie jeszcze przedmiotem obrad w Izbie deputowanych co do kwestyi pokrycia i dlatego powinna ile możności jak najjaśniej i najdobitniej być sformułowaną. Mowca stawia następujący wniosek: „Wspólnemu ministerstwu udziela się, z zastrzeżeniem powzięcia ostatecznej uchwały co do rezultatów zamknięcia rachunkowego, na cele wojskowe, z powodu potrzebnego rozwinięcia sił zbrojnych wskutek wypadków na wschodzie tudzież z powodu okupacyi Bośnii i Hercegowiny na r. 1878 — kredytu dodatkowego w kwocie 46,720.000 zł. ponad kredyt 60 milionowy, dozwolony sankcyonowaną uchwałą delegacyjną z 24 marca 1878.

Nad temi wnioskami wszczęła się długa dyskusya, w której pomiędzy innymi brali udział br. Engerth, br. Pirquet, Gross, br. Hofmann, Dumba, Russ poczem wniosek del. Dunajewskiego został odrzucony, a wniosek sprawozdawcy 12 głosami przeciw 8 przyjęty z tymczasowem wypuszczeniem cyfry.

Komisya przystąpiła następnie do obrad nad sprawą dalszego kredytu w kwocie 5 milionów. Sprawozdawca dr. Sturm przemawiał za wykreśleniem tej pozycyi. Br. Pirquet postawił następujący wniosek: „Wspólnemu ministrstwu wojny przyzwala się jeszcze ponad kwotę 41,720.000 zł. na opędzenie nadzwyczajnych potrzeb wspólnych w Bośnii i Hercegowinie, za listopad i grudzień 1878, kredyt dodatkowy w sumie 5 milionów zł,“

Po licznych przemówieniach odrzuciła komisya wniosek br. Pirqueta tudzież wniosek sprawozdawcy, i kwota 5 milionów została wykreśloną.

SPRAWY ZAGRANICZNE

(Sprawy ekonomiczne we Francyi).

Dnia 26 lutego r. b liczna deputacya przemysłowców z kilkunastu departamentów francuskich pod przewodnictwem senatora Claude i deputowanych Jametet i Blan de Bourdon, przedstawiła panu Waddingtonowi niepomyślny stan różnych gałęzi pzzemysłu francuskiego w skutek konkurencyi zagranicznej i wyraziła życzenie, aby Izby zaniechały dyskusyj drażliwych w kwestyach amnestyi i innych czysto politycznych, a zabrały się najprędzej do obrad nad sprawami ekonomicznemi kraju.

Minister-prezydent odpowiedział, że rząd mocno postanowił ile możności najspieszniej zamknąć erę dyskusyi czysto politycznych, i zaraz zająć się sprawami ekonomicznemi. Projekt amnestyi częściowej został przedłożony, obecnie jest w senacie, który z końcem tygodnia zapewne go przyjmie. Pod względem amnestyi, projekt ten jest ostatniem słowem rządu, który nie sądzi, aby można było dalej posunąć się na tej drodze. Należy zatrzeć z przeszłości to, co może być zatartem, ale nic więcej. Po amnestyi przyjdzie kolej na kwestyę odpowiedzialności ministrów 16 maja. Prawdopodobnie kwestya ta załatwioną będzie w ciągu przyszłego tygodnia. Rząd pragnie uciszenia namiętności politycznych i zwalczać będzie wniosek postawienia rzeczonych ministrów w stan oskarżenia.

Po tych dwóch kwestyach, parlament może stanowczo zająć się sprawami ekonomicznemi. Trudno powiedzieć, jakie postanowienia wyjdą z dyskusyi publicznej o systemie ekonomicznym; pewnem jest tylko, iż koniecznie trzeba spiesznie zająć się tą dyskusyą. Według mojego osobistego zdania, dodał Waddington, gałęzie przemysłu, które panowie reprezentujecie, wystarczają do zaopatrywania targów francuskich, przyczyną zaś złego jest konkurencya zagraniczna. Doskonale pojmuję, że interwencya Ameryki, jako kraju produkcyjnego, odgrywa ważną rolę w przesileniu, które się boleśnie u nas czuć daje. Spodziewam się atoli, że w skutek prac komisyi dla taryfy cłowej przyjęte będzie rozwiązanie, które zadowoli wszystkie interesa.

Co do potrzeb rolnictwa, żądającego opieki dla swej produkcyi zboża, bez wahania powiem, że zachodzą wielkie trudności, niepodobna bowiem przypuszczać, żeby można bez niebezpieczeństwa nakładać cła na przedmioty nieodzownie potrzebne dla wyżywienia ludności.

Ustawa o marynarce kupieckiej wkrótce będzie przedmiotem dyskusyi parlamentarnej. Rząd jest mocno przekonany, że należy dopomódz tej marynarce, i lubo nie pochwala wszystkich artykułów projektu ustawy, obecnie przedłożonego Izbie deputowanych. sądzi jednak, że dążenia tego projektu są dobre i godne przyjęcia.

P. Waddington zakończył oświadczeniem, że wielkie roboty kolei żelaznych, przygotowane przez ministra Freycinet, rozbudzą działalność przemysłu metalurgicznego, i powtórnie zapewnił, że rząd dołoży

---

się na burzę, ale wiem już tyle o świecie, że bałam się, aby mój ojciec nie został zhańbionym zbrodniarzem. Tego nie mógłbyś zapomnieć, więc pobiegłam.

— A ja, którego honor nie pozwoliłby kochać córki mordercy, zostałem przy tobie, gdy był czas, i nie poszedłem! — odparł Orest z goryczą.

Oderwał się od niej, żeby śnieg wygarnąć! Musiał to często powtarzać. Śnieg i ogień nie pytały o zajęcie kochanków, ani czy snu potrzebowali. Noc minęła, i część drugiego dnia, a burza nie folgowała; owszem, huczała głośniej, a czuli zimno boleśniej, może dla braku posiłku. Ledwie mógł ją powstrzymać od wkładania śniegu do ust spiekłych, podejrzywał zaś, że czyniła to często, gdy nie patrzył na nią. Przed wieczorem musiał ją opuścić na dłużej, żeby donieść opału. Uczuł przytem wiecej przykrości, niż wczoraj. Głębokie zaspy, które nie wszędzie znosiły jego ciężar, zawalały drogę między lamusem i niedopaloną stajnią. Gdy obrócił twarz do wiatru, zdawało mu się, że idzie przez rózgi. Nie miał siły do dźwigania kilku drewien. Czy siłę żywotną tracił, czy burza była silniejszą? Być może, że wiatr się wzmógł, bo białe ptaszyny z pąsowemi dzióbkami, które fruwały wczoraj przy samej ziemi, i wieszały się na ośnieżonych burzanach, jakby im było dobrze z zawieruchą, nawet te ptaszki znikły, a step stał się martwym nakształt niezmiernego cmentarza. To go niepokoiło, ale dziewczyna powiedziała, iż zniknięcie ptasząt bywa dobrą wróżbą. Te dziwne swawolniki miłują się w zamieci i wichrach, a przed pogodą gromadzą się w gajach i sitowiach; był to dobry znak, że dzieci śniegu i huraganów przestały wyprawiać swoje stepowe hece i pląsy....

Pokrzepiony tą wróżbą, nagromadziwszy zapas drzewa i otuliwszy ją płaszczem, gotów był do przeczekania trzeciej nocy. Uczuł sen na powiekach, ale nie wolno mu było spać! Namawiał ją, żeby zdrzemała godzinkę, i próbował ukołysać ją nakształt matki, usypiającej niemowlę. Nie mogła i nie chciała usnąć, owszem dawno nie widział jej bardziej ożywionej i szczebiotliwszej. Prawie nie kaszlała, co tłómaczył miłem ciepłem w lamusie, który wistocie ogrzał się znacznie. Nie szukał innej przyczyny tego przebłysku jej żywotności. Nie przyszło mu na myśl porównać go do świecy, strzelającej wielkim promieniem, nim mignie raz ostatni i zgaśnie... Wszak nie skarżyła się na chłód, ani na żadny ból, a jakaś siła magnetyczna i rozkoszna zdawała się wypływać z tej gibkiej, powiewnej istoty, którą kochał szalenie.

O czem nie mówili pośród zaklęć i przysiąg! Liczne, ciemne godziny grudniowej nocy przelatywały piorunem. Ledwie miał czas zmiarkować, że około północy zaczęło cichnąć na dworze, że ogieniek płonął raźniej i grzał lepiej, a dym mniej dokuczał, bo strzelał prosto w swój dziwny komin ze śniegu. Wiatr zamierał więc i nie tamował jego wyjścia. Byli zbawieni!

Wyrażając swoją nadzieję w pogodne jutro, Orest tłumił wątpliwość ognistemi pocałunkami. Mógł już teraz poświęcić się jej prawie wyłącznie. Jak ona słuchała jego górnolotnych słów, patrząc weń pałającemi oczyma! Ich blask przestraszył go...

— Mój luby — szczebiotała — nie dręcz się mojem zdrowiem i życiem! Chociażbym nie doczekała wszystkiego, co obiecujesz, tych wygód dalekich, i ciepłego domu, i pięknych sukni, i twej dobroci dla mnie, nie wolno mówić, że szczęście minęło mnie w krótkiem życiu. Dnie od kiedy cię znam, godziny przy tobie, tam na górze, chwile tutejsze... o, czyż nie doznałam więcej szczęścia, niż biedne dziewczę górskie mogło się spodziewać? Tyś piękny, dobry, szlachetny, a chociaż nie zawsze rozumiem ciebie, twoje słowa palą, jak twoje uściski. Nie mów o mojem zdrowiu; mów tylko o swojej miłości. Bardzo mnie kochasz, nieprawda?

(Dokończenie nastąpi.)

wszelkich starań, aby parlament mógł jak najspieszniej zająć się sprawami ekonomicznemi.

Deputowani odeszli bardzo zadowoleni z tych oświadczeń ministra prezydenta.

(Zagony Arnautów.)

Belgradzki korespondent *Pol. Corr.* pisze pod dniem 1 marca: „Nad nową granicą serbską od południa i południo-wschodu przychodzi do częstych starć, jakkolwiek przesadzoną jest podana przez niektóre dzienniki wiadomość, jakoby całe bataliony serbskiej narodowej milicyi brały udział w walce. Dopóki ziemia była grubo pokryta śniegiem, dopóty zachowywali się Arnauci nad naszą nową granicą dość spokojnie. Skoro jednak przeprawa przez góry stała się łatwiejszą a zimno nieco złagodniało, zaczęli Arnauci wpadać na terytoryum serbskie i hulać po swojemu. Przez posunięcie austryackich, serbskich i czarnogórskich granic zmniejszyło się pole popisu dla tych rabusiów z profesyi, ale to im nie przeszkadza zapuszczać zagonów na terytoryum serbskie. Rząd serbski nie myśli jednak puszczać tego płazem. Nasz reprezentant w Konstantynopolu robił Porcie z tego powodu energiczne przedstawienia, gdyż nasze wojskowe i cywilne władze nadgraniczne mają dowody na to, iż władze tureckie nietylko zachęcają Arnautów do napadów na Serbię, ale dostarczają im nawet w tym celu broni i amunicyi. Oto grzechy naszych tureckich sąsiadów z ostatnich tygodni zebrane na podstawie dat urzędowych: Dnia 2 lutego zabili Arnauci pod Kurszmulją młodego pasterza i uprowadzili 13 owiec i kóz, patrol serbski, który im zaszedł drogę, odbił bydło i ranił jednego z rabusiów. Dnia 25 stycznia zabili Arnauci w tej samej stolicy jednego człowieka i ranili dwóch innych, wypadłszy na nich z zasadzki. Dnia 1 lutego zabili Arnauci pod wsią Stejasznicą jednego mieszkańca wsi, ranili dwóch innych i zabrali 2 konie. Dnia 31 stycznia i 4 lutego starły się serbskie patrole w okolicy Kurszumlji z arnauckimi rabusiami, Arnauci mieli kilku zabitych i rannych, po stronie serbskiej poległ jeden żołnierz. Dnia 8 lutego wtargnął do Serbii pod wsią Klaiczem silny oddział Arnautów, zabił kilku mieszkańców wsi i uprowadził bydło. Później dognała go kompania wojsk serbskich; przyszło do krótkiej utarczki, w której poległ jeden sierżant serbski. Nad granicą okręgu Kozanicy jeszcze gorsze dzieją się rzeczy. Arnauci, wypadłszy z zasadzki, zrabowali i zabili dwóch żołnierzy serbskich, którzy nieśli żywność dla straży granicznej. Dnia 4 lutego spotkał się patrol serbski z Arnautami, którzy wpadli na terytoryum serbskie w celu rabowania. Jeden Arnauta poległ, inni uciekli. Dnia 6 lutego zabili Arnauci w sposób podstępny w Kozanicy jednego żołnierza serbskiego, innego zaś zamordowali w Szanisku. W nocy z 7 na 8 lutego wpadła banda arnaucka złożona z 30 ludzi do pewnej wsi położonej o półtora godziny drogi od Wsanji, zapaliła dom zabiła dwóch ludzi i uprowadziła 34 sztuk bydła. Po stronie południowej, gdzie komisya europejska oznaczyła nową granicę, wystawili Serbowie pleciony silny płot, który Arnauci kilkakrotnie burzyli, wpadając na nasze terytoryum. W nocy 25 stycznia uprowadzili z pod wsi Goruja-Druglit 96 sztuk bydła a 4 lutego zabili pod wsią Gagińce pewnego pastucha i uprowadzili 90 sztuk bydła. Dnia 7 lutego wpadli do wsi Prekasznicy, ale patrol serbski odebrał im zrabowane bydło. Dnia 8 lutego ponowił się napad pod wsią Koniaszą nad Toplicą. Tego samego dnia zabili Arnauci pod wsią dolną Toponicą jednego pastucha i uprowadzili 70 sztuk bydła. W nocy z 8 na 9 lutego uprowadzili Arnauci ze wsi Dankowic pod Kurszumlją pewną liczbę bydła i ranili jednego mieszkańca. Patrol serbski ścigał rabusiów, ale ci otrzymali pomoc od redyfów tureckich, poczem Serbowie zaprzestali pogoni.

Widzimy więc, że nie ma prawie dnia, w którymby Arnauci nie dopuścili się jakiego rabunku." Tureckie władze graniczne zachęcają ich do napadów, rozdzielaja pomiędzy nich broń i amunicyę, przestrzegając tylko, aby unikali spotkania wojsk serbskich. Na przedstawienia serbskie przyrzekła Porta, wysłać nad granicę wojsko regularne, które zapobiegnie złemu. Kto wie, co znaczą takie obietnice tureckie, nie będzie się wiele po nich spodziewał. Gdyby jednak napady Arnautów nie ustały, rząd serbski chwyci się środków represyjnych".

(Zaburzenia w Kairze).

Z Kairu odebrał *Journal des Débats* od swojego współpracownika p. Gabriela Charmes ciekawy opis zaburzenia, wywołanego tam przez oficerów, którzy już od 18 miesięcy nie otrzymywali żołdu a obecnie zostali uwolnieni ze służby. „Około 500 oficerów, pisze wspomniony korespondent pod dniem 21 lutego, wyruszyło ze swoich koszar do ministerstwa finansów, gdzie się spodziewali zastać wszystkich ministrów i chcieli im wręczyć zażalenie. Przechodząc koło cytadeli, weszli do sali posiedzeń Izby notablów i prosili prezydenta, aby im towarzyszył. Gdy ten odmówił, wezwali kilku notablów, aby im towarzyszyli, grożąc, że gwałtem ich do tego zmuszą. Czterech czy pięciu deputowanych wsiadło tedy na swoje osły i przyłączyło się do pochodu. Ministerstwo sprawiedliwości i spraw zewnętrznych znajduje się obok ministerstwa finansów. W chwili, gdy oficerowie nadeszli, Nubar basza wsiadł czemprędzej do powozu i chciał wyjechać z gmachu ministerstwa, aby ujść natarczywości demonstrantów. Ale oficerowie poznali go i otoczyli ze wszystkich stron powóz. Nubar basza dał swojemu woźnicy znak, aby dalej jechał, ale oficerowie widząc to, rzucili się na powóz, wywlekli Nubara za kołnierz, i powalili na ziemię. Przypadkiem jechał tamtędy pan Wilson, który wracał od Khedywa. Spostrzegłszy Nubara baszę w rękach rewoltantów, wysiadł z powozu i pospieszył mu na pomoc. Zaledwie został poznany, gdy pewna liczba z okrzykiem: chleba! chleba! rzuciła się na niego i zaczęła targać za brodę, co, jak wiadomo, uważane jest na Wschodzie za największą obelgę. W końcu tak Wilson jak i Nubar basza byli zmuszeni wrócić do ministerstwa, gdzie ich obleżono. Na wiadomość o tem nadbiegli wszyscy ministrowie, którzy także doznali od tłumu zniewagi. Najbardziej z pomiędzy nich sponiewierano ministra oświaty Ali Mubareka baszę, który jest *fellahem*. Jego dawniejsi koledzy szkolni równie jak obecni jego uczniowie targali go za brodę i pluli mu w twarz. Tylko panu Blignières (komisarz francuski) dano pokój, co jest dowodem jego popularności w Egipcie. Oficerowie brali mu jedynie za złe, że podczas całego tego zaburzenia nie zdjął z głowy cylindra. „Gdyby był zdjął kapelusz, wołali niektórzy, bylibyśmy go na rękach obnosili." Trzeba bowiem wiedzieć, że Egipcyanie nie mogą ścierpieć wysokich kapeluszy. O innym jeszcze rysie charakteru Egipcyan opowiadał mi jeden z urzędników ministerstwa finansów. Pewien oficer wpadł do jego biura, aby go uwięzić, gdy jednak urzędnik nie stawiał najmniejszego oporu, cofnął się oficer w kąt na najczystszy dywan, jaki się w sali znajdował, zdjął starannie trzewiki i pończochy, zwrócił się twarzą w kierunku Mekki i zaczął odmawiać modlitwę. Podczas tych zajść w ministerstwie finansów udali się generalni konsulowie do Khedywa z prośbą aby osobiście interweniował. Bez wahania zgodził się na to khedyw i pospieszył natychmiast na pomoc uwięzionym ministrom. Tłum powitał go entuzyastycznemi okrzykami. Bez trudu udało mu się oczyścić ulice prowadzące do ministerstwa finansów i wyprzeć rewoltantów na sąsiednie ulice. Gdy jednakże chciał napowrót wsiąść do powozu. usłyszał cicho wymówione słowa: „pozwólmy mu odjechać, potem zaczniemy na nowo." Khedyw zrozumiał niebezpieczeństwo, odesłał powóz i odezwał się do tłumu w słowa, które znajdują obecnie powszechne uznanie. Powiedział do oficerów: „Spuśćcie się na mnie! Sprawę waszą biorę w swoje ręce i przyrzekam wam, że otrzymacie żołd!" Większa część oficerów przyjęła dobrze to przemówienie wicekróla; niektórzy jednak, podobno Czerkiesi, odpowiedzieli okrzykami arabskiemi, które oznaczały mniej więcej: „Dopóki ty sam przyrzekasz nam żołd, dopóty nie możemy na niego liczyć." Jeden oficer miał podobno uchwycić Khedywa za rękę, podług innych za kołnierz. Dość, że wzburzenie wzmagało się coraz bardziej. Aby temu koniec położyć, rozkazał Khedyw swojej gwardyi rozproszyć buntowników bagnetami. Z pomiędzy oficerów, którzy byli uzbrojeni w rewolwery padł strzał. Wicekról dał wtedy znak do strzelania; wojsko zaczęło strzelać, ale w powietrze; kilka osób zostało ranionych, nikt jednakże nie został zabity. Wicekrólowi należy oddać słuszność, że podczas całego tego rozruchu okazał wiele stanowczości i nie opuścił gmachu ministerstwa, dopóki nie uwolniono obydwóch ministrów. Oficerowie ustąpili do koszar i odbyli nową naradę. Następnego dnia zażądali od wicekróla uwolnienia uwięzionych kolegów. Khedyw udał się wtedy do koszar, przedstawił oficerom, jak haniebnego czynu się dopuścili i odmówił wypuszczenia uwięzionych. Słowa jego zostały dobrze przyjęte, ale kilku Czerkiesów szemrało: „Słowa te nie dadzą nam chleba, rodziny nasze umierają z głodu, żądamy chleba a nie czczych słów." Korespondent przypisuje cały wypadek temu, że nowy system wykluczył zupełnie od rządów Khedywa, który bądź co bądź w oczach ludności uchodził za jedynego i prawdziwego pana kraju. Musiało się to pomścić a upadek Nubara baszy, któremu wicekról przypisuje utratę wszystkich swoich prerogatyw, nie był tu dla nikogo niespodzianką."

KRONIKA

— **JE. pan Namiestnik,** hr. Alfred Potocki, powrócił wczoraj wieczór do Lwowa.

— **Mianowania.** Kapitanowie I klasy Juliusz Theimer i Jan Theml w pułkach galicyjskich prenotowani zostali na majorów w służbie lokalnej. Major Jan Van der Sloot z pułku piechoty nr. 78 przeniesiony do pułku piechoty nr. 30

— **W sprawie wypadku podejrzanej choroby,** której uległ izraelita pewien w Mielnicy, w powiecie borszczowskim, jak o tem doniosło wczoraj jedno z pism miejscowych, możemy podać następujące bliższe szczegóły. Przedwczoraj dnia 5 marca wieczorem doniósł c. k. starosta borszczowski, że według telegraficznego zawiadomienia doktora Pizara, zachorował w Mielnicy pewien izraelita wśród objawów podejrzanych. Doniesienie to spowodowało ces. król. Namiestnictwo do bezzwłocznego zarządzenia energicznych środków, a przedewszystkiem do zbadania i sprawdzenia choroby. W tym celu wysłany został tej samej jeszcze nocy c. k. koncypista sanitarny, dr. Merunowicz, do Mielnicy, gdzie już znajdował się ck. lekarz pow. z Borszczowa. Nazajutrz nadeszła wiadomość telegraficzna, że chory dnia 5 b. m. zmarł — wskutek czego c. k. Namiestnictwo wysłało bezzwłocznie dr. Feigla do Mielnicy, aby wykonał sekcyę zmarłego, i zarządziło zarazem wszelkie środki ostrożności. Już po wydaniu tych zarządzeń nadszedł w drodze telegraficznej wywód lekarski dr. Pizara, który leczył zmarłego. Według tego wywodu, również jak podług wywodu lekarza powiatowego, izraelita ów, nazwiskiem Male Walzer, liczący lat 60, chory był na karbunkuł.

— **Na dochód** towarzystwa wzajemnej pomocy dyetaryuszów galicyjskich odbędzie się w sobotę t. j. dnia 8 marca w sali kasyna mieszczańskiego przedstawienie amatorskie. Odegrane będą dwie sztuki *Polowanie na męża*, komedya Bałuckiego, *Przed śniadaniem*, Aleksandra Fredry.

(*P*) **W dyecezyi przemyskiej** obrządku łacińskiego instytuował się kanonicznie dnia 10 stycznia b. r. ks. Aleksander Markiewicz. administrator probostwa w Żołyni, na toż samo beneficyum; ks. Walenty Wojtalik, administrator probostwa w Nowym Żmigrodzie dnia 31 stycznia b. r. na tož samo beneficyum. Konsystorz biskupi uwolnił ks. Ignacego Fryca, wikarego w Jasieniu od obowiązków. na jego miejsce do Jasienia przeznaczył ks. Tomasza Teleke, byłego administratora probostwa w Brzostku; przeniósł zaś wikarych: ks. Jana Panczakiewicza z Brzyska, do Wielowsi; ks. Michała Mikłaszewskiego z Kańczugi do Brzyska; ks. Pawła Kusiała z Majdanu do Stanów; ks. Jana Burczyka z Stanów do Majdanu; ks. Macieja Rymara ż Wiolowsi do Kańczugi; ks. Wojciecha Zebrackiego z Pantalowic do Żołyni.

(*P*) **W dyecezyi tarnowskiej** instytuował się kanonicznie dnia 31 grudnia z. r. ks. Jan Krzysiak, dr. św. teologii i zastępca profesora studyum biblijnego starego zakonu na uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie na probostwo w Ropczycach; ks Karol Rodziński. administrator probostwa w Iwkowej dnia 3 lutego b. r. na tož samo beneficyum. Zmarli: ks. Franciszek Tureczek, pleban w Milówce dnia 22 stycznia b. r., administracyę tego probostwa objął miejscowy wikary ks. Tomasz Ciszek; ks. Antoni Goralik, pleban w Kleczy dnia 4 lutego b. r., administracyę tego beneficyum powierzono miejscowemu wikaremu ks. Józefowi Żychowiczowi. Konsystorz biskupi przeniósł wikarych: ks. Piotra Basińskiego z Czmolasia do Radgoszczy; ks. Franciszka Irzyczyńskiego z Zakliczyna do Radłowa; ks. Stefana Gorowieckiego z Dębicy do Zdarca; ks. Walentego Mastelskiego z Czańca do Dębicy; ks. Stanisława Lachmana z Czermina do Białej; przeznaczył zaś nowowyświęconych kapłanów jako wikarych: ks. Jana Krupińskiego do Góry Ropczyckiej; ks. Józefa Bednarza do Czarnego Dunajca. Ks. Franciszek Kański, wikary w Zdarcu ustąpił z posady, zaś ks. Zygmunt Miętus, wikary w Markowie wstąpił do klasztoru OO. Dominikanów w Krakowie. Do wyższego zakładu naukowego u ś. Augustyna w Wiedniu przyjęto na rok szkolny 1878/9 ks. Jozefa Rabę i ks. Adama Kopycińskiego, do seminaryum zaś w Tarnowie 105 alumnów.

† **Ks. Filip Maria Guidi,** zmarły dnia 1 b. m. w Rzymie, kardynał biskup Frascati, należał do zakonu Dominikanów. Urodzony w Bononii roku 1815 dostąpił godności kardynalskiej w roku 1863, a przedtem przez lat kilka był profesorem teologii w uniwersytecie wiedeńskim i arcybiskupem Bononii. — Według depeszy prywatnej *Neue fr. Presse* z Rzymu, zachorował tam niebezpiecznie kardynał Moretti.

— **Powódź na Węgrzech.** Z Szegedynu donosi korespondent *Pester Lloyda* dnia 3 b. m.: „Komisya powodziowa uchwaliła wydać odezwę do mieszkańców z wezwaniem, ażeby każdy według sił swoich przyczyniał się do robót około wzmocnienia zagrożonej grobli ochronnej. Uchylający się od tego, pociągani będą do spełnienia obowiązku przez egzekucyę wojskową. Wszystkie szkoły pozamykane, równie jak teatr, a kawiarnie i restauracye mogą być otwarte tylko do godziny 10 wieczór. Z Temeszwaru nadszedł na pomoc batalion piechoty, a tamtejszy zarząd wojskowy przyrzekł nadsyłać zagrożonemu straszną klęską miastu codziennie 10.000 bochenków chleba. Kolej państwowa utrzymuje w pogotowiu 2000 wagonów. W razie pęknięcia grobli perczorańskiej ludność zawiadomiona będzie o zbliżającej się katastrofie trzema salwami z dział. Wtedy więźniowie przeprowadzeni zostaną do sąsiednich zakładów kary w Felegyhaza i Keczkemecie. Archiwum miejskie, kasa i depozyta ulokowane zostały w bezpiecznem miejscu. Dzień jutrzejszy będzie rozstrzygać o losach miasta. z użyciem wszystkich sił bowiem wykonane będą ostatnie roboty około grobli ochronnej. Mamy jednak jeszcze nadzieję ratunku." Stan wód Cisy pod Szegedynem dnia tego wynosił 25 stóp 3 cale.

— **Niezmierne zaspy** śnieżne, które przed dwoma tygodniami poprzerywały w Danii wszelkie komunikacye, jak donosi telegram z Kopenhagi, zaczęły już tajać, wskutek czego ruch na drogach żelaznych już jest częściowo przywrócony. Kra jednak z Sundów jeszcze nie odpłynęła.

— **Wielkie nieszczęście** zdarzyło się w tych dniach na przewozie przez rzekę Sawę pod kroacką wsią Usztycą, Przewróciła się łódź skutkiem gwałtownej burzy i 25 osób, które się w niej znajdowały, wpadło do rzeki. Pomimo spiesznej pomocy tylko 9 z nich wyratowano.

— **Obawa przed dżumą** owładnęła w ostatnich dniach umysłami w Berlinie do tego stopnia. że już obiegały wieści o pojawieniu się zarazy w tem mieście, i opowiadano sobie nawet, że jedenaście osób jednego dnia zapadło na nią. Pogłoska ta sprawiła wielki popłoch na giełdzie berlińskiej, a powstała. jak się zdaje, w skutek faktu, że w takzwanym „czeskim browarze" naraz zachorowało kilkanaście osób, podobno na trychiny.

— **Przyczyną samobójstwa** generalnego konsula niemieckiego w Odesie, dra Blau, który posiadał także zaszczytną reputacyę uczonego botanika, była jak zapewnia berlińska *Tribune*, obrażona ambicya. Blau otrzymał był z Berlina polecenie, ażeby osobiście się udał nad Wołgę dla zbadania stanu zarazy. Nie znając jednak języka rossyjskiego, wymówił się od tego, a właściwie upraszał, ażeby mu pozwolono wziąć z sobą wicekonsula odeskiego p. Barry, jako dragomana. Z Berlina odtelegrafowano, że Blau nie potrzebuje jechać wcale; missyę tę załatwi sam p. Barry. Wywarło to przygnębiające wrażenie na konsulu generalnym, który począł teraz wyrzucać sobie iż naraził p. Barry na niebezpieczną podróż, tembardziej, iż ten ostatni jest człowiekiem słabowitym, ma wielkie obowiązki względem swej rodziny i w gruncie bardzo niechętnie podejmował się tej trudnej missyi. Ażeby bodaj w części naprawić złe, jakie w swem przekonaniu zgotował koledze, Blau na odjezdnem zaręczył Barryemu słowem, że podróż jego nie potrwa dłużej, jak trzy tygodnie. Tymczasem termin ten upłynął, a nie powiodło się mu wyjednać u rządu w Berlinie mianowania zastępcy Barryego. Zmartwił się więc tem tak mocno, że popadł w rodzaj ciężkiej melancholii, w przystępie której zastrzelił się na bulwarach.

— **Straszliwy wicher** srożył się przez kilka dni ubiegłego tygodnia w okolicach Serajewa, które zbudowane przeważnie z lekkiego materyału, mocno ucierpiało w budynkach. Znaczne szkody zrządził tam wiatr także w ogrodach i lasach. — Według doniesienia z Mostaru dnia 2 b. m., rzeka Narenta wezbrała po raz drugi w tym roku i przerwała komunikacyę pomiędzy tem miastem a Serajewem.

— **Liczba ofiar** lawiny w karynckiej osadzie górniczej Bleiberg, wynosiła dnia 5 b. m. ogółem 60, z których tylko 23 osób odkopano jeszcze żyjących. Trzydziestu siedmiu nieszczęśliwych już pochowano.

— **Lawiny** codziennie teraz zrządzają straszne spustoszenia w krainach alpejskich, przyczem giną ludzie i setki trzód, a w wielu miejscach poprzerywane są komunikacye.

— **Gwałtowne trzęsienia,** według doniesień ostatniej poczty zaatlantyckiej nawiedziły dnia 9 stycznia okolicę Arequipa w Peruwii, i powtórzyły się w trzy dni później o północy. Po pamiętnym dniu 13 sierpnia 1868 było to najsilniejsze trzęsienie w owych stronach, tak często nawiedzanych podobnemi zjawiskami.

— **W niebezpieczeństwie** znajdował się w tych dniach angielski następca tronu, książe Walii, bawiący w St. Sebastian. U powozu jego spłoszyły się konie i roztrzaskały dyszel z przedniemi kołami. Książę jednak zdołał bez uszkodzenia wyskoczyć z powozu.

— **Wyścig pieszy** Amerykanina Westona wokoło Anglii, nie powiódł się w terminie oznaczonym. Jak wiadomo podjął się ten fenomenalny piechur w ciągu 1000 godzin ujść 2000 mil angielskich, czyli 500 geograficznych. Powinien był ukończyć tę drogę dnia

28 lutego o godzinie 4 po południu, tymczasem aż do owej chwili zrobił był tylko $1977\frac{1}{2}$ mili, brakło mu więc jeszcze do wygrania zakładu $22\frac{1}{2}$ mili angielskiej. Zamiast w Londynie, stanął o oznaczonym terminie w Windsorze. Mgły i zaspy śnieżne oraz deszcze ulewne, były przyczyną spóźnienia się Westona, który mimo to złożył świetny dowód wytrwałości ścięgów człowieka!

— **Handel zbożowy Europy.** Z zestawienia, dokonanego przez redakcyę londyńskiego czasopisma *Globe* wynika, że coroczny przeciętny zbiór wszystkich rodzajów zboża w całej Europie wynosi około 3110 milionów centnarów, w której to ilości znajduje się 500 milionów pszenicy. Nie wystarcza to jednak na potrzeby ludności, kraje europejskie więc muszą sprowadzać zboże, mianowicie pszenicę, ze Stanów Zjednoczonych, Kanady, Chili, Algieru, Egiptu, Australii i Indyj wschodnich, które razem produkują rocznie 650 milionów centnarów pszenicy. Ogólna wartość tej produkcyi na podstawie niskich cen ostatniorocznych obliczona została na 25.000 milionów mark, a po odtrąceniu kosztów przewozu i cła na 20.000 milionów mark. Najwięcej z importowanej pszenicy korzysta Anglia, której pięciomiesięczną konsumcyę zaspokoić musi handel przywozowy; Francya potrzebuje do roku pszenicy na trzytygodniową konsumcyę, Niemcy na sześciotygodniową. Dawniej wyłącznie prawie zaopatrywała Anglię w pszenicę Rossya, gdzie wywóz pszenicy stanowił 50 procent całego handlu eksportowego, a i teraz, pomimo że Anglia sprowadza ogromne zasoby pszenicy z innych części świata (w roku 1877 z samej Ameryki 80,000.000 centnarów), rossyjski wywóz pszenicy zwiększa się z każdym rokiem tak, że w r. 1877 wynosił 78,000.000 centnarów.

XIV. Wykaz składek

na rannych żołnierzy armii okupacyjnej.

Za pośrednictwem c. k Prezydyum Namiestnictwa we Lwowie: od ck. starostwa w Przemyślu uzbierane datki przez komitet dam, a to na ręce p. Matyldy Seidler: pp. Dornwald 2 zł., Łopiński 1 zł., dr. Dauer Marek 2 zł., Figier 2 zł., Marynowski 1 zł., Jakób Shwarz 5 zł., Gamski 2 zł., D. 2 zł., Fanny Figer 2 zł., Praczyńska 2 zł., Eder 1 zł., Słomski 1 zł, Franciszek Fischer 1 zł., Bernacki 1 zł., Piwocki 1 zł., Szeliga 1 zł., Ozyasz Kallem 1 zł., dr. Ziemiański 2 zł., F. Kronfeld 1 zł., Kwaśniewski 3 zł., Benzion Spitz 5 zł., Witoszyński 5 zł., Seidler 5 zł., Madejska 2 zł., Pawlik 1 zł., dr. Skórski 2 zł., dr. Gaweł 1 zł., dr. Doliński 1 zł., Kędzierski 1 zł., Żupnik i Knoller 1 zł, Zollner 2 zł., dr. Mossor 1 zł., Süswein 1 zł., Förster 1 zł., Witkowski 2 zł., Scholz 1 zł., Postel 2 zł., Metzger 1 zł., Derenowski 2 zł., Henner 2 zł., P. Metzger 1 zł., Berl Blummen 1 zł., Wikler 1 zł., Moses Bross 1 zł., Abraham Brodheim 1 zł., Rosenzweig i Goldfarb 1 zł. 25 ct., Krug 5 zł., Samuel Lindenbaum 1 zł., Rabinowicz 1 zł., J. Gajdeczko 2 zł., Machalski 2 zł., Schwarz 2 zł., Żurak wski i Fleschar 1 zł., dr. Męciński 1 zł, dr. Polturak 1 zł., dr. Haszczyc 1 zł., Herold 1 zł., H. Muth 10 zł., Bermann Klarfeld 10 zł., Petryka 1 zł., Krebs 1 zł., dr. Jugarden 1 zł, dr. Dallmajer 2 zł., Jeleń 2 zł., Aschkenase 2 zł., Mayer Gans 2 zł., Marzewski 2 zł., Unsinn 1 zł., Janeczek 1 zł., Mańkowski 2 zł., Tarczyński 5 zł, Nahlik 2 zł., Syrop 1 zł., Dobrzański 1 zł. Szczepański 1 zł., K. A. Gottlieb 1 zł., Ritterschild 1 zł., Horszowski 1 zł.. Probstein 1 zł., Stanzel 2 zł., Płoszewski 1 zł.. z drobniejszych datków 8 zł. 15 ct.; na ręce p. Maruniakowej: pp. Szalay 3 zł, Bazylewicz 2 zł., Zima 5 zł, Ullmann 2 zł., Sznurek 1 zł, Neumayer 1 zł., Popiełowa 1 zł., Maruniakowa 2 zł., A. Kozubska 1 zł., Drużbacka 2 zł., Pregled 5 zł., Conta 3 zł., Kreczy 2 zł., Krupiński 1 zł., Schildorfer 1 zł., Stanisław Popiel 1 zł., Warzecha 2 zł.; na ręce p. Wiktoryi Longchamps: pp. Antonina Dworska 5 zł, Tomski 2 zł., Łabacz 3 zł., Łużecki 1 zł, Czaykowski 1 zł., Reger 2 zł.. dr. Baumfeld 5 zł., Tarnawski 1 zł., Mochnacki 1 zł., Holzer 2 zł., Skorski 2 zł., Longchamps 1 zł.; na ręce p. Löflerowej: dr. Samuel Löwbeer 2 zł., rzemieślnicy warstatu stacyi kolei Karola Ludwika w Przemyślu 22 zł 30 ct., z drobniejszych datków 1 zł.: na ręce ck. starosty: pp. Franciszek Zgórlakimowski 5 zł., Anna Frankiewicz i S. G. 6 zł., 50 ct., S F. 11 zł. 80 ct., hr. Mniszhowie 5 zł., hr. Drohojewski 5 zł., dyrekcya gimnazyum w Przemyślu od pp. Polańskiego 5 zł., Kulczyckiego 2 zł., Łęczyński 2 zł. z drobniejszych datków nauczycieli 14 zł., ze składki uczniów 38 zł. 73 ct.; pp. Mester 15 zł. i 5 marek, dr. Rosenbach 5 zł, ks. Dobrzański 2 zł., Przedrzymirski 10 zł., Antonina hr. Drohojowska 15 zł. 50 ct. i 15 rubli, obszar dworski w Krasiczynie 8 zł. 39 ct., parafianie z Grochowic 5 zł. 5 ct., gminy: Kruhel wielki 2 zł.. Walawa 3 zł. 38 ct., Kosienice 3 zł. 19 ct., Drohojów 4 zł. 50 ct, Dusowce 6 zł. 17 ct, Bełwin 2 zł., Chałupki dusowskie 5 zł., Walawa 2 zł. 17 ct, Drozdowice 2 zł. 30 ct.; na ręce ck. starosty w Łańcucie: p. Szczęsny Świstalski 8 zł. 23 ct: na ręce ck. starosty w Drohobyczu: ks. Podłuski ze składki w cerkwi i w gminie Popiele 19 zł.: na ręce dyrektora wyższej szkoły realnej w Jarosławiu: uczniowie ze składki 21 zł. 10ct.; służba I sekcyi kolei Dniestrzańskiej ze składki 2 zł. 30 ct.: na ręce ck. starosty w Myślenicach: parafianie w Zawoji 9 zł. $30\frac{1}{2}$ ct., gmina Więcierz 1 zł. 41 ct.; na ręce ck. powiatowej dyrekcyi skarbu w Przemyślu: Nadzór straży skarbowej w Rawie ze składki 15 zł. 90 ct: na ręce ck. starosty w Gorlicach: zwierzchność gminy miasta Biecza 17 zł; razem 492 zł. 50 ct., 5 marek i 15 rubli (D.n.)

GOSPODARSTWO I HANDEL

⁂ **Targ lwowski.** (Sprawozdanie tygodniowe Izby handlowej za czas od 22 lutego do 1 marca.) Wszystkie ceny za 100 kilogramów. Pszenica 7.— do 8·25 złr. Żyto 4.50 do 4.80 złr. Jęczmień 4·— do 5·25 złr. Owies 4·— do 4.50 złr. Hreczka 4·— do 4·25 złr. Kukurudza zeszłoroczna 4·50 do 5·25 złr. Kukurudza nowa 4·25 do 4·65 złr. Proso —·— do —·— zł. Groch do gotowania 5.— do 6·50 złr. Groch pastewny 4.— do 4·50 złr. Soczewica —·— do —·— złr. Fasola 6.— do 7.— złr. Bobik 5·— do 5·25 złr. Wyka 3·50 do 3·90 złr. Koniczyna najprzedniejsza 25·— do 46·— złr., przednia —·— do —·— złr., średnia —·— do —·— złr., poślednia —·— do —·— złr. Tymotka —·— do —·— złr. Anyż rossyjski —·— do —·— złr. Anyż płaski 2[illegible]·— do 36·— złr. Kminek 28·— do 32·— złr. Rzepak zimowy 10.50 do 12.25 złr. Rzepak letni 10·— do 10·50 złr. Rzepik zimowy —·— do —·— złr. Rzepik letni —·— do —·— złr. Lnianka 8·25 do 10·— złr. Nasienie lniane 10·50 do 11·— złr. Nasienie konopne 8·25 do 8·50 złr. Chmiel —·— do —·— złr. Spirytus gotowy 25·— do 26·— złr.

OSTATNIA POCZTA

Journal des Débats donosi, że gabinet rossyjski wystosował w ostatnich dniach trzy noty dyplomatyczne do mocarstw. Że wszystkie te noty mają za przedmiot traktat berliński, prawie dodawać nie potrzeba. Rossya rozpoczęła więc nową kampanię dyplomatyczną, aby w drodze pokojowej uzyskać zmianę niektórych postanowień traktatu. *Times* już przed kilkoma dniami zapowiedziały tę akcyę rossyjską i naszkicowały jej cele. Rossyi zależy przedewszystkiem na uchyleniu tej klauzuli pokoju berlińskiego, która nadała Porcie prawo obsadzenia południowych stoków Bałkanu. Ponieważ prawo to z chwilą ewakuacyi Rumelii Wschodniej przez armię rossyjską zrealizowanem być może, więc gabinet petersburgski zaprasza mocarstwa, aby już teraz zastanowiły się nad tą sprawą. Przy tej sposobności wskazuje rząd rossyjski trudności, na jakie wykonanie tej klauzuli ze strony ludności bułgarskiej napotkać może i z lekka daje do zrozumienia, że byłoby w interesie pokoju odebrać Porcie zastrzeżone jej w traktacie prawo. Drugim przedmiotem dyplomatycznej akcyi rossyjskiej jest kwestya administracyi Bułgaryi wschodniej. Wiadomo, że komissya międzynarodowa nie zdołała dotychczas wygotować statutu organizacyjnego, a choćby go nawet wykończyła w najbliższych tygodniach, to zawsze za mało pozostałoby już czasu do ustanowienia stałej administracyi przed terminem ewakuacyi rossyjskiej. Otóż gabinet rossyjski podnosi w swej nocie, jak wielkie zawikłania powstaćby mogły w Wschodniej Rumelii, gdyby wprowadzenie stałej administracyi odroczone być miało aż do czasu, gdy wraz z wymarszem armii rossyjskiej przestanie funkcyonować rząd prowizoryczny. Nota żąda więc, aby przemiana prowizorycznej administracyi na stałą odbyła się jeszcze przed ewakuacyą — czyli innemi słowy, aby termin okupacyi rossyjskiej został przedłużony. Co do osoby gubernatora Wschodniej Rumelii nadmienia gabinet rossyjski, że Bułgarzy zgodzą się za każdego, byle nie Turka. Wreszcie porusza nota rossyjska sprawę uregulowania granic między Dobruczą a Bułgaryą, tudzież między Wschodnią Rumelią a Turcyą.

Agencya Havasa donosi, że zamierzona przez senatora bonapartystowskiego Vallée interpelacya ministra skarbu Saya o zamianę renty, ma nastąpić w piątek. Inne doniesienia mówią, że Vallée obawiając się pozostać w mniejszości, zaniecha interpelacyi. Minister-prezydent Waddington przyjmował 4 b. m. deputacyę przemysłowców departamentu Nord, która stwierdziła, że prawie we wszystkich gałęziach przemysłu istnieje kryzys. Minister odrzekł, iż zajmuje się jak najgorliwiej sprawami handlu i przemysłu. Ekonomiczne położenie Europy i całego świata zmieniło się. Rząd wie, że postanowienia mające zapaść w kwestyi ekonomicznej, są bardzo ważne; starać się przeto będzie o zabezpieczenie stanu przemysłu i losu klas robotniczych we Francyi.

Przed kilku tygodniami podaliśmy z *Czasu* wiadomość o współczesnym zgonie dwóch prałatów kapituły wileńskiej, księży Niemekszy i Kuleszy, którzy dorobili się smutnej sławy odstępców, i przez Ojca św. zostali exkomunikowani. Obecnie prostuje *Czas* swoją wiadomość o tyle, że ks. Kulesza żyje i że awansował na prałata w miejsce zmarłego Niemekszy.

Z Bukaresztu donoszą 4go b. m. Gdy Senat i Izba porozumiały się co do rewizyi konstytucyi na poufnych zebraniach i postanowiły, że tylko art. 7my konstytucyi (o żydach) ma być zmieniony, odbyło się dziś w obu Izbach pierwsze czytanie odpowiedniego wniosku. Komisya senatu wniosła: „Na mocy art. 129 konstytucyi oświadcza senat, że zachodzi potrzeba art. 7my konstytucyi poddać rewizyi.“ Podobny wniosek postawiony był w Izbie deputowanych. Po wydrukowaniu sprawozdania rozpoczną się obrady. W myśl konstytucyi ostateczne głosowanie nastąpić może po trzech czytaniach z dwudniowemi przerwami.

Stambulski korespondent *Pol. Corr.* opowiada dość ciekawą anegdotkę, która, jeśli jest prawdziwą, także pod względem politycznym nie jest bez znaczenia: „Na ostatnim balu kostiumowym u ks. Zichy ambasador francuski rozmawiał z posłem greckim Konduriotis o prawdopodobnym wyniku rokowań w Prewesie, wtem zbliżył się do nich turecki minister oświaty Munif *effendi* i zawołał głośno: „Otóż są dwaj przyjaciele Grecyi“, na co Fournier odpowiedział z gniewem: „Tak jest, jestem przyjacielem Grecyi i występuję w obronie jej słusznych pretensyj; ale jestem także przyjacielem Turcyi i sądzę nawet, że jestem daleko szczerszym przyjacielem jej aniżeli Pan. Wiadomo, jakiemi środkami Pan jej służysz, i jaką jej wyrządzasz krzywdę. A to, co mówię o panu, stosuje się także do pewnego małego człowieczka, którego właśnie widziałem w sali. Pan i jemu podobni jesteście najgorszymi nieprzyjaciołmi Turcyi.“ Świadkowie tego zejścia ani na chwilę nie mogli być w wątpliwości, kogo Fournier miał na myśli, mówiąc o „małym człowieczku,“ gdyż mała figurka Saida z bladą twarzą o czarnej pięknej brodzie przechadzała się właśnie po salach ambasady. Said basza dowiedziawszy się o tem, kazał sobie przetłómaczyć słowa Fourniera, gdyż sam bardzo słabo włada językiem francuskim. Niebawem też opuścił z Munifem *effendim* hotel ambasady, pozostawiając kolegów swoich Kadriego i Karatheodory'ego baszę. O całem tem zajściu opowiedziano staremu kamerdynerowi sułtańskiemu Hamdi'emu baszy, który nazajutrz rano zawiadomił o tem sułtana. Cheireddin basza dowiedział się przez trzecią osobę o publicznej obrazie, która spotkała jego rywala“.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Wiedeń, 6 marca. *Pol. Cor.* donosi z Konstantynopola: Łabanow stara się usilnie nakłonić Portę do dyplomatycznej interwencyi u mocarstw podpisanych na traktacie berlińskim w sprawie ewentualnego ustanowienia europejskiego gubernatora w Wschodniej Rumelii. Zabiegi te dotąd są daremne.

W Macedonii wzmaga się nieporozumienie między Grekami a Bułgarami. Kollizyę uważają za nieuniknioną z powodu demonstracyjnej propagandy Bułgarów w sprawie odstąpienia Janiny na rzecz Grecyi. Albańczycy w Epirze są gotowi do zbrojnego wystąpienia.

Budapeszt, 6 marca. Na dzisiejszem posiedzeniu komisyi budżetowej austryackiej delegacyi hr. Andrassy przemawiał w sprawie kompetencyi co do administracyi Bośnii i Hercegowiny. Zadaniem obu rządów będzie porozumieć się w tej sprawie. W pewnym zasadniczym kierunku oba rządy już się porozumiały i prowizoryczne załatwienie otwartych dotąd kwestyj zaproponowane zostanie obu ciałom ustawodawczym formalnemi oświadczeniami lub projektami osobnemi. Stanowcze zarządzenia zostaną oczywiście całkiem pozostawione ciałom ustawodawczym.

Minister skarbu br. Hoffmann oświadczył, że zupełnie nieuzasadnioną jest wiadomość dzienników, jakoby komisya dla Bośnii przestała istnieć, a on objąć miał jej funkcye. Komisya jako doradczy organ wspólnego rządu istnieje ciągle w dawnym składzie.

Budapeszt. 6 marca. Komisya budżetowa austryackiej delegacyi obradowała nad projektowaną przez Sturma rezolucyą, którą rząd wezwany zostaje, aby funduszów uchwalonych na okupacyę nie używał na cele administracyjne i inwestycye i aby aż do konstytucyjnego uchwalenia wydatków na te cele fundusze państwowe nie zostały asygnowane. Po rozprawie i przerwie posiedzenia Sturm cofnął drugą część wniosku a natomiast wstawił w sprawozdanie ustęp tej treści: W skutek oświadczeń rządu, komisya mniema, że może odstąpić od rezolucyi o kompetencyi do przyznania funduszów na cele administracyjne i na inwestycye w Bośnii i Hercegowinie, ograniczając się do zaznaczenia opinii, że załatwienie kwestyi kompetencyjnej należy do obu ciał ustawodawczych. W głosowaniu pierwszą część rezolucyi i ustęp powyższy przyjęto wszystkiemi głosami przeciw jednemu (Dunajewskiego). Druga część rezolucyi została cofnięta. Sturma wybrano referentem na pełnem posiedzeniu. Przyszłe posiedzenie w sobotę wieczór lub w niedzielę.

Budapeszt, 6 marca. Austryacka delegacya uchwaliła kredyty dodatkowe na dyplomatyczne reprezentacye w Rumunii, Serbii i Czarnogórze. Hr. Andrassy oświadczył, że rokowania w sprawie zawarcia nowych stosunków handlowych z Serbią faktycznie rozpoczęły się między rządem austryackim i węgierskim. Spodziewać się należy, że rokowania te doprowadzą do rychłego i pomyślnego rezultatu.

Paryż, 6 marca. Na giełdzie obiega pogłoska, że minister-prezydent Waddington wziął demisyę.

Petersburg, 6 marca. Przy dokonanej przez dr. Biesiadeckiego w obecności rossyjskich i zagranicznych lekarzy sekcyi czternastoletniego chłopaka, zmarłego w Wetlance, pokazało się, że powodem śmierci było zapalenie płuc, połączone z biegunką i błonicą.

Niemieckiej *Gazecie Petersb.* odjęto prawo kolportowania.

Z Taszkendu donoszą, że wiadomość o śmierci Szyr Alego wywołała w Mazari-Szerif powstanie, które Jakób chan stłumił.

Petersburg, 6 marca. *Petersb. Wied.* donoszą: Wczoraj profesor Levin z Berlina zwiedzał klinikę, w której leży Prokopjew i nie znalazł na nim żadnych symptomów syfilitycznej choroby.

Serajewo, 6 marca. Muzułmańscy wychodźcy z Niksiczu wrócili tam dzisiaj. Rząd dostarczył im środków transportowych.

Wiedeń, 7 marca. *(Tel. pryw.)* Z Paryża donosi *Presse*, że energicznej agitacyi Waddingtona udało się pozyskać większość przeciw oskarżeniu gabinetu z dnia 16 maja 1877.

Deutsche Ztg. donosi z Tirnowy, że zgromadzenie bułgarskie dopiero po uchwaleniu konstytucyi, po ustanowieniu regencyi, po organizacyi ministrów i administracyi przejdzie do wyboru księcia. Przedtem udać się ma wielka deputacya południowej Bułgaryi na dwory europejskie, z pro-

śbą o zjednoczenie całego bułgarskiego narodu.

Z Macedonii nadchodzą ciągle niepokojące wieści. Bułgarzy macedońscy chronią się do Tirnowy. W Kustendzi, Dubnicy i Stradii koło Adryanopola Bułgarzy buntują się otwarcie. Przyszło już do rozlewu krwi, i obawiać się należy groźnych zajść.

Berlin, 7 marca. (*Tel. pr*). W skutek nalegań stronnictwa konserwatywnego dr. Forckenbeck skłonił się do zatrzymania przewodnictwa w Izbie. *Nordd. Allg. Ztg.* uderza w gwałtowny sposób na parlament niemiecki.

Peszt, 7 marca. (*Tel. pr.*) Del. Lienbacher zamierza postawić wniosek, aby koszta okupacyi przepisane zostały jako dług 5 procentowy na kraje okupowane, a w razie stanowczej aneksyi tych krajów przeszły jako ciężar na tę połowę monarchii, do której Bośnia i Hercegowina zostaną wcielone.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 6 marca 1879, godz. 2 min. 20. Losy kredytowe 165·—. Węg. akcye kredyt. 225·75. Akcye anglo-austr. 99.50. Akcye banku Union 68·60, Akcye kolei Karola Ludwika 222·—, Akcye kolei północnej 209·—, Akcye kolei południowej 65·—, Akcye kolei Alföld 119·—, Akcye kolei Elżbiety 167·—, Akcye kolei Lwow-Czerniow. 122.75, Akcye kolei węg. północno-wschodniej 116·—, Akcye kolei Rudolfa 119·25, Akcye kolei Albrechta —·—, Węg. oblig. państw. w złocie 66·40, Galic. oblig. indemn. 87·75, Losy z r. 1864 150·—. Akcye kolei siedmiogrodzkiej 96·50, Akcye banku obrotowego 109·—, Losy tureckie 22·30, Akcye kolei węg.-galic. —.—, Akcye kolei państwowej 246·—, Akcye banku zwiazkowego 109·—, Rubel papierowy 1.14—, Wiedeńskie losy 96·—. Węgierskie losy 85·—, Mark. niemiecki 57·30. Węgierska renta 84·45. Usposobienie słabe.

Wiedeń, dnia 6 marca, godzina 5 minut. 5. Akcye kredytowe 232·30, Anglo-Austr. —·—. Unionsbank —·—, Kolej Karola Ludwika 222·25, południowa 65·50. Renta pap. 63·40, Rubel papierowy —·—, Gal. listy zastawne 91·75, Gal. listy indemnizacyjne —·—, Mark niem. —·— Gal. bank rustykalny 91·75, Losy z r. 1860 —·—, Napoleonsdor 9·28½. Usposobienie silne.

Wiedeń, dnia 7 marca, godz. 10 minut 40. Akcye kredytowe 231·—, Anglo-austr. 99·—, Akcye banku Union —·—, Kolej Kar. Ludw. 221·75, Południowa —·—, Napoleonsdor 9·29—, Rubel papierowy 1·13½, Renta pap. —·—, Galic. bank hip. —·—, Gal. oblig. indemn. —·—, Gal. listy zastaw. banku włośc. —.—, Losy z r. 1860 —·—. Usposobienie mdłe.

Odpowiedzialny redaktor **Władysław Łoziński.**

Wykaz osób zmarłych

w czasie od 11 do 20 lutego 1879.

Melichar Zofia, wdowa po dozorcy więźni l. 70, na uwiąd schyłkowy. — Koschina Gustaw, inżynier kolei, l. 31, na gruźlicę płuc. — Laufer Chaim Juda, tandetnik, l. 30, na wadę serca. — Dudek Marcin, syn ubogiej, l. 6/12, na błonicę. — Sendermann Antoni, subjekt kupiecki, l. 24, na gruźlicę płuc. — Pisarski Wojciech, dziecię zarobnika, l. 2, na odrę. — Pisarska Marya, dziecię zarobnika, l. 7. na odrę. — Prokopów Jan, zarobnik. l. 48, na suchoty płuc. — Kokotajło Anna, zarobnica, l. 55 na suchoty płuc — Horwath Ewelina, córka c. k. starosty, l. 26, na gruźlicę płuc. — Jankowski Jan, syn obywatela m. l. 7, na wodogłowie. — Sobel Henoch, senzal kupiecki, l. 67, na wadę serca. — Jasina Jan, stróż l. 56, na suchoty płuc. — Sawicka Marya, córka zarobnicy, l. 9, na zapalenie błon mózgowych. — Kruh Abraham, zarobnik, l. 40, na zgorzelinę. — Boryś Marya, córka zarobnika, l. 8, na odrę. — Nechowicz Michał emerytowany weterynarz wojskowy, l. 52, na zapalenie błon mózgowych. — Demian Kazimiera, córka woźnicy, l. 3, na zapalenie płuc — Windeisen Jan, emerytowany c. kr. urzędnik rachunkowy, l. 77, na zapalenie mózgu. — Kordaszewski Kajetan, nauczyciel głuchoniemych, l. 35, na wadę serca. — Zausmer Jütte, wdowa po faktorze, l. 68, na uwiąd schyłkowy. Barańska Józefa, córka właściciela realności, l. 8½, na wadę serca. — Myczka Franciszek, syn greizlera, l. 5½, na wypociny błon mózgowych. — Bogusz Jadwiga, córka urzędnika telegrafu l. 2, na błoniawę. — Liss Bendyt, właściciel kamienicy, l. 59, na przerost serca. — Dudkiewicz Wiktorya, córka konduktora kolei, l. 14, na dur brzuszny. — Tryszak Marya, bez zatrudnienia, l. 18, na suchoty. — Pawłocki Stanisław, syn ślusarza, l. 9, na gruźlicę. — Gąsiorowski Maciej, cieśla, l. 63, na zapalenie płuc. — Mandybur Ludwika, żona inspektora szkół, l. 46, na zapalenie płuc. — Luft Basche, córka stręczyciela, l. 13, na zapalenie otrzewnej. — Komarzyńska Anna, sługa, l. 88, na porażenie mózgu. — Zdzisław hr. Dunin Borkowski, praktykant Namiestnictwa, l. 24, na zapalenie opłucnej. — Strutyński Konstanty, czeladnik krawiecki, l. 36, na gruźlicę płuc. — Kraus Stanisław, czeladnik rękawicznicki, l. 31, na zapalenie nerek. — Janowicz Apolonia, wdowa po c. kr. urzędniku, l. 50, na zanik mózgu. — Bukowska Aniela, hr. obywatelka, l. 68, na ropienie płuc. — Hordyńska Wanda, córka c. kr. koncepisty skarbu, l. 2, na krztusiec. — Sidorowicz Zuzanna, wdowa po urzędniku Magistratu, l. 50, na wadę serca.

Lwów dnia 22 lutego 1879.

Przyjechali do Lwowa.

dnia 7 marca 1879.

Hotel Angielski.

Pp. Dr. E. Łobaczewski z Przemyśla. W. Soroczyński z Choronowa. H. Treter z Łaszek. K. Treter z Podlipiec. A. Rodecki ze Stubienka.

Hotel Lazarusa.

Pp. J. Konopka ze Szkła. W. Wojciechowski z Buska. I. Gottlieb z Drohobycza. J. Kozankiewicz z Bortnik.

Hotel Europejski.

Pp. Książe G. Sturdza z Multan. J. Schätz z Czerniowiec.

Hotel Langa.

Pp. W. Jabłoński z Krakowa. H. Fränkl z Brodów. J. Frey z Wiednia. J. Neugeborn z Wiednia. S. Benedikt z Czerniowiec. R. Gerlait z Norrenberga.

Hotel Warszawski.

Pp. A. Smoleński ze Szenoska. E. Bednarczyk z Lublina.

Odjechali ze Lwowa.

Pp. R. Klimkiewicz do Czerniowiec. W. Cętar do Krakowa. A. Cielecki do Porchowa.

Spostrzeżenia meteorologiczne.

z dnia 7 marca 1879 o godz. 7 rano.

Barometr 740.25 mm. Psychrometr suchy — 0.1°C. Psychrometr wilgotny — 0.5°C. Prężność pary 4.2m. Wilgoć 92% Zachmurzenie 7 Wiatr W1 Ozon 9.
Temperatura powietrza — 0.1°R
Barometr opada powoli.

Pociągi kolejowe.

Przychodzą do Lwowa.

Z Krakowa: o godzinie 5 minut 22 rano (pociąg pospieszny); o godzinie 9 m 27, wieczór (pociąg osobowy); o godz. 11 min 8 przed południem pociąg mieszany.)

Z Podwołoczysk: (na dworzec w Podzamczu): o godzinie 3 minut 2 rano (pociąg osobowy); o godzinie 3 min. 9 po południu (pociąg mieszany);

Ze Stanisławowa: (na Stryj) do Lwowa (nr. 2) o godz. 8 min. 15 wieczór.

Z Podwołoczysk: (na dworzec lwowski główny): o godz. 10 min. 43 wieczór (pociąg pospieszny); o godz. 3 min. 33 rano (pociąg osobowy): o godz. 3 min. 39 popołudniu (pociąg mięszany).

Z Czerniowiec: o godzinie 9 minut 55 wieczór (pociąg pospieszny), o godzinie 3 minut 45 rano (pociąg mięszany); o godzinie 2 minut 50 po południu (pociąg mięszany).

Odchodzą ze Lwowa.

Do Krakowa: o godzinie 11stej min. 5 przed północą (pociąg pospieszny); o godz. 4 min. 33 rano (pociąg osobowy); o godzinie 4 minut 39 po południu (pociąg mięszany).

Do Podwołoczysk: (z głównego dworca): o godzinie 5 min. 37 rano (pospieszny); o godzinie 10 min. 44 wieczór (pociąg osobowy): o godz. 12 minut 5 w południe (pociąg mięszany).

Do Czerniowiec: o godz. 6 min. 45 rano (pociąg pospieszny); o godzinie 11 min. 25 wieczór (pociąg mięszany); o godzinie 12 min. 30 z południa (pociąg mięszany).

Do Stanisławowa: (na Stryj): (poc. nr. 1) o godzinie 6 minut 40 rano.

Do Podwołoczysk: z Podzamcza): o godz. 11 minut 10 wiecztór (pociąg osobowy) o godzinie 12 minut 27 w południe (pociąg mięszany.)

Pory niniejszego rozkładu jazdy odnoszą się do południka peszteńskiego, godz. 12 w Peszcie odpowiada godz. m 20 we Lwowie.

Przedpłata na „Gazetę Lwowską“ wynosi całorocznie w miejscu (od 1 stycznia do końca grudnia) 12 zł., pocztą 16 zł.; półrocznie (od 1 stycznia do końca czerwca) w miejscu 6 zł., pocztą 8 zł.; ćwierćrocznie (od 1 stycznia do końca marca) w miejscu 3 zł., pocztą 4 zł.; miesięcznie (od 1 do końca każdego miesiąca) w miejscu 1 zł., pocztą 1 zł. 35 ct.

Prenumeratorowie cało- i półroczni (którzy prenumerują od 1 stycznia do końca grudnia, lub od 1 stycznia do końca czerwca) otrzymują „Przewodnik naukowy i literacki“ dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej“ bezpłatnie; ćwierćroczni zaś i miesięczni za dopłatą: pierwsi 75 ct., drudzy 30 ct. Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje rocznie 4 zł., półrocznie 2 zł., ćwierćrocznie 1 zł.

Cennik lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Lwów, dnia 6 marca 1879.

	płacą zł.	płacą ct.	żądają zł.	żądają ct.
	waluta austr.			
1. Akcye za sztukę. (bez kupona)				
Kol. g. Kar. Ludw. po 200 zł. m. k.	221	50	224	—
Kol. lwow. czer.-jas „ 200 zł m. k.	121	50	124	—
Banku hip. galic. 200 zł. w. a.	250	—	253	—
Banku kredyt. gal. po 200 zł. w. a.	217	—	220	—
2. Listy zast. za 100 zł. (bez kupona bieżącego)				
Tow. kredyt. galic. 5% w. a.	86	25	87	25
„ „ „ 4 pr. „	80	70	81	70
„ „ „ 5 pr. okresowe	86	25	87	25
Banku hip. galic. 6 pr. w. a.	91	30	92	
Listy dłużne g. Z. kr wł. 6 pr. w. a.	91	—	92	
3. Listy dłużne za 100 zł. (bez kupona)				
Ogóln. roln. kred. Zakład dla Gal. i Bukow. 6 pr. los. w 15 lat	90	25	91	30
Tow. kr. m. 6 pr. w. a. w 15 lat	—	—	—	—
„ „ „ 6 pr. w. a. w 30 lat	—	—	—	—
4. Obligi za 100 zł.				
Indemniz. galic. 5 proc. m. k.	87	—	88	—
Oblig. Komunalne gal. Zakł. kred. włościańskiego 6 proc. w. a.	90	—	91	—
Pożyczki kr. z r. 1873 po 6 proc. w. a.	90	—	—	—
5. Losy Miasta Krakowa	15	—	17	—
„ „ Stanisławowa	21	50	23	50
6. Monety.				
Dukat holenderski	5	38	5	48
Dukat cesarski	5	44	5	53
Napoleondor	9	25	9	35
Półimperyał	9	51	9	61
Rubel rossyjski srebrny	1	50	1	60
„ „ papierowy	1	12½	1	14½
100 marek niemieckich	57	—	57	80
Srebro	99	50	100	50
Kupony w srebrze	99	25	100	25

Kurs giełdy wiedeńskiej

dnia 4 marca 1879.

1. Dług państwa.	płacą	żądają
Jednolity dług Państwa w banknot. maj-listopad	63.10	63.25
luty-sierpień	63.10	63.25
Jednolity dług państwa w srebrze styczeń-lipiec	63.95	64.10
kwiecień-październik	63.95	64.10
Losy z roku 1854 po 250 zł.	111.50	112.—
„ „ 1860 po 500 złr. 5 pr.	115.75	116.—
„ „ 1860 po 100 złr. 5 pr.	125 75	126.—
„ „ 1864 (z premia) po 100 zł.	148.50	149.—
„ „ 1864 „ po 50	147.	148.—
Renty Como po 42 lir. austr.	25 —	27.—
Listy zastaw. domen państw. po 120 zł. 5 proc.	143.—	143.50
Austr. asyg. skarb. zwrotne 1881 5 pr.	99.—	100.—
Austr. renta zł. wolna od podatku 4 pr.	75.70	75.85
2. Obligacye indemn. 5 pr. za	—.—	—.—
Czech	102.—	103.—
Bukowiny	82.50	83 —
Galicyi	87.25	87.75
Niższej Austryi	104.50	105.—
Siedmiogrodu	76 50	77.
Węgier	81.25	82 25
3. Akcye.		
Bank Anglo aust. 200 zł emit zł. 120	99.40	99.70
Inst kred. dla handlu po 160 zł.	233.50	233.75
Niższo-austr. tow. eskomt po 500 zł.	755 —	765.—
Gal. banku hip. po 200 zł.	—.—	—.—
Gal. bank d. han. i prz. a 200 zł. wpł. 40 pr.	—.—	—.—
Gal. zakł. kred. ziemski a 200 zł.	—.—	—.—
Banku narodowego a 600 zł.	—.—	—.—
Kol. Albrechta a 200 zł, w srebrze	—.—	—.—
Austr. Tow. żeglugi par. po 500 zł. mk.	514.—	516.—
Kol. Cesarzow. Elżbiety po 200 zł. mk.	168.—	168.50
Kol. Preszów-Tarn. (w.c.) a 200 zł. w sr.	—.—	—.—
Północna kolej po 1000 zł.	2088.—	2092.—
Kol. Kar. Ludwika po 200 zł. m k.	221.50	221.75
Lwow. Czern. kolei po 200 zł. wa. w sr.	122 75	123 25
Tow. kol. żel, państ. po 200 zł. m. k.	244.50	245.50
Połud. kol. państw. po 200 zł. w. a.	64.50	65.—
I. Kol. węg. gal. a 200 zł. w srebrze	88.—	90.—
5. Listy zastawne losowane.		
Ogólny rolniczo-kredytowy Zakład dla Galicyi i Bukowiny w 15 l. 6 pr.	90.—	91.—
Powsz. austr. zakł. kr. ziem. 5 pr. w sr.	110.75	111.—
Gal. zak. kr. ziem. Krak. los. w 18 l. 6 pr.	92.—	93.—
„ „ „ w 20 l. 7 pr.	95.—	97.—
„ „ „ w 36 l. 5½ pr.	94.—	—.—
Gal. Tow. kred. w. a. po 4 proct.	79.50	—.—
„ „ „ po 5 proct.	86.—	86.50
„ „ „ po 5 proct. w 37 latach zwrotne	86	86.50
Gal. banku hipot. po 6 proct.	91.75	92.25
Gal. zakł. kred. włośc. po 6 proct.	90.—	—.—
Tow kr. miejs lw. w 15 l. wyl. po 6 pr.	—.—	—.—
„ „ w 30 l. wyl. po 6 pr.	—.—	—.—
Banku narodowego po 5 proct.	—.—	—.—
Węg. Tow. ziem. po 5½ proct	95 50	96.—
„ „ po 5 proct.	88 25	88.75
6. Obligacye z prawem pierwszeństwa (za 100 zł.)		
Kol. Albrechta a 300 zł. 5 proc. w. a.	72.	72.25
Tow. kol. żel. Preszów-Tarnów (w cz.) a 300 zł. 5 proc. w srebrze	64.50	65.—
Kol. pół. po 100 zł. m. k.	102.—	103.
„ „ po 100 zł. w. a.	98.50	—.
Kol. gal. Kar. Lud. po 300 zł. 5 pr.	103.25	103.75
„ „ „ II emisyi	100.—	100.25
„ „ „ III „	97.25	97.75
„ „ „ IV. „	—.—	—.—
Kol. Lwow-Czer.-Jas. III. emis. a 300 zł. 5 proc. w srebrze z r. 1865	77.90	78.30
z r. 1867	80.25	80.75
z r. 1868	73.50	73.75
z r. 1872	—.—	—.—
Węg. gal. kol. a 200 zł. 5 proc. w sr.	65.50	66.
7. Losy.		
Inst. kr. dla han. i prz. po 100 zł. w. a.	164.50	165.—
Clarego po 40 zł. m. k.	32.—	33.
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. w. a.	99.50	100.—
Keglevicha po 10 zł. m. k.	16.—	16.50
Losy miasta Krakowa	16.—	16.50
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	32.50	33 50
Palfiego po 40 zł. m. k.	31.25	31.75
Fundacya szpitala Arcyks. Rudolfa	16.—	16 50
Salma po 40 zł. m. k.	43.—	43.50
St. Genois po 40 zł. m. k.	35.—	35.25
Pożyczka m. Stanisławowa po 20 zł. wa.	22.—	23.
Poż. Tryestu po 100 zł. m. k.	117.75	118.25
„ „ „ 50 zł. m. k.	61.—	63.—
Waldsteina po 20 zł. m. k.	25.50	26.—
Windischgrätza po 20 zł. m. k.	30 —	30.25

Weksle (na 3 miesiące)

	płacą	żądają
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	—.—	—.—
Berlin za 100 mark w. p. n.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 mark p.	—.—	—.—
Hamburg za 100 mark w. p. n.	—.—	—.—
Londyn za 10 ft. szt.	116.50	116.75
Paryż za 100 fr.	46.10	46.15

Kurs złota.

	płacą	żądają
Dukat cesarski men.	5.50.—	5.51.—
„ pełnej wagi	5.50.—	5.51 —
Korona	—.—.—	—.—.—
20-frankówka	9.28.—	9.29.—
Rossyjski imperyał	9.54.—	9.55.—
Talar związkowy	—.—.—	—.—.—
Srebro	—.—.—	—.—.—

Z lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Telegrafowany kurs wiedeński z dnia 6 marca 1879.

	zł.	ct.
Jednolity dług państwa w banknotach	63	30
„ „ „ w srebrze	64	—
Renta w złocie	75	90
Losy pożyczki z roku 1860	116	—
Akcye banku austro-węgierskiego	790	—
„ „ kredytowego	222	25
Londyn	116	60
Srebro	—	—
Napoleondor	9	28
Dukat cesarski men.	5	54
100 marek niemieckich	57	30

Dziennik Urzędowy.

(1600) **Edykt.**

L. 10249. Dla rozszerzenia stacyi kolei Karola Ludwika w Żurawicy, trzeba będzie zająć pewną przestrzeń gruntów dworskich w Żurawicy, tudzież gruntów gminnych i włościańskich w Żurawicy i Bolestraszycach.

Dotyczące wykazy z planami złożone zostaną z dniem 10 marca r. b. u przełożonego obszaru dworskiego w Żurawicy, jak też u zwierzchności gminnych w Żurawicy i Bolestraszycach, gdzie je począwszy od dnia tego, aż do 25 marca r. b. każdemu przejrzeć wolno.

Zarzuty przeciw wywłaszczeniu mogą być wniesione w tym samym terminie do Starostwa w Przemyślu, lub też w dniu 29 r. b. o godzinie 9 zrana przy komisyi reambulacyjnej na dworcu kolei w Żurawicy.

Co się niniejszem podaje w myśl §. 14 ustawy z dnia 18 lutego 1878 Dz. u. p. Nr. 30 do powszechnej wiadomości.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów dnia 4 marca 1879.

(1583 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 1207. C. k. sąd powiatowy w Kozowie powiadamia, że wskutek prośby egzekucyę prowadzącej Teresy Stern i uchwały c. k. sądu obwodowego w Złoczowie z dnia 25 stycznia 1879 l. 511 przymusowa sprzedaż gruntów pod Nr. rep. 46 i 48 w Złoczówce egzekuta Wolfa Mesznika, zastawnie opisanych, ocenionych, ciała tabularnego niestanowiących na zaspokojenie tejże wierzytelności wekslowej 200 zł. w. a. z 6 proc. odsetkami od 20go czerwca 1873 i kosztami sądowemi 11 zł. 53 ct. i egzekucyjnemi 3 zł. 17 ct., 6 zł. 38 ct., 9 zł. 86 ct., 4 zł. 2 ct., 10 zł. 70 ct. i 6 zł. w. a. w dniach, 20 marca, 21 kwietnia i 20 maja 1879 tu w c. k. sądzie, każdym razem o godzinie 9 rano przedsięwziętą będzie.

Za cenę wywołania ustanawia się cena szacunkowa tychże gruntów w kwocie 250 zł. w. a., które przy pierwszym i drugim terminie tylko powyżej lub za cenę szacunkową a po trzecim i poniżej takowej sprzedane będą.

Każdy chęć kupienia mający winien jest do rąk c. k. komisyi licytacyjnej wadyum w gotówce w kwocie 25 zł. wal. aus. złożyć.

Resztę zaś warunków licytacyjnych i protokół zastawniczego opisania tych gruntów tu w registraturze sądowej w zwykłych godzinach urzędowych przejrzane być mogą.

C. k. sąd powiatowy.

Kozowa d. 12 lutego 1879.

(1359 1—3) **Edykt.**

L. 5635. C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego A. J. O. Rogosza, że na prośbę firmy „Wilhelm Woelmers Schriftgisserei“ uchwałą z 30 listopada 1878 liczb. 59551 wydano przeciw niemu nakaz zapłaty sumy wekslowej 906 marek 65 fenigów w. n. z pn.

Ustanawiając adwokata dr. Feilesa kuratorem, zaś adw. dr. Maurycego Byka tegoż substytutem dla pozwanego A. J. O. Rogosza, wzywa się go, aby tymże zastępcom potrzebnej do obrony informacyi wcześnie, udzielił, lub innego obrał sobie zastępcę, gdyż inaczej skutki zaniedbania sam sobie przypisze.

Lwów d. 15 lutego 1879.

(1487 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 5198. C. k. sąd powiatowy w Limanowej wiadomo czyni, że na zasadzie prawomocnego wyroku c. k. sądu krajowego w Krakowie z 4 lutego 1876 l. 253 celem zaspokojenia resztującej należytości 150 zł. w. a. z 6 proc. od 2 października 1873 i kosztami 10 zł. 48 cnt., 9 zł. 12 ct., 17 zł. 50 ct. i 3 zł. 16 ct. w. a. wykonana zostanie w gmachu tutejszosądowym 28 kwietnia 1879 o godzinie 10 rano przymusowa sprzedaż dłużnikowi Jędrzejowi Jędrzejek należącej, ciała hipotecznego nie stanowiącej realności pod l. 12/31 w Laskowy pod warunkami rezolucyą z 12 marca 1877 liczb. 1119 c. k. sądu powiatowego w Wisniczu oznaczonemi ze zmianą tylko ostatniego ustępu 1 warunku w ten sposób, że sprzedaż nastąpi i poniżej ceny szacunkowej na obecnym czwartym już terminie.

O tem zawiadamia się interesentów.

Limanowa d. 21 stycznia 1879.

C. k. sędzia powiatowy.

(1477 1—3) **Edykt.**

L. 3665. C. k. sąd powiatowy w Drohobyczu oznajmia, że na dniu 18 października 1847 zmarł w Bronicy Antoni Lewicki bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia, że do spadku po nim córki zamężne Marya Iluzko, Nacia Harnycz, Tazia Kuzmycz, syn Iwana Lewicki są powołani.

Gdy sądowi życie i miejsce pobytu ostatniego nie jest wiadomem, wzywa się go ażeby się w przeciągu jednego roku w sądzie tutejszym zgłosił i oświadczenie do spadku wniósł, gdyż inaczej spadek ze zgłaszającemi się spadkobiercami i z kuratorem Iwanem Bejba przeprowadzonym zostanie.

(1605 1—3) **Edykt.**

L. 6200. C. k. sąd krajowy we Lwowie uwiadamia Rachmiela i Chanę Landau, Adama Morawskiego, Maurycego Kolischera Dawida Rosseta, Maurycego Baumfelda, Dorotę Lei i Salomona Landaua, których miejsce pobytu nie jest wiadome, że uchwałą z 23 listopada 1878 l. 56412 dozwolono wykreślenie z połowy dóbr Stankowy górnej dożywocia Tekli Cieszanowskiej z nadciężarami, i doręczono tę uchwałę ustanowionemu dla nieobecnych kuratorowi adw. dr. O. Standowi.

Z c. k. sądu krajowego

Lwów d. 15 lutego 1879.

(1495 1—3) **Edykt.**

L. 8481. C. k. Sokalski sąd powiatowy rozpisuje niniejszym w celu wydobycia wierzytelności Salamona Steinbacha w ilości 9 zł. 8 ct. w. a. z pn. przymusowy jawny przetarg 3 kawałków roli po pół morga z gospodarstwa pod l. spis. 47 w Chorobrowie położonego do dłużnej masy spadkowej Waśki Glińskiej należących ciało hipoteczne niestanowiących na dzień 26go maja 23go i 4 sierpnia 1879 w gmachu sądowym od 10 godziny rano.

Zakład 10 prc. a sprzedaż nastąpi pojedyńczemi parcelami w trzecim terminie nawet poniżej ceny szacunkowej.

Protokoły opisania i ocenienia tudzież warunki przetargu przejrzeć można w tusądowej registraturze.

Sokal dnia 16 września 1878

(1446 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 8079. C. k. Sąd powiatowy w Ulanowie podaje niniejszem do powszechnej publicznej wiadomości, iż celem wydobycia pretensyi Majera Hakla w kwocie 27 zł. w. a. z pn. przedsięwezmie w dniach 21 kwietnia 26 maja i 30go czerwca 1879 zawsze o godzinie 11 zrana egzekucyjną sprzedaż realności pod l. k. 431 w Ulanowie położonej ciała tabularnego niestanowiącej do Maryanny Witkiewicz należącej.

Cena wywołania stanowi wartość szacunkowa 180 zł. a. w.

Wadyum wynosi 18 zł. a. w.

Resztę warunków licytacyjnych jak nie mniej protokół zastawniczego opisania i oszacowania tej realności przejrzeć można w tutejszosądowej registraturze.

Ulanów 10 stycznia 1879.

(1475 1—3) **Edykt.**

L. 4586. Dnia 29 kwietnia 3 czerwca i 8 lipca 1879 o godzinie 10 przedpołudniem w gmachu sądowym publiczna licytacya realności przedmiotem ksiąg gruntowych będącej pod l. 51 w Przyborowiu położonej Jana Bolka własnej na zaspokojenie pretensyi 250 zł.

Cena wywołania 600 zł.

Wadyum 60 zł.

Resztę warunków i wyciąg hipoteczny przejrzeć można w sądzie.

Brzesko 1 grudnia 1878.

(1588 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 38855. C. k. Sąd delegowany miejski powiatowy w Krakowie ustanawia p. ad. Dr. Ebenschütza z substytucyą p. adw. Dr. Kroczyńskiego kuratorem niewiadomego z miejsca pobytu Ksawerego Jaroszkiewicza w sporze drobiazgowym przez J. Tislowitza przeciw temuż o zapłacenie 15 zł. 90 ct. wytoczonym i wzywa tegoż pozwanego aby temuż kuratorowi środki dowodowe których do obrony swej użyć zamierza udzielił lub jeżeliby innego pełnomocnika obrał sądowi wskazał.

Kraków 21 lutego 1879.

(1594 1—3) **Edykt.**

L. 692. Dorofiej Tkaczuk gospodarz z Opulska uznany marnotrawcą, kuratorem dlań mianowany Maksym Łucyk gospodarz z Opulska.

Z c. k. Sądu powiatowego

Sokal dnia 10 lutego 1879.

(1591 1—3) **Edykt.**

L. 718. C. k. Sąd powiatowy podaje do wiadomości, iż celem zaspokojenia pretensyi 108 zł. z pn. na rzecz Gerschona Kesslera odbędzie 27 marca 24 kwietnia i 25 maja 1879 każdym razem o godzinie 10tej w zabudowaniu tusądowem publiczna sprzedaż realności dłużnika Mikołaja Smyka w Smolinie pod l. 45 subrep. 222 położona nie tabularna na 610 oszacowana.

Inne warunki licytacyjne można przejrzeć registraturze.

Niemirów, 3 marca 1879.

(1593 1—3) **Edykt.**

L. 4658. C. k. Sąd powiatowy w Sanoku wiadomem czyni, że celem zaspokojenia wierzytelności Berla Trenczera w kwocie 125 zł. w. a. z pn. odbędzie się w dniu 13 marca 17 kwietnia i 29 maja 1879 o godzinie 10 rano publiczna sprzedaż realności pod l. k. 37 w Zarszynie położonej Rubina i Feigi Schmulewiczów własnej.

Cena wywołania 750 zł.

Wadyum 75 zł. w. a.

Warunki licytacyjne są do przejrzenia w registraturze sądu.

Sanok dnia 28 września 1878.

(1589 1—3) **Edykt.**

L. 40329. W c. k. sądzie pow. miejsko delegowanym w Krakowie toczy się pertraktacya spadkowa po ś. p. Janie Ponczyńskim vel Płonku w Krakowie bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia na dniu 3 marca 1872 zmarłym. Do spadku po nim przychodzą jego dzieci: Edmund, Albertyna, Amalia, Żezon i Melania Pończyńscy vel Płonki, a ponieważ miejsce pobytu sądowi tut. jest niewiadome — przeto wzywa się tychże, aby w ciągu jednego roku licząc od dnia ostatniego ogłoszenia niniejszego edyktu w c. k. sądzie powiatowym miejsko-delegowanym w Krakowie do tego spadku się zgłosili, inaczej bowiem spadek ze zgłoszonymi dotychczas dziedzicami przeprowadzony będzie, przyczem się nadmienia, że kuratorem tych z miejsca pobytu niewiadomych spadkobierców ustanowiony został adw. Dr. Michał Ichheiser z substytucyą adw. Dra. Leona Eibenschütza.

Kraków d. 12 lutego 1879.

(1536 1—3) **Edykt.**

L. 1392. C. k. Sąd powiatowy wzywa niewiadomę z miejsca pobytu Jewdochę Senyszyn, aby w ciągu roku deklaracyę do spadku po ojcu Hryniu Senyszyn dnia 16 lipca 854 w Krynicy bez testamentu zmarłym wniosła, gdyż inaczej spadek ten tylko ze zgłaszającymi się spadkobiercami, i ustanowionym dla niej kuratorem Seniem Senyszyn przeprowadzony zostanie.

Medenice 31 maja 1878.

(1402 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 419. W c. k. sądzie powiatowym w Haliczu odbędzie się w dniach 22 kwietnia 26 maja i 17 czerwca 1879 zawsze o godzinie 10 rano w sprawie Feibisza Streita przeciw Hnatowi Kukura o 54 zł. 9 ct. a. w. zpn, publiczna licytacya realności w Tumirzu pod lk, 11 położonej, ciała tabularnego nie stanowiącej. — Cena wywołania wynosi 335 zł., zaś wadyum 34 a. w. — Resztę warunków i akt oszacowania wolno w tusądowej registraturze przejrzeć.

Z c. k. sądu powiatowego

Halicz dnia 29 stycznia 1879.

(1602 1—3) L. 711/R. p.

Ogłoszenie konkursu.

Na mocy reskryptu wysokiego c. k. Ministerstwa skarbu z dnia 24 lutego r. b. l. 5661, rozpisuje się niniejszem konkurs na obsadzenie kilku doczasowych posad mierniczych dla wykonania robót prembulacyjnych celem uregulowania podatku gruntowego w Galicyi, Istryi i Dalmacyi, na czas trwania tych czynności, za wynagrodzeniem 2 zł. dziennie, tudzież za zwrotem kosztów podróży służbowych i innych wydatków pomiarowych wedle przepisów w tej mierze istniejących. Osobno będą przytem wynagrodzone te, pod względem jakości zupełnie zadowalniające roboty reambulacyjne, które co do swojej ilości przewyższą obowiązującą ilość rezultatów.

Ubiegający się o posady mierniczych mają najdalej do 15go marca r. b. wnieść własnoręcznie pisane podania do Prezydyum c. k. komisyi krajowej podatku gruntowego we Lwowie z udowodnieniem wieku, wiadomości języków, moralnego zachowania się, studyów ukończonych, praktycznych wiadomości w zawodzie geometrycznym, jakoteż fizycznego uzdolnienia do pomiarowej służby polowej.

Lwów hnia 6go marca 1879.

(1587 1—3) **Edykt.**

L. 468. C. k. sąd obwodowy w Kołomyi obwieszcza, że dla Hendla Adlera, z miejsca pobytu niewiadomego z powodu prośby Mendla Munczeka jako prawonabywcy Pinkasa Habermana o wydanie nakazu zapłaty kwoty 46 zł. w. a. kuratora ad actum w osobie adwokata Dra. Rascha ustanowił i temuż nakaz zapłaty z 9 stycznia 1879 l. 231 doręczył.

Kołomyja 16 stycznia 1879.

(1503 1—3) **Edykt.**

L. 1476. C. k. sąd powiatowy w Mościskach uwiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Józefa Kalmana, tudzież nieznanych jego wierzycieli na przyjętej uchwałą tusądową z 20 października 1873 l. 1355 do depozytu kaucyi Józefa Kalmana w kwocie 116 zł. 43 ct. i 180 zł. w. a. już ubezpieczonych lub ubezpieczenie uzyskać mogących, że na prośbę gminy miasta Sądowej Wiszni wyznaczono do wywodu płynności i pierwszeństwa wierzytelności, powyższą kaucyą obowiązujących, termin dnia 30 kwietnia 1879 o godzinie 10 rano i ustanowiono dla Józefa Kalmana kuratora w osobie Marcina Schütterlego, dla nieznanych wierzycieli zaś kuratora w osobie Adama Jeziersk.ego z Mościsk.

C. k. Sąd powiatowy.

Mościska dnia 20 lutego 1879.

(1473 1—3) **Edykt.** L. 7430.

Dnia 22 kwietnia, 27 maja i 1 lipca 1879, o godzinie 10tej przed południem w gmachu sądowym odbędzie się publiczna licytacya realności nietabularnej pod Nr. 99 rep. 49 w Biesiadkach położonej, Tomasza i Rozalii Kumów własnej, na zaspokojenie protensyi 150 zł.

Cena wywołania 400 zł.

Wadyum 40 zł.

Resztę warunków i wyciąg hipoteczny przejrzejrzeć można w sądzie.

Brzesko 23 grudnia 1878.

(1531 1—3) **Edykt.**

L. 3065. C k. sąd obwodowy w Samborze niniejszem zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Antschla Berischa Ronnera że Pessla Hopfinger przeciw niemu pod dniem dzisiejszym do l. 3065 nakaz zapłaty względem sumy wekslowej 106 zł. w. a. z pn. uzyskała, tudzież że dla niego kuratora adwokata Dra Ehrlicha z zastępstwem adw. Dra Kohna ustanowiono, którym pozwany należyte środki do obrony udzielić, lub innego zastępcę z powiadomieniem sądu ustanowić ma.

Sambor dnia 25 lutego 1879.

(1480 1—3) **Edykt.**

L. 6929. C. k. sąd powiatowy w Szczercu uwiadamia nieobecną z życia i miejsca pobytu niewiadomą Nastkę Koszyk że 7go grudnia 1850 zmarł beztestamentalnie ojciec jej Aleksander Koszyk w Rakowcu, i wzywa ją aby w przeciągu jednego roku do tutejszego sądu się zgłosiła i oświadczenie swe do spadku po nim wniosła, gdyż inaczej spadek ten z kuratorem dla niej w osobie Antoniego Jelenika z Rakowca ustanowionym przeprowadzonym zostanie.

Szczerzec 29 października 1877.

(1530) **Edykt.**

L. 1365. Ck. Sąd obwodowy w Samborze ustanowił w skutek ponowionego wyboru, Aleksandra Schorr właściciela fabryki w Drohobyczu, stałym zawiadowcą masy rozbiorowej Hersza Lokspeiser, a Abrahama Schorr kupca w Drohobyczu jego zastępcą.

Sambor 28 stycznia 1879.

(1451) **Obwieszczenie.**

L. 1910. Ck. Sąd obwodowy jako handlowy w Przemyślu ogłasza, iż dnia 14 lutego 1879 wpisano do rejestru handlowego dla firm pojedynczych przy firmie: „A. J. Strissower“ w Jarosławiu, że jej dotychczasowy właściciel Adolf Juliusz Strissower umarł, że jego uniwersalna spadkobierczyni Ernestyna Strissower przeniosła interes handlu drzewem pod powyższą firmą na Henryka Strissowera, kupca w Jarosławiu, składając zarazem udzieloną jej prokurę, że Henryk Strissower rzeczony handel drzewem pod dotychczasową firmą A. J. Strissower dalej prowadzić będzie.

Przemyśl 19 lutego 1879.

(1450) **Obwieszczenie.**

L. 2073. Ck. Sąd obwodowy jako handlowy w Przemyślu ogłasza, iż dnia 17 lutego 1879 wpisaną została do rejestru handlowego dla firm pojedynczych firma: „Michał Karol dw. im. hr. Załuski“ dla zakładu zdrojowo-kąpielowego w Iwoniczu, z udzieloną Dyrektorowi zakładu Teofilowi Ulenieckiemu prokurą.

Przemyśl 19 lutego 1879.

(1449) **Obwieszczenie.**

L. 2072. C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Przemyślu ogłasza, iż dnia 17 lutego 1879 wpisaną została do rejestru handlowego dla firm pojedynczych firma: „M. Jarmark“ dla dzierżawy propinacyi i dla wyszynku gorących trunków w Witryłowie.

Przemyśl 19 lutego 1879.

(1584) **Edykt.**

L. 1305. C. k. Sąd powiatowy w Starej soli zawiadamia, iż złożone uniego zostały do powszechnego przejrzenia arkusze posiadania inne akta służyć mające do założenia księgi gruntowej dla posiadłości tabularnych wnoszone być mogą przed kierującym komisyą hipoteczną na dniu 18go marca 1879 na którym terminie dalsze dochodzenia wrazie potrzeby prowadzone będą.

Starasól 4 marca 1879.

(1506) **Obwieszczenie.**

L. 26196. C. k. Sąd krajowy jako handlowy w Krakowie polaca zanotować w rejestrze dla spółek handlowych przy firmie „G. Gebethnera i spółka w Krakowie“ iż spólnik tejże firmy Tadeusz Pawłowski z d. 15 sierpnia 1878 z grona spólników wystąpił, i takowego z rejestru wykreślić.

Kraków d. 27 września 1878.

(1592) **Ogłoszenie.**

L. 1177. C. k. sąd powiatowy w Skałacie oznajmia, że dochodzenia w sprawie założenia ksiąg gruntowych w gminie katastralnej Krzywe dnia 12 marca 1879 się rozpoczną.

Każdy, kto ma interes prawny w zbadaniu stosunków posiadania, może przed dochodzeniami kierującym się zgłosić i wszystko przytoczyć, co dla wyjaśnienia lub ochrony swych praw za stosowne uzna.

Skałat dnia 5 marca 1879.

(1590) **Edykt.**

L. 3461. Ogłasza się publicznie, że celem założenia księgi gruntowej dla gminy „Kropiwiszcze“ rozpoczną się dochodzenia miejscowe dnia 12 marca 1879.

Wzywa się interesowanych do zgłoszenia swych roszczeń jakieby mieli w zbadaniu stosunków posiadania.

Z c. k. m. d. sądu powiatowego.

Kołomyja d. 23 lutego 1879.

(1546 3—3) **Edykt.**

L. 6711. C. k. Sąd powiatowy w Radziechowie ogłasza że na zaspokojenie 800 zł. odbędzie się licytacya realności pod l. 8 w Mierowie położonej Jakóba i Chrystyny Szweig dawniej Jana Höefoera własnej na rzecz Samuela Ungera w terminach 23go stycznia 26 lutego 27go marca 1879 zawsze o godzinie 10 przed południem w sądowem zabudowaniu.

Cena wywoławcza 2710 zł.

Wadyum 271 zł.

Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w tus. registraturze.

C. k. Sąd powiatowy

Radziechów 2 września 1878.

(1545 3—3) **Edykt.**

L. 7592. C. k. Sąd powiatowy w Radziechowie ogłasza, że na zaspokojenie sumy 76 zł. 40 ct a. w. z przynależytościami odbędzie się licytacya realności pod l. 5 w Dąbrowie położonej Antoniego Sempowicza własnej na rzecz Wasyla Sokaluka w terminach 23 stycznia 26 lutego i 27 marca 1879 zawsze o godzinie 9 przedpołudniem w sądowem zabudowaniu.

Cena wywoławcza 360 zł. a. w.

Wadyum 36 zł. a. w.

Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w tusądowej registraturze.

C. k. Sąd powiatowy

Radziechów 20 listopada 1878.

(1521 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 3985. Wedle reskryptu ministerstwa handlu z dnia 25 lutego b. r. l. 5861, można od teraz nadawać posyłki Frachtowe do wagi 5ciu Kilogramów także do wojska w Bośnii znajdującego się.

Posyłki zawierające artykuły spożywcze (wiktuały i płyny) i inne zepsuciu podlegające nie przyjmują się.

Co się w ślad tutejszego obwieszczenia z dnia 14 lutego b. r. l. 2975 do powszechnej wiadomości podaje.

Lwów dina 1 marca 1879.

Kundmachung.

Nach einer Mittheilung des h. H. Ministerial-Erlaßes vom 25 Feber l. J. Zahl 5861 können nunmehr Fahrpostsendungen bis zum Maximalgewichte von 5 Kilogramm auch an Militär-Personen in Bosnien zur Beförderung angenommen werden.

Eß- Trink- und dem Verderben unterliegende Waaren bleiben wie bisher vom Feldpostverkehre ausgeschlossen.

Was im Nachhange zu der h. o. Kundmachung vom 14 Februar l. J. Zl. 2975 zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird.

Lemberg am 1 März 1879.

(1541 3—3) **Edykt.**

L. 5515. Podaje się do publicznej wiadomości, że dnia 24 grudnia 1878, 28 stycznia i 11 marca 1879, zawsze o godzinie 10 przed południem, odbędzie się licytacya realności pod l. 79 w Wilkowie położonej, własność Anastazyi i Tomasza Tymburskich stanowiącej, na rzecz zakładu kredytowego włościańskiego, celem zaspokojenia 78 zł. 88 ct. w. a. z przyn.

Cena wywołania 315 zł. Wadyum 31 zł. 50 ct.

C. k. sąd powiatowy.

Radziechów 16 września 1878.

(1534 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 10194. W c. k. sądzie powiatowym w Haliczu, dnia 13 marca, 24 kwietnia i 15 maja 1879, o godzinie 10 rano, celem zaspokojenia wierzytelności Karola Olszewskiego w sumie 200 zł. w. a. z pn., nastąpi przymusowa sprzedaż realności w Haliczu pod nr. kons. 245 star. 269 now. położonej, wedle księgi gruntowej dom. 1 pag. 91 nr. II haer. Mikołaja i Maryanny małżonków Olszewskich własnej. Cenę wywołania stanowi kwota 300 zł. w. a. Wadyum 30 zł. wa. Resztę warunków licytacyjnych i akt oszacowania można przejrzeć w registraturze sądowej.

Od c. k. sądu powiatowego.

Halicz dnia 20 grudnia 1878.

(1470 3—3) **Edikt.**

Zl. 2753. Vom Stanislauer k. k. Kreisgerichte wird dem, dem Aufenthaltsorte nach unbekannten Hersch Glanzberg bekannt gegeben, daß auf Grund der vom Benjamin Schwarz et. Söhne mit der Eingabe vom 24 Februar 1879 Zl. 2753 vorgelegten Wechselacceptes des Hersch Glanzberg de dato Stanislau den 24 Jänner 1878 unterm heutigen die Zahlungsauflage der Wechselsumme pr. 600 fl. ö. W. s. N. G. bewilligt, und dem ihm bestellten Curator Hrr. Adv. Dr. Rosenberg zugestellt wurde. Diesem oder einem Bevollmächtigten hat Hersch Glanzberg die zu seiner Vertretung nöthigen Behelfe mitzutheilen, widrigens er sich selbst die Folgen zuschreiben wird.

Stanislau d. 26 Februar 1879.

(1389 3—3) **Edikt.**

Zl. 5435. Von dem k. k. Bezirksgerichte in Sereth wird bekannt gemacht, daß am 6 Dezember 1877 Aleksander Faralski zu Oprisceny ohne Hinterlassung einer letzwilligen Anordnung, gestorben sei.

Zu dessen Nachlasse hat sich bisher blos dessen Ehegattin Helene Faralska erbs erklärt.

Da diesem Gerichte unbekannt ist, ob außer derselben noch anderen Personen auf seine Verlassenschaft ein Erbrecht zustehe, so werden alle diejenigen, welche hierauf aus was immer für einem Rechtsgrunde Anspruch zu machen gedenken aufgefordert, ihr Erbsrecht binnen Einem Jahre von dem unten gesetzten Tage gerechnet bei diesem Gerichte anzumelden und unter Ausweisung ihres Erbrechtes ihre Erbserklärung anzubringen, widrigenfalls die Verlassenschaft, für welche inzwischen der k. k. Notar Sylvester als Verlassenschafts-Curator bestellt worden ist, mit jenem die sich werden erbserklärt und Erbsrechtstitel ausgewiesen haben, verhandelt, und ihnen eingeantwortet werden würde.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Sereth d. 12 Februar 1879.

(1523 3—3) **Edykt.**

L. 1910. C. k. Sąd pow. miej. w Rzeszowie ogłasza że w tut. sąd depozycie znajdują się następujące depozyta od przeszło 30 lat leżące a mianowicie: masa spadkobierców Maryi Pawlikowskiej w książeczce kasy oszczędności wartości 1 zł. 94 ct. masa Fryderyka Stieglera w dokumentach prywatnych kwota 623 złr. 22 i pół ct. a. w. w książeczce kasy oszczędności wartości 13 zł. 56 ct. a. w. wreszcie masa Jakóba Weingartena w książeczce kasy oszczędności wartości 16 zł. 69 ct. a. w.

Wzywa się tedy wszystkich, którzyby z jakiegobądź tytułu prawa do rzeczonych depozytów mieć sądzili, aby takowe w ciągu jednego roku 6 tygodni i 3 dni stanowczo wykazali gdyż po bezskutecznym upływie tego terminu rzeczone depozyta funduszowi przepadłościowemu wydane zostaną.

O tem zawiadamia się:

a) co do masy Maryi Pawlikowskiej tejże syna z miejsca pobytu niewiadomego Antoniego Pawlikowskiego.

b) co do masy Fryderyka Stieglera tegoż spadkobierców z miejsca pobytu niewiadomych Antoninę i Józefaj Klemensa Stieglera.

c) co do masy Jakóba Weingartena tegoż żonę Annę de Schott Weingarten z miejsca pobytu niewiadomą.

Wszystkich tych ad a, b, c, przez kuratora adw. Dra. Reinesa w Rzeszowie.

d) wreszcie c. k. Prokuratoryę Skarbu we Lwowie.

Rzeszów 20 lutego 1879.

(1533 3—3) **Edykt.**

L. 14661. C. k sąd powiatowy brzeżański zawiadamia, że w dniach 15 kwietnia 1879, 23go maja 1879 i 26go czerwca 1879 każdym razem o godz. 9 rano w sądzie odbędzie się publiczna sprzedaż jednej niwy „Kostmerówka" zwanej, Józefa Kiernickiego własnej na zaspokojenie resztującej pretensyi Józefa Wertschlera w kwocie 57 złr. 80 ct. a. w.

Cena szacunkowa wynosi 200 złr.

Wadyum 20 zł. w. a.

Akt oszacowania i warunki licytacyjne przejrzeć może w sądzie.

Z c. k. sądu powiatowego.

Brzeżany dnia 14 stycznia 1879.

(1550 3—3) **Ogłoszenie**

L. 2560. W celu umorzenia zaległych podatków i należytości prawnych na dobrach Pukienicze ciężących, wydzierżawione zostanie w drodze publicznej licytacyi na dniu 19 marca 1879 o godzinie 10tej przed poł. w kancelaryi c. k. Starostwa w Stryju:

a) Prawo wyszynku napojów propinacyjnych w Pukieniczach z należącą do tego karczmą, dalej jeden morg ogrodu, trzy morgi pola ornego, dziesięć morgów sianożęci z poborem dziesięć sągów drzewa opałowego i wolną paszą dla dziesięciu krów,

b) Sto ośmdziesiąt (180) morgów pastwisk, w rozmiarach i objętości w jakich dotychczasowi dzierżawcy Motis Hochmann i Pinkas Kostmann na podstawie kontraktu ddto Stryj 14 kwietnia 1877 takowe używali, na czas od 1 kwietnia 1879 do ostatniego marca 1880

Cena wywołania ustanawia się w kwocie dwa tysiące trzysta trzydzieści i trzy zł. 33 ct. (2333 zł. 33 ct.)

Bliższe warunki licytacyjne przejrzeć można w tutejszem c. k. Starostwie.

Wadyum przed licytacyą złożyć się mające wynosi 230 złr.

Co się do powszechnej wiadomości podaje, i do udziału przy tej licytacyi zaprasza.

Stryj dnia 3 marca 1879.

(1528 3—3) **Edykt.**

L. 1207. W celu zaspokojenia wierzytelności Kasiela Lodena 110 zł. w. a. z pn. odbędzie się w dniach 27 marca, 28 kwietnia i 30 maja 1879, każdym razem o godzinie 10 z rana, w kołomyjskim sądzie obwodowym, licytacya realności masy spadkowej Michała Müllera pod lk. 14 w Kołomyi położonej, ciała tabularnego nie mającej a to przy pierwszych dwóch terminach tylko za cenę szacunkową 610 zł. lub wyżej takowej przy trzecim zaś także niżej ceny szacunkowej za jaką bądź cenę.

Wadynm przez kupienia chęć mających w gotówce lub w papierach na giełdzie notowanych złożyć się mające przed licytacyą wynosi 10 proc.

Cena kupna ma być przez nabywcę w 14 dniach po przyjęciu aktu licytacyi do wiadomości w gotówce do sądu złożoną.

Dla wierzycieli, którzyby po dniu 19 kwietnia 1877 na realność tę, prawo zastawu nabyli, ustanawia się kuratorem p. adw. Dra. Freidenberga w Kołomyi.

Kołomyja dnia 13 lutego 1879.

(1526 3—3) **Edykt.**

L. 30088. W skutek polecenia c. k. sądu krajowego wyższego c. k. sąd krajowy w Krakowie podaje do wiadomości projekt uzupełnionej górniczej karty hipotecznej przez przyłączenie do pola górniczego Nowa Zofia przymiaru górniczego dotąd ciała tabularnego nie stanowiącego znajdującego się pomiędzy polami górniczemi Elżbieta, Izabella, Zofia i Nowa Zofia obejmującego w formie regularnego czworoboku obszar 109601·84 kw. metr. w gminach Wodna i Myslachowice w okręgu c. k. sądu powiatowego w Chrzanowie położonego, według ustawy krajowej z 20 marca 1874 l. 29 dz. ust. kraj. wygotowany za księgę górniczą poczynając od dnia 10 lipca 1878 uważany będzie, a od tegoż dnia wolny takowy przeglądać w c. k. sądzie krajowym w Krakowie, jak również, że od tegoż dnia wszelkie nowe prawa, czy to własności czy zastawu czy jakie bądź inne prawo hipoteczne odnoszące się do nieruchomości księgą górniczą objętej jedynie przez wpisanie do tej księgi może być nabyte, ograniczone przeniesione lub wykreślone.

Wprowadzając zarazem postępowanie celem ustalenia powyżej wymienionej karty górniczej, hipotecznej c. k. sąd krajowy wyższy wzywa:

a) wszystkich którzyby na podstawie jakiego prawa przed otwarciem tej uzupełnionej karty górniczej nabytego chcieli uzyskać jaką zmianę wpisów hipotecznych odnoszących się do stosunków własności lub posiadania, a to bez różnicy czyby ta zmiana przez dopisanie, odpisanie lub przepisanie przez sprostowanie oznaczenia nieruchomości lub połączenie ciał hipotecznych lub w jakibądź inny sposób nastąpić miała;

b) wszystkich którzyby już przed otwarciem tej uzupełnionej karty górniczej nabyli do tej nieruchomości wpisanej w tę kartę lub do jej części jakie prawo zastawu, służebności lub w ogóle jakie inne prawa do wpisu hipotecznego uprzymiotnione, aby z temi prawami zgłosili się do c. k. sądu krajowego w Krakowie najdalej do dnia 1 marca 1879, gdyż prawnym skutkiem zaniedbania lub uchybienia tego terminu jest utrata prawa do poszukiwania zgłosić się mającej pretensyi przeciw osobom, które prawo hipoteczne na podstawie wpisów w uzupełnionej karcie hipotecznej zamieszczanych a nie zaprzeczonych w dobrej wierze nabyły.

Ostrzega się że termin powyższy nie może być dla stron pojedyńczych ani przedłużony ani też w razie zaniedbania go do pierwotnego stanu przywróconym; a do obowiązku zgłoszenia się w tym terminie z pomienionemi prawami lub roszczeniami nie uwalnia ta okoliczność, iż zgłosić się mające prawo byłe wiadomem z jakiej rezolucyi sądowej lub jest przedmiotem dochodzenia w skutek podania lub skargi przed sąd wniesionej.

Kraków 22 listopada 1878.

(1537 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 8918. C. k. sąd powiatowy w Niżankowicach ogłasza, że w sprawie egzekucyjnej Szymona Steina prawonabywcy Chaima Stocka przeciw Fedkowi Fedo pto 386 zł. w. a. z pn. odbędzie się w sali sądowej, publiczna licytacya realności włościańskiej w Niżńcu pod lk. 75 położonej, ciała tabularnego nie stanowiącej, Fedka Feda własnej, w trzech terminach 24 kwietnia, 27 maja i 2 lipca 1879, każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Cena wywołania 1220 zł. Zakład 122 zł. w. a.

Na pierwszym i drugim terminie realność ta tylko za cenę wywołania lub wyżej, zaś na trzecim terminie także niżej ceny wywołania sprzedaną będzie.

Bliższe warunki licytacyi, tudzież protokół zastawniczego opisania i oszacowania można przejrzeć w sądzie.

Niżankowice 21 listopada 1878.

(1507 3—3) **Edykt.**

L. 15995. C. k. sąd obwodowy w Przemyślu rozpisuje ponownie na zaspokojenie wierzytelności Abrahama Manelesa w kwocie 990 zł. 9 ct. w. a. z pn., przymusową sprzedaż połowy realności Laji Rubenfeld pod l. 193 w Przemyślu, w drodze jawnego przetargu pod następującemi warunkami:

1. Sprzedaż tej połowy realności nastąpi w jednym terminie na dniu 24 kwietnia 1879 o godzinie 10tej przed południem w gmachu sądowym także poniżej ceny szacunkowej w kwocie 4096 zł. 91½ ct. w. a. za jakąbądź cenę.

Wadyum wynosi 300 zł. w. a.

Akt szacunkowy i wyciąg hipoteczny można w registraturze przeglądnąć.

Przemyśl 29 stycznia 1879.

(1462 3—3) **Kundmachung**

Z. 6989. Zur Ergänzung des Friedensstandes des militär-ärztlichen Offiziers-Korps, findet eine Aufnahme von Aspiranten in den activen Stand des k. k. militär-ärztlichen Offiziers-Korps statt.

Der Eintritt in denselben ist nur in der Charge eines Oberarztes zuläßig und kann nach Maßgabe der vorhandenen Aperturen entweder bleibend, oder temporär auf die Dauer von 2—3 Jahren erfolgen.

Die Aspiranten für eine bleibende Anstellung dürfen nicht über 32, jene für eine temporäre nicht über 40 Jahre alt sein.

Die Angestellten erhalten die für einen Oberarzt systemisirten Gebühren; die Aspiranten des Civilstandes haben überdieß den Anspruch auf den Equipirungs-Beitrag von 120 fl., den auf eine bestimmte Dauer eintretenden Aerzten des Civilstandes wird nach Ablauf der eingegangenen temporären Dienstes-Verpflichtung eine Gratifikation von 300 fl. zugesichert.

Bewerber um die Aufnahme, haben ihre schriftlichen Gesuche an das Reichs-Kriegs-Ministerium zu richten und denselben folgende Dokumente beizuschließen.

1. Das Diplom über den an einer inländischen Universität erlangten Grad eines Doctors der Medizin und Chirurgie, beziehungsweise der gesammten Heilkunde, in beglaubigter Abschrift;
2. den Tauf- oder Geburtsschein;
3. ein von einem activen Stabsarzte ausgestelltes Zeugniß über die körperliche Tauglichkeit;
4. die Nachweisung der Staatsbürgerschaft in einer der beiden Reichshälften (Heimatschein);
5. ein von der politischen oder polizeilichen Behörde ausgestelltes Zeugniß über ein unbescholtenes Vorleben;
6. eine rechtsverbindliche Erklärung, womit der Aspirant aus dem Civilstande sich verpflichtet, vom Tage der Anstellung als Berufsarzt durch 2—3 Jahre im k. k. Heere activ zu dienen.
7. der nach den Bestimmungen des Punktes 44 des Dienstreglements für das k. k. Heer 1 Theil vom Jahre 1873 vorgeschriebenen Revers.

Die Aspiranten haben sich vor ihrer definitiven Anstellung einer dreimonatlichen Probedienstleistung zu unterziehen, mit Ausnahme derjenigen Reserve-Aerzte, welche bereits eine active Dienstleistung zurückgelegt haben, oder sich in derselben befinden; der Rang wird ihnen jedoch schon vom Tage ihres Probedienstantrittes gewahrt.

Oberärzte und Assistenzärzte in der Reserve, welche eine befriedigende Verwendung aufzuweisen haben, erhalten bei der Aufnahme den Vorzug.

Verheirathete Aspiranten haben für den Fall der bleibenden Anstellung die normalmäßige Heiraths-Kaution zu leisten, oder beim Eintritte auf eine bestimmte Zeitdauer, die Pensions-Verzichts-Reverse ihrer Gattinen beizubringen.

Wien am 7 Februar 1879.

Vom k. k. Reichs-Kriegs-Ministerium

(1555 3—3) L. 238/R. s. o.

Ogłoszenie konkursu

Niniejszem ogłasza się konkurs na następujące posady nauczycielskie w Mościskim okręgu szkolnym.

I. W powiecie Mościskim:

a) Przy szkołach etatowych jednoklasowych z roczną płacą 300 zł. i wolnem pomieszkaniem:

1. w Balicach,
2. w Bolanowicach
3. w Dmytrowicach,
4. w Dydiatyczach,
5. w Krukienicach,
6. w Mokrzanach wielkich,
7. w Niklowicach,
8. w Podliskach,
9. w Sokoli,
10. w Starzawie,
11. w Twierdzy,
12. w Złotkowicach.

b) Przy szkołach filialnych z roczną płacą 250 zł. i wolnem pomieszkaniem:

1. w Buchowicach.
2. w Hodyniach,
3. w Orchowicach,
4. w Ostrożcu,
5. w Pakości,
6. w Tamanowicach.

II. W powiecie Jaworowskim:

a) Przy szkole etatowej na przedmieściu Nakonecznem w Jaworowie, z roczną płacą 500 zł. i wolnem pomieszkaniem.

b) Z roczną płacą po 300 zł. i wolnem pomieszkaniem:

1. w Bonowie,
2. w Bruchnalu,
3. w Chotyńcu,
4. w Gnojnicy,
5. w Kurnikach,
6. w Małnowie,
7. w Siedliskach
8. w Szkle.

c) Przy szkole filialnej z roczną płacą 250 zł. i wolnem pomieszkaniem w Hruszowicach.

Kandydaci lub kandydatki ubiegający się o którąkolwiek z posad powyższych, winni wnieść podania należycie ostemplowane z dołączeniem dowodów uzdolnienia nauczycielskiego, odbytej praktyki szkolnej i wykazu lat służbowych z pobraniem należytości, zatwierdzonego przez dotyczące urzędy gminne za pośrednictwem swych władz przełożonych, do okręgowej Rady szkolnej w Mościskach, najdalej do końca kwietnia b. r.

Z c. k. Rady szkolnej okręgowej.

Mościska dnia 2 marca 1879.

(1540 3—3) **Edykt.**

L. 6876. C. k. Sąd powiatowy w Radziechowie ogłosza, że na zaspokojenie 120 złr. z pn. odbędzie się licytacya realności pod l. 33 w Ohladowie położonej, Pańka Kowaliszynego własnej na rzecz Ozvasza Sternberga w terminach 23 stycznia 25 lutego i 28 marca 1879 zawsze o godzinie 10 przed południem w sądowym zabudowaniu.

Cena wywołowcza 350 zł.

Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w tusądowej registraturze.

C. k. sąd powiatowy

Radziechów 30 września 1878.

(1471 2—3) **Edykt.**

L. 698. C. k. sąd obwodowy Tarnowski podaje do wiadomości Marcina Czuby, że wydaną dla tegoż uchwałę z dnia 18 lipca 1878 l. 11795 w sprawie Józefa Szenkla w przedmiocie egzekucyjnego oszacowania realności pod Nr. 19 w Woli Rzędzińskiej położonej, Marcina Czuby własnej, tudzież sekwestracyi dochodów z tej realności z powodu niewiadomego jego miejsca pobytu, zamianowanemu kuratorowi adw. Dr. Febusowi Salamonowi doręczono.

Tarnów dnia 7 lutego 1879.

(1425 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 1033. Ces. kr. sąd obwodowy jako handlowy wzywa dzierzącego wexel dtto. Frysztak 1 stycznia 1876 na kwotę 20 złr. opiewający, na własne zlecenie przez Izraela Wagschala wystawiony w 3 miesiącach a dato płatny, przez Leona Majchrowicza i Józefa Trybaka akceptowany, by w dniach 45 od trzeciego ogłoszenia w Gazecie Lwowskiej licząc takowy sądowi przedłożył, ile że tenże za umorzony zostanie uznanym.

Tarnów dnia 30 stycznia 1879.

(1489 2—3) **Edykt.**

L. 13830. Dnia 27 maja 1879 dnia 3 czerwca 1879 i dnia 17 czerwca 1879 o godzinie 10 rano odbędzie się w tutejszym sądzie przymusowa publiczna sprzedaż realności pod l. k. 77/79 w Wojutyczach położonej ciała tabularnego niestanowiącej w sprawie Lazarusa Enkera przeciw Antoniemu Kędzierskiemu pto 120 złr. a. w. z przynależytościami.

Cena szacunkowa wywołania wynosi 828 złr. a. w.

Wadyum 82 zł. 80 ct.

Przy pierwszych dwóch terminach realność tylko za lub wyżej ceny wywołania przy trzecim nawet poniżej takowej sprzedaną będzie.

Resztę warunków licytacyjnych wolno w tutejszo sądowej registraturze przejrzeć.

C. k. Sąd powiatowy miej. del.

Sambor dnia 31 grudnia 1878.

(1424 2—3) **Edykt.**

L. 169. C. k. Sąd obwodowy w Nowym - Sączu niniejszym edyktem wiadomo czyni, że p. Antoni Kosterkiewicz pod dniem 10 stycznia 1879 l. 169 wniósł przeciw Michałowi Reklewskiemu, Felicyanowi Reklewskiemu i możebnym tegoż prawonabywcom pozew o przyznanie prawa własności do jednej dwódziestej części dóbr Wielopola dotąd na imię Michała Reklewskiego zahipotekowanej tudzież prawa własności do kapitału indeminizacyjnego z tej jednej dwódziestej części dóbr Wielopola Felicyanowi Reklewskiemu orzeczeniem z dnia 15 marca 1875 l. 1005 przyznanego z prośbą o adnotacyę tegoż pozwu i że uchwałe z dnia dzisiejszego do l. 169 pozew ten do postępowania pisemnego zadekretowano i proszoną adnotacyą tegoż zarządzono.

O tem zawiadamia się z życia i miejsca pobytu niewiadomych Michała Reklewskiego, Felicyana, Reklewskiego oraz tegoż ostatniego możebnych prawonabywców do rąk ustanowionego kuratora adwokata Dra Zielińskiego z substytucyą adwokata Dra Żelechowskiego i tymże z życia i miejsca pobytu niewiadomym się poleca by kuratorowi o miejscu swego pobytu donieśli i dokumenta oraz inne środki dowodowe do wykazania ich praw służyć mogące dostarczyli, lub też innego zastępcę swego sądowi wskazali inaczej bowiem wszelkie złe skutki z zaniedbania ich wynikłe, sami sobie przypisać będą winni.

C. k. Sąd obwodowy

Nowy - Sącz d. 25 stycznia 1879.

(1565 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 666. Uwiadamia się z miejsca pobytu niewiadomego Jana Gonet że przeciw niemu i Agnieszce Gonet na dniu 29 stycznia 1879 l. 666 wniósł Jan Pelczar pozew egzekucyjny o 300 zł. w. a. z pn. z aktu notaryalnego daty Krosno dnia 22 stycznia 1876 l. rep. 1642 który ustanowionemu kuratorowi panu Janowi Putchłopkowi doręczono. Wzywa się więc Jana Gonet aby ustanowionemu kuratorowi potrzebne środki obrony udzielił, lub innego zamianował, gdyż za złe wyniknąć mogące skutki sam odpowiadać będzie.

C. k. Sąd powiatowy

Krosno dnia 31 stycznia 1879.

(1566 2—3) **Edykt.** L. 7085

Ck. Sąd powiatowy w Kutach zawiadamia mających chęć kupienia, że w sprawie Iry Bardfelda przeciw Ickowi Kahane pto. 409 złr. z pn. odbędzie się tu egzekucyjna publiczna sprzedaż realności dłużniczej w Rożnie wielkim pod lk. 268 położonej, ciała tabularnego niestanowiącej w trzech terminach mianowicie 4 kwietnia, 5 maja i 6 czerwca 1879 każdym razem o godzinie 10 z rana, przy pierwszym i drugim terminie tylko za lub powyżej ceny szacunkowej, a w terminie ostatnim i niżej tejże.

Protokół zastawniczego opisania i oszacowania realności, tudzież resztę warunków licytacyjnych można przejrzeć w t. s. registraturze.

Kuty 30 września 1878.

(1435 2—3) **Edykt.**

L. 3706. Lwowski c. k. sąd krajowy celem doręczenia Lewiemu Diamand t. s. uchwały z dnia 6 lipca 1878 l. 32496 dozwalającej wykreślenie resztującej sumy 270 złr. w. a. z pn. na rzecz jego w stanie biernym należących do Łazarza Förstera części tutejszej realności CN. $126^3/_4$ intabulowanej — ustanawia dla tegoż Lewiego Diamanda jako z życia i miejsca pobytu niewiadomego — kuratora ad actum w osobie pana udwokata Dra. Laudesberghra, któremu też uchwałę jednocześnie doręcza i o tem nieobecnego przez niniejszy edykt zawiadamia.

Lwów 1 lutego 1879.

(1500 2—3) **Edykt.**

L. 8903. Ck. Sąd powiatowy w Busku podaje do wiadomości, iż dnia 19 października 1878 zmarł Jan Willmann w Milatynie nowym z pozostawieniem rozporządzenia ostatniej woli. Sąd nie znając miejsca pobytu syna spadkodawcy Józefa Willmana wzywa go, aby w przeciągu jednego roku licząc od dnia ogłoszenia, zgłosił się w tymże sądzie, i wniósł oświadczenie przyjęcia spadku w przeciwnym bowiem razie spadek byłby przeprowadzony z dziedzicami zgłaszającymi się i kurotorem Stanisławem Wilmanem, dla niego ustanowionym.

Z c. k. Sądu powiatowego

Busk dnia 21 grudnia 1878.

(1573 2—3) **Edykt.**

L. 2923. Ponieważ sądowi tutejszemu nie wiadomo, komu prawo dziedziczenia spadku po ś. p. Teofili Kowszewicz w Sokalu dnia 15 lutego 1879 bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia zmarłej pozostałego, przysłuża, przeto wzywa się wszystkich tych, którzyby jakiekolwiek prawa do dziedziczenia tego spadku sobie rościli, ażeby w przeciągu jednego roku tem pewniej do tutejszego sądu się zgłosili i udowodniając swe prawa dziedziczenia oświadczenie swe do spadku wnieśli, ile że w razie przeciwnym cały spadek, dla którego kuratora w osobie Dra. Filipowskiego w Sokalu zamianowano, tym przyznany zostanie, którzy swe prawa doń wywiodą i oświadczenie do spadku wniosą, część zaś spadku, do której się nikt nie zgłosi, albo też cały spadek gdyby się nikt nie zgłosił, jako bezdziedziczny na rzecz Wysokiego Skarbu przyznanym zostanie.

C. k. sąd powiatowy.

Sokal dnia 28 lutego 1879.

(1571 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 5430 Dnia 26 marca 1879 tudzież dnia 16 kwietnia 1879 i na dniu 7 maja 1879, każdym razem o godzinie 10 rano sprzedaną zostanie w sądzie tutejszym drodze przymusowej przez publiczną licytacyę łąka „Ostrów“ zwana, do gospodarstwa w Wolicy pod l. 26 położonego należąca, dłużnika Stefana Dymyd własna, ciała tabularnego niestanowiąca, celem wydobycia przyznanej Jaśkowi Gazdeckiemu kwoty 60 zł. w. a. z pn.

Cena szacunkowa wynosi 60 zł.

Wadyum 6 zł.

Warunki licytacyjne może chęć kupienia mający przejrzeć w registraturze sądu tutejszego.

C. k. Sąd powiatowy

Mosty dnia 20 listopada 1878.

(1570 2—3) **Edykt.**

L. 14113. C. k. sąd powiatowy w Leżajsku, podaje do publicznej wiadomości iż na zaspokojenie wierzytelności, Hersza Bohrera w ilości 69 złr. 50 ct. odbędzie się w gmachu sądowym na dniu 18 kwietnia, 16 maja i 17 czerwca 1879 każdym razem o godzinie 10 przed południem przymusowa licytacya gruntów pod Nr. 123, 194 w Kuryłówce położonych, ciała tabularnego nie stanowiących, do leżącej masy spadkowej Jana Górala należących które to grunta na pierwszych dwóch terminach za, lub wyżej ceny szacunkowej, zaś na trzecim terminie i poniżej cecy sprzedane będą.

Wadyum wynosi 24 zł.

Akt opisania, oszacowania i warunki licytacyjne przejrzeć można w registraturze sądowej.

Leżajsk 17 grudnia 1878.

(1567 2—3) **Edykt.**

L. 10140. C. k. sąd powiatowy w Kutach, podaje do publicznej wiadomości, że dozwolona uchwałą c. k. sądu obwodowego jako wekslowego w Stanisławowie z 24 marca 1863 l. 1652, na rzecz Iry Barfelda celem wydobycia kwoty 95 zł. z pn. publiczna przymusowa sprzedaż realności pod l. k. 1 w Rożnie wielkim położonej, ciała tabularnego niestanowiącej do Petra Gawryleka należącej, w tutejszym sądzie w trzech po sobie następujących terminach a to 4 kwietnia, 5 maja i 6 czerwca 1879 każdym razem o godz. 10 z rana się odbędzie.

Cenę wywołania stanowi cena szacunkowa w kwocie 80 zł., zakład zaś 8 zł.

Resztę warunków licytacyjnych, tudzież protokół opisania i oszacowania tej realności mogą być w tus. registraturze przejrzane.

Kuty 30 grudnia 1878.

(1452 2—3) **Edykt.**

L. 1614. C. k. sąd obwodowy w Stanisławowie wzywa niniejszem posiadacza zagubionego odpisu efektu c. k. powszechnej kasy umorzenia długów państwa z dnia 1 lipca 1851 Nr. 7271 na 300 zł. m. k. jako kaucyę służbową Pawła Kieryczyńskiego byłego kasyera przy Magistracie w Stanisławowie, aby tenże odpis efektu w przeciągu jednego roku tutejszemu c. k. sądowi obwodowemu tem pewniej przedłożył, w przeciwnym bowiem razie takowy jako nieważny uznany, a wydawca onego do żadnego wcale wywodu i odpowiedzi w tym przedmiocie obowiązanym nie będzie.

Stanisławów 15 lutego 1879.

(1455 2—3) **Edykt.**

L. 10387. C. k. sąd obwodowy w Złoczdwie wzywa w myśl §. 118 ust. hip. wszystkich tych, którzyby rościli sobie prawa jakie do sumy 12 zł. 30 ct. Dom. I pag. 46 nr. 1 cięż. w stanie biernym realności N. 20 w Złoczowie na rzecz bractwa różańcowego przy rz. kat. kościele w Złoczowie hipotekowanej, by takowe w ciągu roku t. j. najdalej do 31 grudnia 1879 do tutejszego sądu zgłosili, gdyż inaczej suma ta jako amortyzowaną wykreśloną zostanie.

Złoczów 30 listopada 1878.

(1519 2—3) **Edikt.**

Nr. 4398. Vom Lemberger k. k. Landesgerichte werden über Einschreiten des Moses Rapp, die Inhaber des angeblich in Verlust geratenen Einlagsbüchels der galizischen Creditbank in Lemberg Nr. 7284 auf den Namen des M. Rapp und über Einlagen in der Gesammtsumme von 78 fl. 33 kr. ö. W. lautend aufgefordert, binnen der Frist von einem Jahre sechs Wochen und drei Tagen, dieses Einlagsbüchel um so gewisser dem Gerichte vorzulegen, als sonsten nach Ablauf dieser Frist dasselbe für nichtig erklärt werden wird.

Lemberg am 1 Februar 1879.

(1580 2—3) L. 2287.

Odpis obwieszczenia.

Celem ściągnienia zaległych na dobrach Uście zielone i Łuka podatków i innych należytości rządowych, odbędzie się w biórze podatkowem c. k. Starostwa w Buczaczu w dnia 26 i 27 marca 1879 każdym razem o godzinie 11 przed południem licytacya na wydzierżawienie folwarku dworskiego w Łuce obok Uścia zielonego. Folwark ten z gruntami i użytkami, jakie dotychczasowy dzierżawca Nuchim Judenfreund w posiadaniu miał, wydzierżawiony zostanie na rok jeden t. j. na czas od 1 kwietnia 1879 do 1 kwietnia 1880.

Jako cenę wywoławczą stanowi spłacany dotychczas czynsz dzierżawny w kwocie rocznej 3500 zł.

Przystępujący do licytacyi winni złożyć przed rozpoczęciem licytacyi do rąk komisyi licytacyjnej jako wadyum kwotę 350 zł.

Przed terminem licytacyjnym można wnosić do tutejszego c. k. starostwa także pisemne oferty, które należycie opieczętowane winny być, zaopatrzone marką stemplową na 50 ct. zawierać wadyum w kwocie 350 zł. z dokładnem podaniem imienia, nazwiska i miejsca zamieszkania oferenta, tudzież ofiarowany czynsz dzierżawny literami wyrażony jakoteż wyraźne zastrzeżenie, że oferent poddaje się wszystkim warunkom, w protokole licytacyjnym umieszczonym.

Przy pierwszym terminie licytacyjnym nastąpić może wydzierżawienie tylko za cenę wywoławczą lub wyżej, przy drugim zaś i niżej ceny wywoławczej.

Resztę warunków dowiedzieć się można w biórze podatkowem tutejszego c. k. starosty.

Buczacz dnia 1 marca 1879.

Lorsch m. p.

(1324 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 401. C. k. Sąd obwodowy Tarnowski niniejszym edyktem wiadomo czyni, iż p. Wolf i Lea małżonkowie Wertbermerowie wnieśli podaniem 30go lipca 1878 l. 13269 skargę przeciw Markusowi Königsdorferowi recte Königsdorfowi i Chanie Königsdorferowej recte Königsdorfowej i ich niewiadomym z imienia i miejsca pobytu spadkobiercom o zawyrokowanie, iż prawo najmu realności pod l. 41 w Tarnowie na Zawalu począwszy od 29 września 1835 do tegoż dnia 1855 sub. Dom. 10 pag. 82 n. 1 on. ciążące jako zgasłe ze stanu biernego tej realności wyextabulowane być ma i o pomoc sądową prosił w skutek czego termin 30dniowy do wniesienia obrony zakreślony został.

Z powodu nieznanego miejsca pobytu zapozwanych z życia niewiadomych przeznaczył tutejszy sąd dla zastępstwa na koszt i niebezpieczeństwo zapozwanych tutejszego adwokata Dra Pietrzyckiego z substytucyą adw. Dra. Malawskiego na kuratora, z którym wniesiony spór według ustawy cyw. dla Galicyi przepisanej przeprowadzonym będzie.

Tym edyktem przypomina się zapozwanym ażeby w przeznaczonym czasie albo się sami osobiście stawili albo potrzebne dokumenta przeznaczonemu zastępcy udzielili, lub też innego obrońcę obrali i tutejszemu sądowi oznajmili ogólnie do obronienia prawem przepisane środki użyli, inaczej z ich opóźnienia wynikające skutki sami sobie przypisaćby musieli.

Tarnów 8 sierpnia 1878.

(1542 3—3) **Edykt.**

L. 5513. Podaje się do publicznej wiadomości, że dnia 24 grudnia 1878. 28 stycznia 1879 i 4 marca 1879, zawsze o godz. 10 przed południem odbędzie się licytacya realności pod l. 59 w Witkowie położonej, własności Grzegorza Utynkiewicza stanowiącej, na rzecz zakładu kredytowego włościańskiego, celem zaspokojenia 100 złr. 12 cnt. a. w. z pn. Cena wywoławcza 360 złr.

Wadyum 36 złr. a. w.

C. k. sąd powiatowy.

Radziechów 17 września 1878.

(1529 3—3) **Edykt.**

L. 566. C. k. sąd obwodowy w Kołomyi obwieszcza, iż wskutek wezwania c. k. sądu krajowego we Lwowie z dnia 11 stycznia 1879 l. 168 w sprawie c. k. upr. banku hipotecznego we Lwowie przeciw Lei Chajes i Ryfce Chajes pto. 113 złr. 40 ct., 113 złr. 40 ct. i 1198 złr. 9 ct. a. w. z pn. odbędzie się na dniu 17 marca, 7 kwietnia, i 12 maja 1879 o godz. 10 rano publiczna sprzedaż realności pod N. k. 46 w Kołomyi położonej.

Cena wywołania 6385 złr. a. w.

Zakład 638 złr. a. w.

Resztę warunków licytacyi, przejrzeć można w registraturze sądowej.

Kołomyja dnia 13 lutego 1879.

(1459 3—3) **Edykt.**

L. 2968. C. k. sąd powiatowy w Sieniawie ogłasza, że celem zaspokojenia należytości galicyjskiego zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie w kwocie 200 złr. z pn. odbędzie się egzekucyjna licytacya realności pod Nr. 325 w Cieplicach, dłużników Antoniego i Magdaleny Politów własnej, w trzech terminach a to dnia 3 kwietnia, 8 maja i 19 czerwca 1879. każdym razem o 10 godz. rano.

Cena wywołania wynosi 500 zł. a wadyum 50 złr.

Protokół zastawniczego opisania i resztę warunków licytacyjnych można w registraturze przejrzeć.

Sieniawa 30 listopada 1878.

(1484 3—3) **Edykt.**

L. 4515. C. k. sąd krajowy we Lwowie podaje do publicznej wiadomości, iż do przedsięwzięcia uchwałą z dnia 10 sierpnia 1878 l. 39249 rozpisanej przymusowej licytacyi realności pod l. $788^1/_4$ we Lwowie położonej, Józefa Kality własnej, celem zaspokojenia wierzytelności Towarzystwa zaliczkowego we Lwowie w kwocie 250 złr. w. a. z 12% odsetkami od dnia 20 stycznia 1877 bieżącemi, kosztami egzekucyjnemi w kwotach 11 zł. 71 ct., 4 zł. 36 ct., 11 zł. 83 ct., 69 zł. 90 ct. i 19 złr. 17 ct. w. a. i galicyjskiej kasy oszczędności w kwocie 1259 złr. 79 ct. w. a. z 6% odsetkami od dnia 25go września 1877 bieżącemi i dalszą prowizyą zwłoki po 1% od każdej w dniu 25 marca i 25 września każdego roku począwszy od dnia 25go września 1877 zapadłej, lecz nieuiszczonej raty po 59 złr. 70 ct. w. a. aż do całkowitego uiszczenia dłużnego kapitału bieżącej tudzież z kosztami w kwocie 14 złr. 31 ct. w. a. po bezskutecznym upływie pierwszych trzech terminów, wyznacza się nowy termin na dzień 17 kwietnia 1879 o godzinie 11 przed południem, na którym licytacya ta w sali rozpraw ustnych c. k. sądu krajowego we Lwowie się odbędzie.

Na tym terminie realność ta także niżej ceny wywołania, która wynosi 7838 złr 40 ct. w. a. sprzedaną będzie.

Wadyum przez licytantów złożyć się mające wynosi 700 złr. w. a.

Dalsze warunki licytacyjne i wyciąg hipoteczny sprzedać się mającej realności przejrzeć można w tusądowej registraturze.

O tej licytacyi zawiadamia się tych wierzycieli, którzyby po dniu 7 lipca 1878 prawo hipoteki na sprzedać się mającej realności uzyskali, lub którymby niniejsza uchwała wcale nie lub też wcześnie doręczoną być nie mogła, niniejszym edyktem i przez ustanowionego kuratora p. adwokata Dr. Żukotyńskiego.

Lwów 1 lutego 1879.

(1514 3—3) **Edykt.** L. 5586.

C. k. sąd powiatowy w Oświęcimie podaje do publicznej wiadomości, iż w sprawie egzekucyjnej adw. dr. Rosslera przeciw Janowi Zielińskiemu pto. 146 złr. 19 ct. w. a. z pn. odbędzie się dozwolona rekwizycyą c. k. sądu powiatowego w Bilsku z dnia 25 czerwca 1874 l. 8175 ponownie rozpisana egzekucyjna sprzedaż realności pod l. 8 w Porębie położonej, Jana Zielińskiego własnej na kwotę 218 złr. w. a. oszacowanej w dniach, 4 kwietnia, 2go maja i 3go czerwca 1879 każdym razem o godzinie 10 z rana na miejscu we wsi Porębie z tem dołączeniem, że powyższa realność na pierwszym i drugim terminie tylko wyżej, lub za cenę szacunkową, zaś przy trzecim terminie też i niżej ceny szacunkowej najwięcej ofiarującemu, jednak zawsze za gotówkę sprzedaną zostanie.

Protokół egzekucyjnego opisania i oszacowania, jak i też dalsze warunki licytacyjne, można w godzinach urzędowych w ekspedycie c. k. sądu powiatowego przejrzeć

Oświęcim 19 grudnia 1878.

(1468 3--3) **Edykt.** L. 34881.

C. k. sąd krajowy w Krakowie podaje do wiadomości, że w drodze egzekucyi aktu przed c. k. notaryuszem Stanisławem Madejskim 7 listopada 1874 w Krakowie do licz. R. 1690/874 zdziałanego, celem zaspokojenia zaległych należytości galicyjskiego zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie mianowicie:

Vtej raty d. 1 kwietnia 1877 płatnej 1600 zł. 10 proc. zwłoki od sum 1600 zł, od 1 kwietnia 1877 do dnia zapłaty.

VIej raty d. 1go października 1877, płatnej 1600 zł. 10 proc. zwłoki od tej kwoty od dnia 1 pazdyiernika 1877, do dnia zapłaty.

VIIej raty d. 1 kwietnia 1878 płatnej, 1600 zł. 10 proc. zwłoki od tej kwoty od dnia 1 kwietnia 1878, do dnia zapłaty.

VIIIej raty d. 1 października 1878 płatnej 1600 zł. 10 proc. zwłoki od tej kwoty od 1 paździer. 1878 do dnia zapłaty pozostającego kapitału do spłacenia w ilości 38115 zł. 52 ct., tudzież kosztów egzekucyjnych na rzecz tegoż zakładu odbędzie się w c. k. sądzie krajowym w Krakowie przymusowa publiczna sprzedaż „Połowy dóbr Wesołów“ w powiecie Brzeskim położonych, przez publiczną licytacyę w trzech terminach, mianowicie, w dniach 22 kwietnia, 29 maja i 30 czerwca 1879, każdym razem o godzinie 10 z rana pod następującemi warunkami:

Przedmiotem egzekucyjnej sprzedaży jest „Połowa dóbr Wesołów“ w powiecie Brzeskim w Galicyi położonych z przynależytościami.

Cenę wywołania stanowi suma 65000 złr. jako wartość tych dóbr przyjęta przez galicyjski zakład kredytowy ziemski przy udzieleniu pożyczki. W pierwszym i drugim terminie sprzedaż nie nastąpi poniżej tej ceny wywoławczej a w trzecim terminie nie poniżej sumy 55000 zł,

Chęć kupna mający winien przed rozpoczęciem licytacyi złożyć do rąk komisyi licytacyjnej jako wadyum $^1/_{10}$ część ceny wywołania w sumie 6500 zł.

Reszta warunków licytacyjnych, akt notaryalny i wyciąg hipoteczny w registraturze sądowej, a w dzień licytacyi w biurze komisyi licytacyjnej przejrzane być mogą.

Kraków 17 stycznia 1879.

(1543 3—3) **Edykt.** L. 5514.

Podaje się do publicznej wiadomości, że dnia 24 grudnia 1878, 28 stycznia i 11 marca 1879, zawsze o godz. 10 przed południem, odbędzie się licytacya realności pod l. 165 w Witkowie położonej, własność Jana Krokosza stanowiącej, na rzecz zakładu kredytowego włościańskiego, celem zaspokojenia 81 zł. 61 ct. w. a. z przyn.

Cena wywoławcza 515 zł. Wadyum 51 zł. 50 ct. w. a.

C. k. sąd powiatowy

Radziechów 16 września 1878.

(1547 3—3) **Edykt.**

L. 5940. Podaje się do publicznej wiadomości, że w dniach 10 grudnia 1878, 14 stycznia i 13 marca 1879, zawsze o godzinie 10 przed południem, odbędzie się licytacya realności pod l. 212 w Chołojowie położonej własność Iwana i Maryśki Szajnochów stanowiącej, na rzecz Samuela Droka, celem zaspokojenia 180 zł. z pn. Cena wywoławcza 690 zł. Wadyum 69 zł.

C. k. sąd powiatowy.

Radziechów 13 września 1878.

(1551 3—3) **Edykt.** L. 6849.

C. k. sąd krajowy we Lwowie podaje do publicznej wiadomości, iż na żądanie ck. uprz. gal. akc. banku hipotecznego, celem ściągnięcia sum 3443 zł. 75 ct., 3443 zł. 75 ct. i 94.480 zł. 34 ct. z pn., odbędzie się przymusowa sprzedaż dóbr Rodatycze i Haliczanów, jak dom. 380 pag. 89 n. 8 haer. Antoniego Machan własnych, w jednym terminie, a to 25 kwietnia 1879 o godz. 10 przed południem w tutejszym sądzie w sali na dole, na którym to terminie te dobra i poniżej ceny wywołania w kwocie 275.000 zł. za jakąbądź cenę sprzedane będą.

Wadyum złożyć się mające wynosi 27.500 zł.

O tem zawiadamiamy znanych wierzycieli do rąk własnych lub do rąk wykazanych pełnomocników, wreszcie wszystkich tych wierzycieli, którzyby po dniu wydania wyciągu tabularnego, t. j. po dniu 26 stycznia 1878 z swojemi wierzytelnościami lub prawami na hipoteke sprzedać się mających dóbr Rodatycze i Haliczanów weszli, oraz wszystkich tych, którymby uchwała sądowa sprzedaż onych dozwalająca z jakiegobądź powodu w czas przed terminem licytacyjnym doręczoną być nie mogła przez edykta i kuratora p. adw. dr. Dziubińskiego, któremu adw. dr. Kuczkiewicz się substytuuje.

Lwów dnia 15 lutego 1879.

(1426 3—3) **Edykt.**

L. 17887. C. k. Sąd obwodowy w Tarnopolu ustanowił dla Baruche Adlerstein i Ryfke Apfelbaum z życia i miejsca pobytu niewiadomych jakoteż dla ich możliwych spadkobierców kuratora w osobie adwokata Dra Weissteina i jemu wręczył uchwałę tabularną z dnia 30 stycznia 1878 l. 978 którą dozwolono na zaprenotowanie prawa zastawu dla sumy wekslowej 181 zł. 50 cnt. na rzecz Natana Brunera na połowie sum 572 zł. 30 ct. m. k. 100 zł. m. k. i 81 zł. m. k. w stanie biernym realności l. 229 w Tarnopolu na Mosesa Apfelbauma zaintabulowanych.

Gdy powyż niewiadome osoby są częściowemi właścicielkami tej realności uwiadamia się ich o tem celem przestrzegania praw swych.

Tarnopol dnia 28 października 1878.

(1544 3—3) **Edykt.**

L 5517. Podaje się do publicznej wiadomości, że dnia 31 grudnia 1878, 21 stycznia 1879 i 4 marca 1879 zawsze o godz. 10 przed połudn. odbędzie się licytacya realności pod l. 189 w Witkowie położonej, własność Łukasza Korytyńskiego stanowiącej, na rzecz zakładu kredytowego włościańskiego, celem zaspokojenia 109 złr. 54 cnt. a. w. z pn.

Cena wywoławcza 505 złr.

Wadyum 50 złr. 50 ct. a. w.

C. k. sąd powiatowy.

Radziechów 17 września 1878.

(1476 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 13062. Podaje się do wiadomości, że na rzecz Joda Liebreicha, odbędzie się tu w sądzie przymusowa sprzedaż nietabularnej realności Nk. 88 w Podzameczyku, Tomasza Słońskiego własnej, dnia 17 kwietnia 26 maja i 25 czerwca 1879, zawsze o godzinie 10 rano.

Cena wywołania 175 zł.

Wadyum 20 zł.

Resztę warunków, akt opisania i oszacowania w registraturze tutejszej do przejrzenia.

C. k. Sąd powiatowy.

Buczacz dnia 10 stycznia 1879.

(1578 2—3) **Edykt.**

L. 541?2. C. k. sąd powiatowy m. d. Sek. I. we Lwowie wzywa niewiadomych z miejsca pobytu domniemanych spadkobierców Filipa i Jakóba Auryków jakoteż innych z życia i miejsca pobytu nieznanych spadkobierców, ażeby w przeciągu roku od dnia ostatniego umieszczenia edyktu w gazecie licząc, swoje prawo spadkowe do spuścizny po zmarłej we Lwowie dnia 5 października 1873 bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia Elżbiecie Auryk ogłosili i je udowodnili; w przeciwnym bowiem razie spadek, dla którego kuratorem dr. Ksawery Gajewski ustanowionym został, tylko z tymi spadkobiercami, którzy zgłoszą się do spadku i tytuł prawny wykażą, pertraktowany będzie, zaś nieobjęta część spadku, lub jeżeli nikt do niego się nie zgłosi, skarbowi państwa oddany zostanie.

Lwów 29 stycznia 1879.

(1575 2—3) **Edykt.**

L. 8494. C. k. sąd krajowy we Lwowie niniejszym edyktem wiadomo czyni, że c. k. uprz. gal. akc. Bank hipoteczny we Lwowie przeciw Mojżeszowi Judzie Thier pod dniem 17 grudnia 1878 pozew wniósł i o pomoc sądową prosił, w skutek czego przeciw temuż t. s. uchwałą z dnia 21 grudnia 1878 do l 63162 nakaz zapłaty 2 rat pożyczkowych po 28 złr. 35 ct. i reszty kapitału 334 zł. 63 ct. z pn. wydany został.

Ponieważ miejsce pobytu pozwanego jest nieznane, a zatem c. k. sąd krajowy do zastępowania i na jego koszt tutejszego adwokata Dr. Maurycego Byka, ze substytucyą adw. Dra Feilesa kuratorem mianował, z którym niniejsza sprawa wedle ustawy sądowej dla Galicyi przepisanej przeprowadzoną będzie.

Niniejszym więc edyktem wzywa się pozwanego, aby w należytym czasie osobiście stanął, lub potrzebne tytuły prawne ustanowionemu zastępcy udzielił, lub innego zastępcę wybrał i sądowi oznajmił, słowem stosownych do obrony środków użył, gdyż wynikające z zaniedbania skutki sam sobie przypisać będzie musiał.

Lwów dnia 22 lutego 1879.

(1572 2—3) **Edykt.**

L. 1786. C. k. sąd powiatowy w Nowymtargu zawiadamia nieznanych spadkobierców i wierzycieli śp. Bolesława Aleksandra Kłosowskiego, że dnia 16 grudnia 1875 zmarł w Myślenicach bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia Bolesław Aleksander Rola Kłosowski urodzony dnia 17 listopada 1832 w Witejkach, parafia Gedrojecka w Wielkim księstwie Litewskiem i wzywa ich, aby w przeciągu roku zgłosili swe prawa do spadku po śp. Bolesławie Aleksandrze Rola Kłosowskim, w razie bowiem przeciwnym pozostała spuścizna władzy ces. rossyjskiej wydaną zostanie.

Nowytarg dnia 1 marca 1879.

(1579 2—3) **Edykt.**

L. 7131. C. k. Sąd krajowy we Lwowie niniejszym edyktem wiadomo czyni, że Rudolf Grossmann w imieniu własnem i jako opiekun nieletnich Karoliny Grossmann Jerzego Grossmana Elżbiety i Joanny Langner wniósł przeciw z życia i miejsca pobytu niewiadomemu Konstantemu Dobrzańskiemu ewentualnie niewiadomym spadkobiercom tegoż pod dniem 11 lutego 1879 l. 7131 pozew o uznanie resztujących kwot pochodzących ze sum 1000 złr. w. w. i 250 złr. w. w. za umorzone, i wykreślenie takowych ze stanu biernego realności l. 453 $^2/_4$ we Lwowie, prosząc o pomoc sądową, w skutek czego ponieważ miejsce pobytu pozwanych jest niewiadome, ck. sąd krajowy do zastępywania tychże na ich koszt i niebezpieczeństwo tutejszego adwokata Dra. Roińskiego substytując temuż adwokata Dra. Zukotyńskiego kuratorem zamianował, z którym niniejsza sprawa wedle ustawy sądowej dla Gylicyi przepisanej przeprowadzoną będzie.

Niniejszym więc edyktem wzywa się zapozwanych aby w należytym czasie osobiście stanęli, lub potrzebne tytuły prawne ustanowionemu zastępcy udzielili, lub innego zastępcę wybrali i sądowi oznajmili, słowem stosownych do obrony środków użyli, gdyż wynikające z zaniedbania skutki sami sobie przypisać będą musiei.

Lwów dnia 22 lutego 1879.

(1576 2—3) **Edykt.** L. 2757.

Ck. Sąd krajowy we Lwowie zawiadamia spadkobierców po śp. Andrzeju Pierzchalskim, a to: Katarzynę z Babskich Pierzchalską, Józefę z Pierzchalskich Gilewiczową, Karolinę Pierzchalską, Antoninę Pierzchalską, Zofie Pierzchalską, Annę Pierzchalską, Józefę Pierzchalską, iż Ferdynand Góralski przeciw nim pozew o uznanie prawa własności $^1/_{12}$ części realności pod l. $23^4/_4$ we Lwowie położonej wniósł.

Gdy zaś wspomniani spadkobiercy po śp. Andrzeju Pierzchalskim z życia i miejsca pobytu nie są wiadomi, przeto ustanowiono dla tychże kuratora w osobie adw. Dra Stromengera z zastępstwem adw. Dra. Janowicza i temuż kuratorowi ten pozew do postępowania pisemnego zadekretowany, doręczono.

Lwów dnia 1 lutego 1879.

(1538 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 9311. C. k. sąd powiatowy w Niżankowicach ogłasza, że w sprawie Herscha Stocka przeciw Oleksie i Katarzynie Hałakom pto. 90 zł. w. a. z pn. odbędzie w sali sądowej publiczną licytacyę gospodarstwa włościańskiego w Drozdowicach pod l. k. 48 położonego, ciała tabularnego niemającego a dłużników Oleksy i Katarzyny Hałaków własnego w trzech terminach, 24go kwietnia, 27go maja i 2 lipca 1879 każdym razem o godzinie 10 rano.

Cena wywołania 375 zł., zakład 37 zł. 50 cnt.

Na pierwszym i drugim terminie gospodarstwo to tylko za cenę wywołania lub wyżej, zaś na trzecim terminie także niżej ceny wywołania sprzedanem zostanie. Bliższe warunki licytacyi tudzież protokół zastawniczego opisania i oszacowania można przejrzeć w sądzie.

Niżankowice d. 17 grudnia 1878.

(1561 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 7663. Dnia 2 kwietnia, 7 maja i dnia 11 czerwca 1879 o godzinie 10 rano, odbędzie się w tutejszym sądzie przymusowa publiczna sprzedaż gruntów do realności pod l. k. 375 w Brzozowie, Jana Lorenca własnych w sprawie Berka Jeremiasza o 15 zł w. a. z przynależytościami.

Cena wywołania wynosi 140 zł. w. a.

Wadyum 14 zł. w. a.

Przy pierwszych dwóch terminach grunta tylko za lub wyżej ceny wywołania, przy trzecim także niżej takowej będą sprzedane.

Resztę warunków wolno w tutejszym sądzie przejrzeć.

C. k. sąd powiatowy.

Brzozów d. 7 stycznia 1879.

(1560 2—3) **Edykt.**

L. 1957. Niewiadomego z miejsca pobytu Dawida Grudera zawiadamia się, że Franciszek Haładewicz wniósł przeciw niemu pozew de praes. 22 lutego 1879 l. 1957 o zapłacenie 78 zł. w. a. z pn., który ustanowionemu dla pozwanego kuratorowi Dr. Edwardowi Weissteinowi się doręcza, z wyznaczeniem terminu do rozprawy sumarycznej na 19 marca 1879 na 9 godzinę przed południem.

C. k. sąd powiatowy.

Brody dnia 25 lutego 1879.

(1558 2—3) **Edykt.**

L. 11632. C. k. sąd powiatowy Brodzki ogłasza, iż w drodze przymusowej realność l. 25 w Jazłowczyku, sprzedaną będzie 17 marca, 21 kwietnia i 26 maja 1879 10 godzinie przedpołudniem w sądzie tutejszym. Cenę wywołania stanowi kwota 495 zł. w. a., wadyum 50 zł. w. a. Reszta warunków licytacyjnych przejrzaną być może w tusądowej registraturze.

Brody d. 24 grudnia 1878.

(1562 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 605. C. k. sąd powiatowy w Dobromilu ogłasza, że na zaspokojenie wierzytelności zakładu kredytowego ziemskiego przeciw Elżbiecie Popielowej w kwocie 54 zł., 54 zł. i 1161 zł. 32 cnt. z pn. przeprowadzoną będzie w dniach 4 kwietnia, 9go maja i 13 czerwca 1879 każdym razem o godzinie 9 rano w tutejszym sądzie przymusowa sprzedaż ocenionej na 3200 zł. realności pod l. 61 w Katynie położonej, z ceną wywołania 3200 zł. a zakładem 320 zł. Na pierwszych dwóch terminach sprzedaż nastąpi tylko powyżej lub za cenę szacunkową, na trzecim zaś nie poniżej 2500 zł. W 30tu dniach po prawomocności aktu licytacyjnego winien nabywca wszelkie należytości skarbowe i egzekucyę prowadzącego zakładu uiścić, a resztę w 30 dniach po prawomocności tabeli płatniczej.

Resztę warunków i wyciąg tabularny wolno jest w tus. registraturze przejrzeć.

Dobromil d. 14 lutego 1879.

(1568 2—3) **Edykt.**

L. 1427. C. k. sąd powiatowy w Leżajsku podaje do publicznej wiadomości, iż celem zaspokojenia wierzytelności Majlecha Bellera w kwocie 130 zł. odbędzie się w gmachu sądowym na dniu 18 kwietnia, 23 maja i 27 czerwca 1879 każdym razem o godzinie 10 przedpołudniem publiczna przymusowa licytacya realności pod l. 195 w Grodzisku dolnym położonej, ciała tabularnego niestanowiącej do Sebastyana i Elżbiety Zwolińskich należącej, która to realność na pierwszych dwoch terminach tylko za lub wyżej a na trzecim i poniżej ceny szacunkowej sprzedaną będzie.

Wadyum wynosi 133 zł. 50 ct.

Akt opisania, oszacowania i warunki licytacyjne przejrzeć można w registraturze sądowej.

Leżajsk 11 lutego 1879.

(1569 2—3) **Edykt.**

L. 14683. C. k. sąd powiatowy w Leżajsku podaje do wiadomości, iż celem zaspokojenia wierzytelności Maryanny Maerakowej w ilości 80 zł. z pn. odbędzie się w gmachu sądowym na dniu 18 kwietnia, 23 maja i 27 czerwca 1879 każdym razem o godzinie 10 rano publiczna przymusowa licytacya realności pod l. 190 w Kuryłówce położonej, ciała tabularnego niestanowiącej do Wojciecha Różaka należącej, która to realność na pierwszych dwóch terminach tylko za lub wyżej ceny a na trzecim i poniżej ceny szacunkowej sprzedaną będzie.

Wadyum wynosi 34 zł.

Akt opisania, oszacowania oraz warunki licytacyjno. przejrzeć można w registraturze sądowej.

Leżajsk 28 grudnia 1878.

(1559 2—3) **Edikt.** Nr 8383.

Uiber das vom Jakób Brandriss unterm 16 August 1878 Zl. 8383 um Löschung der für Dawid Ploticer auf der Realität Nr. 566 in Brody vorgemerkten Summe von 450 fl. ö. W. überreichte Gesuch, wird für den, dem Leben und Wohnorte nach unbekannten Dawid Ploticer und für den Fall seines Ablebens dessen dem Namen und Leben unbekannte Erben ein Kurator in der Person des Herrn Landesadvokaten Dr. Weisstein bestellt und die Tagfahrt zur Nachweisung der Rechtfertigung auf den 19 März 1879 um 9 Uhr V. M. bestimmt.

K. k. Bezirksgericht.

Brody d. 26 Dezember 1878.

(1510 2—3) **Edykt.**

L. 20589. C.k. Sąd obwodowy Tarnowski podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie wierzytelności Teofila Adamskiego pr. 1400 zł. w. a. z należytościami dodatkowemi dozwoloną została sprzedaż egzekucyjna realności pod l. 110 w Tarnowie na Zabłociu położonej do dłużnika Tobiasza Blaustein należącej.

Sprzedaż odbędzie się przez licytacyę publiczną w sądzie tutejszym w trzech terminach 21 kwietnia 21 maja i 18 czerwca 1879 każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Cenę wywołania stanowić będzie wartość szacunkowa 3079 zł. 20 ct. poniżej której w terminach powyższych dobra sprzedane nie będą.

Wadyum przy licytacyi złożyć się mające wynosi 300 zł. w. a.

Resztę warunków wyciąg hipoteczny i akt szacunkowy przejrzeć można w registraturze c. k. sądu obwodowego.

Na wypadek jeżeli przy pierwszych terminach licytacyjnych nikt przynajmniej ceny szacunkowej niezaofiaruje wyznacza się termin na dzień 18 czerwca 1879 godzinę 4 po południu na który wierzycieli hipoteczni stawić się winni, celem ułożenia lżejszych warunków, według których następnie sprzedaż licytacyjna w jednym terminie rozpisaną zostanie.

Głosy nieobecnych przy tym terminie doliczy się do większości głosów wierzycieli którzy na termin przybędą.

O rozpisaniu tej licytacyi otrzymują zawiadomienie obydwie strony c. k. urząd podatkowy tu. c. k. prokuratorya skarbowa we Lwowie wszyscy wierzyciele hipoteczni, wszczególności Fryderyka Röttinger do rąk własnych tu, zaś wierzyciele którzyby po dniu 5 sierpnia 1878 do hipoteki rzeczonej realności weszli lub którymby uchwała niniejsza lub też późniejsza zapaść mająca z jakiegokolwiek powodu nie została doręczoną do rąk kuratora, który niniejszem w osobie adwokata Dra Salomona z substytucyą adwokata Psarskiego ustanowionym został tudzież przez edykta.

Tarnów dnia 23 stycznia 1879.

Obwieszczenie.

L. 1577

Z powodu rozpisania uzupełniającego wyboru jednego posła na Sejm krajowy z ciała wyborczego większych posiadłości okręgu wyborczego **Krakowskiego**, ogłasza się niniejszem listę wyborców tego okręgu z nadmienieniem, iż reklamacye mogą być wnoszone do Prezydyum c. k. Namiestnictwa we Lwowie w ciągu dni czternastu (14) licząc od dnia niniejszego ogłoszenia.

Reklamacye wniesione po upływie tego terminu nie będą uwzględnione.

Pełnoletni współwłaściciele dóbr tabularnych uprawniających do wyboru w wzmiankowanym okręgu wyborczym, mają w celu wydania kart legitymacyjnych, przedłożyć c. k. staroście w miejscu wyboru pełnomocnictwo wystawione przez nich dla tego, którego do wyboru upoważnili.

Uprawnieni do wyboru stale w kraju zamieszkali, otrzymają karty legitymacyjne wprost z urzędu.

Tych zaś do wyboru uprawnionych, którzy w kraju nie mieszkają, wzywa się, aby zgłosili się o karty legitymacyjne do c. k. Starosty w Krakowie.

Z Prezydyum c. k. Namiestnictwa.

Lwów, 3 marca 1879.

Wykaz

posiadaczy dóbr tabularnych uprawnionych do wyboru posła do Sejmu krajowego w ciele wyborczem większych posiadłości okręgu wyborczego

Krakowskiego

Imię i nazwisko wyborcy	Nazwa tabularnej posiadłości uprawniającej do wyboru
Jego Ces. Wysokość Arcyksiążę Albrecht	Kamecznica. Paweł mała, Rycerka, Sól z Niedwią i Szarem, Ujsoły, Wieprz ad Żywiec c. att. Reptra, Brusnik, Ciecina, Cisiec, Czernichów, Juszczyna, Lipowa, Leśna stara i nowa, Międzybrodzie ad Zywiec, Milówka, Ostre, Pietrzykowice, Radziechów, Sienna, Słotwina, Żywiec stary, Trześnia, Zabłocie, Zadziełło, Zarzecze, Żabnica, Zywiec c. att., Hucisko, Isep, Teleśnia, Korbielów, Koszarowa, Krzyżowa, Mołne, Paweł wielka, Przyborów, Przyłęków, Sporycz Sopotnia wielka i mała, Swinia, Trzebinie, Bestwina, Bestwinka, Biała (przedmieście), Brzeszcze, Czaniec, Dankowice, Jawiszowice, Janowice, Kaniów, Komonowice, Lipnik, Międzybrodzie tynieckie, Porąbka, Przeciszyn, Skidzin, Straconka, Wilczkowice. Maków z przyl., Biała-Grzechinia, Skawina czyli Skawica, Zawoja, Kojszowska, Wieprzec, Juszczyn, Osielec i Szydzina z adwokacyą, Szydzina i adwokacya Koyszówka.
Agronomiczne Towarzystwo w Krakowie	Czernichów z przyległościami.
Atteslånder Anna	Pleszów.
Armałowicz Feliks	Bytomsko, Łąkta górna.
Badeni Stanisław	Grabie, Żymbrzeg, Branice c. att.
Bader Maksymilian małoletni i Iskrzycka Zofia	Garlica murowana.
Baranowski Łucyan	Kobylec część, Borowicka i Studzianka zwana.
Barber Jakób	Porąbka iwkowska i Iwkowa część III.
Bartel Jan	Jankowice.
Baruch Gustaw	Łagiewniki.
Baum Ferdynand br.	Radocza
Baum Józef br.	Kopytówka, Brżezinka.
Bracia miłosierdzia w Zebrzydowicach	Zebrżydowice.
Branicki Aleksander hrab.	Slemień c. att. Gilowice, Kocoń. Kurów, Las, Paweł, Pawelka, Slemień rychwaldski, Sucha c. att. Krżeszów, Lachowice, Kuków, Stryszowa, Sucha i Tarnawa.
Brandys Stanisław	Wielkie drogi, Barwald średni, Bredy, Brzeźnica c. att. Bugaj, Kalwarya, Poręba, Przyłkowice, Stanisław górny, Wosoka, Staw dworski w Barwałdzie Dolnym.
Benedyktynek konwent w Staniątkach	Ochmanów, Staniątki, Suchoraba, Węgrzec, Podborże, Slemiróg, Zakrzów, Brzeźnica, Gorżków stary, Kółko, Podłęże, Łazy, Lezkowice, Chrość.
Benoe Atanazy	Klęczany, Marszowice, Niegowice.
Benoe Justyna	Strożе, Borowa, Wola strożka, Zakliczyn, Zdonie.
Beym Albin	Sułków i Wola sułkowska.
Biesiadecki Stanisław	Łobzów część.
Bilińska Wiktorya (dożywotniczka)	Raciechowice.
Bilińscy Stanisław, Włodzimierz małoletni i Helena z Bilińskich Berska	Kwapinka i Mierżeń.
Bobrowski Karol hr.	Andrychów c. att. Sułkowice, Targonica, Wieprż, Brzezina czyli Brzezinka.
Bobrowska Teresa hr. dożywotniczka (fundacya Hallera)	Dwory, Monowice.
Bobrowski Wincenty	Rudze.
Bobrowski Zdzisław	Brzączowice.
Buguszewski Antoni	Strzelce małe, Szczurowa.
Böhm Otmar	Janowice.
Bondi Karolina, Karol, Edward i małoletni Aleksander i Leopold	Jodłówka, Krzeczów i Rzezawa.
Borkowska Adela hrab.	Malec, Osiek.
Brżezińscy Julian i Ewelina z Morawskich Dunin	Łazań i Wola podłażańska.
Bzowscy Wiktorya (dożywotniczka) Julia, Stanisław, Marceli i Aleksander	Zabawa, Podwsle, Zdarżec.
Bzowski Bogusław	Lipnik, Zasań, Droginia z Bamowicami.
Bulowski Jerzy	Pisarzowice górne.
Burda Józef	Pisarzowice dolne
Chrżanowski Wojciech	Popędzyna.
Chwalibóg Wanda	Grojec, Zaborże, Wojnicz z przyległ. Zamoście, Ratnawa i Browar Wojnicki, Przybysławice z przyległ. Marcinkowice.
Chwalibogowska Stanisława	Gaj.
Chwalibogowski Stanisław	Niegoszowice.
Chwalibogowski Władysław	Brzezie szlacheckie.
Czartoryski Marceli książę	Wola justowska.
Czetsch de Lindenwald Berta	Bierżanów. Kacin.
Cysterżów konwent w Mogile	Czyżyny, Mogiła, Zesławice.
Dąbski Gustaw i Marya z Lgockich Brżeska	Chrząstowice.
Dąbska Joanna	Zakrzów.
Dąbscy Henryk i Gustaw, Konstancya Sobolewska, Schäckerowie Joachim i Liebe	Oświęcim z przyległ. Babice, Broszkowice.
Dąbska Marya	Kosowa i Chrząstowice część.
Damask Zuzanna	Lubomierz.
Darowscy Adam, Marya, Władysław i Zofia	Mydlniki.
Dąbska Zofia z Lgockich	Jaśkowice.
Dębicki Juliusz hr.	Niezdanowice i Jaroszówka.
Dębicka Klementyna hrab. wraz z Juliuszem Dębickim	Pierżchów, Pierzchowice.
Dzięgielowska Ksawera	Ochodza.
Dobiżyńska Julia	Niewiarów z przyległ. Swidówka, Podgrodzie i Zielona, Karczma, Jaroszówka część, Majętność, „Rola gorna Leszczyńska“ zwana.
Dobrżyński Tytus	Półwieś, Ryczów. Wozniki, Zygodowice.
Dobner de Dobenau Karol	Barwald górny.
Dominikanków konwent w Krakowie	Prądnik czerwony.
Dunikowski Jan	Wojakowa, Rajbrot.
Dunin z Bobrowskich Albina	Głębowice dolne.
Dunin Stanisław	Gierałtowiczki.
Dydyński Maryan	Raciborsko.
Estreicher Aleksander	Trzebinia.
Etterlein Władysław, Bronisława Goralczykowa, Teodor i Zdzisław Etterlein, Jadwiga z Boguszewskich Denkerowa.	Górka z przyległ. Sokółki i Kopaniny.
Franciszkanów konwent (św. Andrzeja) w Krakowie	Regulice.
Färber Ryfka	Siercza i Klasno.
Feil Józefa	Podolany, Zręczyce.
Tibauser Stanisława, Bielowska Eugenia, Habichtowa z Fihauserów Wanda, Grossowa z Fihauserów Róża, Gross Franciszek Fihauser Bogumiła małoletnia, Fihauser Henryka masa spadkowa i Fihauser Czesław	Gdów VI. scheda.
Fischer Jan Franciszek	Gorżeń dolny, Jaroszowice.
Florkiewicz Juliusz	Wieckowice, Dulowa, Karniowice, Młoszowa.
Foltański Feliks	Kańczuga.
Gąsiorowskiego Mikołaja Antoniego dw. im. masa spadkowa	Zbydniów.
Grabczyński Wojciech	Cerekiew, Bessów, Wyryż.
Grabowskie Felicya i Zuzanna	Konary.
Gralewski Piotr	Chorągwica
Gwarectwo Jawornickie	Jaworzno z przyległ. Długoszyn i Podlęże, Byszyna Folwark i wieś Dąbrowa Szczakowa, Jeleń z Wojtowstwem, Luszowice i Góra luszowska, Ciężkowice wieś i folwark.
Giebułtowscy, Konrad, Władysław, i Helena.	Łopanów
Gniewiński Jan	Wolkowice, Biadoliny
Goldberg Juda	Sufczyn
Gorczyński Bronisław	Brzeźnica, Marcyporęba, Wysoka Łgota.
Gorczyński Józef	Marcyporęba część Nowedwory.
Gorczyńska Rozalia małoletnia	Stryszów
Gorczyńska Marya	Sowa
Gorkiewicz Jan	Witanowice polne i Łgota.
Gostkowska Walerya br.	Łusławice małe
Gostkowski Aleksander	Tomice Frydrychowice
Götz Jan	Okocim
Gros de Rosenburg Karol	Wola Nieszkowska
Günther Edward	Facimiech, Krżęcin
Günther Marya i Aleksandra, Günthera masa spadkowa.	Dołęga
Gurniak Jerzy	Nidek
Haller Władysław	Polanka, Haller Głuchowice
Haller Hallenburg Henryk	Jurczyce
Haldziński Antoni	Czyżów, Zborczyce
Helcel de Sternstein Floryan	Górka Trzebionka
Helcel Anna	Radłów, Biadoliny radłowskie, Bielcza, Biskupie radlskie, Bogumiłowice, Borżęcin, Dolęga, Lętowice, Niedzielisko, Niwka, Rajsko, Wał Ruda, Wola radłowska.
Hom Andrzej	Twierdza ad Wieprz
Homolaczowa ze Stadnickich Klementyna, Homolaczowie Wilhelm. Edward, Bronisław i Klementyna Grodzicka.	Gnojnik Gnojnik część, Gurka czyli „Gołuchowszczyzna“ zwana.
Homolacz Stanisław	Balice, Lewniowa, Dąbrówka, Dębina.
Hornowie Zygmunt i Nepomucyna	Borek fałęcki
Horech Kajetan Br.	Siepraw i Kawęciny
Hoszowski Konstanty	Chełm
Hubicka Salomea (dożywotniczka) i Bzowskiej Bronisławy masa spadkowa.	Jawornik
Humberg Karol	Hałcnów
Jakubowicz Mieczysław, Honorata z Jakubowiczów Balkowa, Stanisław, Władysław Jakubowicze i Franciszka z Jakubowiczów Mateusowa.	Sosnowice i Łęcze część.
Jakubowski Saturnin Dr.	Kierlikówka
Jankowski Karol	Starawieś dolna
Jasińscy Sylwester i Aniela.	Bienkowice
Jastrzębski Edmund	Dębno, Biadoliny szlacheckie, Jastew, Perła Sterkowice, Wola dębna.
Jaworski Jan	Krakoszowice

Imię i nazwisko wyborcy	Nazwa posiadłości tabularnej uprawniającej do wyboru
John Juliusz August	Prussy
Jordanowa Franciszka	Sidzina
Jordan Apolonia	Więckowice Grabna, Rudka
Kraków probostwo św. Floryana.	Bieńczyce
Kraków kościół P. Maryi	Bronowice małe.
Kraków szpital św. Łazarza	Ręczna, Prądnik czerwony część Krowodrża.
Krasucki Kazimierz br.	Jasień, Grądy, Pomianowa.
Krasicki Antoni	Piaski, Druzków.
Kałus i Stefan	Zegartowice z przyległościami Kwasowice, Bigoszówka i Krzesławice.
Kamedułów klasztor na Bielanach	Bielany, Mników.
Kanoników regularnych klasztor w Krakowie	Kamień, Przeginia duchowna.
Krakowska kapituła katedralna	Bosutów, Grembałów, Raciborowice, Sulechów, Witkowice, Zastow, Kobylany, Rudawa.
Karmelitów konwent w Czerny	Czerna, Paczałtowice, Siedlec, Zbik.
Kępińska Anastazya	Moszczanica c. att. Kocierz ad Moszczanica, Łysina, Szczurowa.
Knesek Dominik	Jaszczurowa. Mucharż.
Knesek Karol	Chorowice i Bryczyna.
Kriegshaber Karolina	Niedary, Uście solne.
Kwieciński Józef	Sławkowice.
Kirchmajera Juliana masa spadkowa	Krzesławice.
Kochanowska Ludwika	Olszyny, Rostoka, Sukmanie.
Komar Henryk	Ostrów nobile.
Konopka Andrzej br.	Borek szlachecki i część dóbr Borek szlachecki, Rogoszczyzna i Grabiańszczyzna zwana.
Konopka Henryk br.	Wrząsowice.
Konopka Józef	Mogilany, Kuleszów, Głogoczów.
Konopka Julian	Modlnica wielka.
Konopka Roman	Tomaszowice.
Kopf Józefa	Zakliczyn.
Kopfowa Marya z Bilińskich	Raciechowice część Sosnów
Kozicki Jędrzej	Chronów część.
Klucka Malwina	Kozy
Kwiecińscy Antoni i Wanda z Cybulskich	Grajów.
Łącka Antonina	Mętków, Wysiełzów.
Lanckoroński Wiktor hr.	Falkowice, Gdów Kędzierzynka.
Lariss Edmund br.	Bujaków. Bulowice, Hecznarowice, Nowawieś.
Lasocki Czesław br.	Spytkowice.
Łasiński Franciszek	Przybysławów, Łęki, Ruda, Rysie
Lasko Wincenty	Wrzępia z przyległościami Michale Radziejów.
Lebowski Oswald	Wola przyszowkowska, Kopacze.
Łempicka z Michałowskich Marya	Krzysztoforzyce.
Leśniak Jakób	Wróblowice
Lipczyńska Marya	Karniów.
Lipowski Adol br.	Niżowy, Winiary, Hucisko, Rudnik.
Łopaccy Władysław, Ludwik, Henryk, Andrzej i Bronisława z Łopackich Garbaczyńska	Leszczyna i Ciechówka.
Lgoccy Kazimierz i Kamila	Królówka, Lipnica górna i dolna.
Lubomirska Cecylia księżna	Bieńkówka, Bogdanówka, Borżęta, Bysina Dolnawieś. Jasiennica, Krzeczonów Krzeszów, Lubień, Pcim, Polanka, Rudnik, Stróża, Tenczyn, Trzebunia, Więciorka, Zawadka, Przegorzał część.
Lucki Leon	Chronów (część)
Machalski Maksymiljan dr.	Sciejowice, Dąbrowa.
Marfiewicz Antoni	Brzesko i Brzozowice.
Marasse Adam	Tworkowa, Markowa, Jurków, Wytrzyszka.
Meisner Tytus	Brzezowa, Wieruszyce, Wola wieruszycka.
Mieroszewska Julja hrab.	Poremba wielka.
Mieroszewski Stanisław hrab.	Bolechowice Karniowice.
Miętuszewska Aniela	Pawlikowice, Roznowa.
Michałowscy Antoni i Leokadya.	Okrojnik, Oczków, Łukawica.
Millit Szaja	Bodzanow.
Miguła Oswald	Sanka.
Milewski Alfred	Rychwald z przyległ. Piekary.
Mogiła rz. kat. probostwo	Wróżenice.
Montleart Maurycy książe	Baczyn, Budzów, Harbutowice, Jastrzębia, Izdebnik, Lanckorona, Leśnica, Polcza, Zakrzów, Biertowice, Jachówka, Sułkowice.
Montleart Augusta księżna	Krzyszkowice i Zawada, Szembek.
Monderer Abelard	Gierczyce, Nieszkowice, Buczyna.
Morawiecki Wojciech	Kunice.
Mrozowscy Józef i Maryanna	Mistrzejowice.
Mühleisen Marya	Kobierzyn.
Neumayerowie Karol Józef 2ga im. i Franciszek	Boków z przyległ. Babice folwark, Swoboda i część dóbr Witanowice, tudzież dóbr Klecza dolna i średnia.
Niedzielskiego Antoniego masa spadkowa	Zabawa, Zaborów, Kwików, Pojawie, Wał ruda.
Niedzielski Erazm	Bogucice, Strumiany. Brześć, Kokołów, Czarnochowice, Sledziejowice.
Nowicka z Gostkowskich Wanda	Podjasien z przyległ. Rybie stare.
Niwicki Teodor	Ujazd.
Niwicki Lubin i Wesołowski Konstanty	Rdzawa.
Norbertanek Konwent w Krakowie (na Zwierzyńcu	Modlniczka, Zabierzów, Grotowa, Jeziorzany, Olszanica, Watowice, Zwierzyniec, Bibice, Luboczа, Czatkowice.
Oraczewscy Edward, Stanisław, Konstanty i Helena i Brzozowska Emilja	Kowce, Zerosławice.
Orzechowska Oksza Karolina	Radziszów i Wola radziszowska.
Ostrowskiego Władysława hr spadkobiercy	Kościelec, Piła.
Ostrzeszewicze Ignacy i Franciszka	Skotniki.
Ostrzewicz Kasper	Sękowice.
Oświecimskie probostwo	Włosienica.
Oszacki Stanisław	Czechówka.
Padlewscy Władysław i Marya	Barczków.
Podlewscy Józef i Amalja	Libertów.
Paszkowski Franciszek	Tonie.
Powełka Józef	Podolany.
Pęgowski Władysław	Sobolów.
Pleszowski Jan	Przybradz część I i II.
Primavesi Klementyna	Buczkowice, Lodygowice, Mikuszowice, Rybarzowice, Szczyrk, Wilkowice.
Primavesi Teodor	Rojcza,

Imię i nazwisko wyborcy	Nazwa tabularnej posiadłości uprawniającej do wyboru
Podczaska Stanisława	Pogorzyce.
Popiel Paweł	Przylasek rusiecki, Ruszcza.
Popielowa z Wiercińskich Paulina	Zielonki część.
Potocka z Branickich Katarzyna hrab.	Spytkowice Miejsce, Bachowice, Brodło, Czerna, Czyżówka, Filipowice, Frywald, Grojce, Krzeszowice, Łgota, Mirów, Myślachowice, Nielepice, Nowagòra, Oklesna, Ostrzężnica, Pisary, Psary, Rudno, Siercza, Tenczynek, Wodna, Wola filipowska, Zaleś, Żary, Dubie, Baczyn, Brzoskwinia, Budzyń, Cholerzyn, Chrosno, Morawica, Russowic, Grodzisko.
Potockiej Julji hrab. masa spadkowa	Wyciąże.
Przyborowska Kasylda	Stojowice.
Przychoccy Franciszek i Anna	Bilczyce, Surawki.
Plessnerowie Józef i Henie	Łazy.
Radomyska Felicya z Marynowskich	Tarnawa.
Reinerowie Kasper i Józefa	Ujazd.
Religijny Fundusz	Buków, Gołkowice, Kostrze, Opatkowice, Brzozów, Samberek, Sidzina, Tyniec, Łączany (Pozowice,) Siedliska Uszew, Biesiadki, Doły, Jaworsko, Soniowy, Łysa góra, Porąbka uszewska, Ruda, Zawada, Zerków, Niepołomice i Chobot, Bogucice, Domienice, Dzwinia, Grobla, Kolanów Mikluszowice, Okulice, Swiniary, Trawniki, Wola dzwińska, Zabierzów, Zabierzowska Wola, Targowisko, Wola batorska, Ksiarnia, Siedlec, Chełm, Łapczyce, Wyżyce, Bełno, Trzciana.
Rogaliński Wincenty	Wesołów, Olszowa.
Rogojski Leonard	Kąty, Drużków pusty, Grabie.
Romer Michał	Wiatowice.
Romer Adela hrab.	Inwald, Zagórnik.
Rostworowski Joachim	Rybna.
Rozmanith Marya Józefa 2ga. im.	Rakowice.
Sawiczewski Bolesław	Dziekanowice.
Skarzyński Fortunat, Bukowskiego Jana masa spadkowa, Kiszakiewicz Bolesław	Tymowa część, scheda I. II. III. i IV.
Slapa Ignacy	Lusina.
Sliwińscy Bronisław, Józef i Aleksander małoletni	Kossocice, Soboniowice, Strzałkowice i Sikorskie.
Sławiński Przesław	Klecza górna.
Smiałowski Antoni	Aleksandrowice. Witkowice.
Stadnicki Jan hrab.	Wielka wieś Milówka.
Stadnicki Józef, Stanisław Felicjan 3ga. im.	Janowice c. att.
Starowiejski Jan	Piaski. Rząka Rajske.
Starowiejski Stanisław	Korabniki, Kurdwanów, Wola duchacka.
Straszewska Jadwiga	Zdrohec z przyległ. Isep.
Stefański Stanisław	Płoki.
Stein Wilhelmina bar.	Krzyszkowice.
Sternlicht Izak	Łąkta dolna.
Szalewskiego Jana masa spadkowa	Krzyworuka.
Szczerba Edward	Wesołów, Olszowa.
Serkowscy Emil i Rozalia	Jugowice.
Schimke Edward	Swinna poręba.
Schmitta Henryka masa spadkowa	Bączałka Krzywaczka.
Skirliński Jan	Kaszów, Liszki, Smierdząca.
Skrzyński Aleksander	Boczów.
Slizowskiego Kamila masa spadkowa	Zielonki część.
Schöpf Sabina	Dobranowice i Wola dobranowska.
Skorupki Leona hr. masa spadkowa	Prokocin
Sobolewski Marceli	Osieczany
Szujscy Roman i Józefa ze Stobnickich	Tymowa część, Bołkowszczyzna Pawłoszczyzna i Baszówka zwane, tudzież Tymowa II część.
Stonawskiego Pawła masa spadkowa	Tomaszkowice
Skutta Aleksander	Jowczyce
Suckow Paweł	Rząska szlachecka
Sulimirski Józef	Słotwina, Jadowniki i Maszkowice
Szumańczowska Florentyna	Czulice
Szumski Leopold	Filipowce z przyleg. Dogale
Tański Adam	Liplas i Bilczyce część.
Trembeckie Klementyna i małoletn. Stefania	Zelczyn
Trzeciak Henryk	Dąbrówka
Tennenbaum Majer	Zatoka
Tomaszewska z Fihauserów Leokadya i Darowska z Fihauserów Anastazya	Stadniki
Tomkowicz Stanisław, Tomkowicza Jana masa spadkowa, Zofia z Tomkowiczów Borowska	Kobiernice, Międzybrodzie ad Kobiernice.
Turnau Henryk	Brżezowa, Dobczyce, Kornatka.
Wadowskiej Maryi masa spadkowa	Gwoździec
Watorek Piotr	Gruszów
Weisenbach Hugo	Sieradzka Zonia
Wężyka Leonarda masa spadkowa	Benczyn, Kopytówka, Paszkówka, Łękawica c. att.
Wężykowa Ludwika z hr. Zeleńskich	Tłuczań górna, Malejowa, Raba wyżna, Wysoka.
Wilkoszewski Awit	Toporzysko
Wilkoszewski Stefan	Bystra, Raba wyżna
Wiśniewski Romuald	Przebieczany
Wiśnicz, probostwo rzym. kat.	Stradomka
Wizytek konwent w Krakowie	Giełbutow z Trojadynem
Włodek Roman	Sygneczów
Włodkowie Bolesław i Zdzisław	Dąbrowica, Chrostowa, Wieniec, Gosprżydowa
Wodzicka Marya hrab. z hrab. Potockich	Kościelniki, Wolica, Stanisławice z przyległ.
Wojczyński Antoni	Sułów i Dołki
Wysocki Józef	Polanka wielka
Zakrżeńska z Gorczyńskich Marya, małoletn.	Dąbrówka
Zakrzewski Eustachy	Zborówek
Zalescy Stanisław i Wanda	Węgrzce
Zapalski Józef	Węgrzynowice
Żarnowiecki Ignacy	Ochojno
Znamięcka Teofila	Zembrzyce, Skawce, Bodzów
Zdzieński Aleksander	Płaszów, Przewoż Rybitwy
Żelechowski Jan	Rzeszotary
Zelechowski Stanisław	Nieprześnia
Zelińska Kamila	Ciechawa
Zeleński Stanisław	Brzezie, Dąbrowa, Szarów, Grodkowice, Łysokanie.

Imię i nazwisko wyborcy	Nazwa posiadłości tabularnej uprawniającej do wyboru
Zimmermanowie Mojżesz i Chaja	Borek
Zwilling Karol	Rajsko, Harmęże
Zubrżycki Józef	Kępanów
Zubrzycki Julian	Chabówka, Ponice, Rabka, Rdzawka, Skomielna biała, Słonne, Zaryte.
Żuk Skarżewscy Adam Wojciech 2ga im. i Jan Tadeusz 2ga im. małoletni.	Proszówka
Żuk Skarżewscy Franciszek i Kazimiera	Mietniów
Zduń Marya z Borowskich.	Bielanka, Raba wyżna, Sieniawa, Naprawa, Skawa.

Z Prezydyum c. k. Namiestnictwa.

Lwów dnia 3 marca 1879.

(1369) **Edykt.** L. 1583.

Ck. Sąd obwodowy w Samborze ustanowił Mojżesza Winklera kupca w Kałuszu stałym zawiadowcą masy krydalnej Jana Schneider. — a Mortka Helmana z Nowego Kałusza jego zastępcą.

Sambor 4 lutego 1879.

L. 11555. **Sprostowanie** (1532 3—3) Edyktu z dnia 6 listopada 1878 l. 11555, dotyczącego sprzedaży realności nr. 93 w Brzeżanach. że termin do ułożenia ułatwiających warunków licytacyjnych na 27 czerwca 1879 wyznaczono.

C. k. sąd powiatowy.

Brzeżany 23 lutego 1879.

Doniesienia prywatne.

L. 177. (1556 3—3)

Ogłoszenie konkursu.

Celem obsadzenia prowizorycznej posady sekretarza wydziału powiatowego w Kosowie, z roczną pensyą 800 zł. w. a., z osobnem przez Wydział powiatowy oznaczyć się mającem wynagrodzeniem za prowadzenie rachunków, zostającej pod zarządem wydziału powiatowego włościańskiej kasy pożyczkowej, jako też z prawem pobierania oznaczonych instrukcyą dyet i kosztów podróży w razie czynności komisyjnych po za miejscem siedziby urzędowej, rozpisuje się niniejszem konkurs.

Podania zaopatrzone dowodami przynależności, odbytych studyów i dokładnej znajomości ustaw politycznych, a względnie autonomicznych, jako też znajomości prowadzenia ksiąg kasowych i rachunkowych, nakoniec dowodami dotychczasowego zatrudnienia, wnosić należy najdalej do czterech tygodni, od dnia trzeciego ogłoszenia niniejszego ogłoszenia w urzędowej „Gazecie Lwowskiej“ do wydziału powiatowego.

Urzędnicy winni podania swe wnosić za pośrednictwem swych władz przełożonych.

Kandydaci, którzy prócz powyższych wymóg wykażą się także ukończonemi studyami prawniczemi i egzaminami, otrzymają pierwszeństwo.

Z Wydziału powiatowego.

Kosów dnia 12 lutego 1879.

Ogłoszenie licytacyi.

(1166 3—4)

Galicyjski

Zakład zastawniczy i kredytowy

Lwów, ulica Teatralna, w gmachu Teatralnym podaje do powszechnej wiadomości, że zapadłe do dnia 31 grudnia 1878 r. zastawy w dniach 17, 18 i 19 marca b. r. w godzinach zwykłych urzędowych przez publiczną licytacyę (w myśl §. 19, 21, 24, 26, 27, regulaminu) najwięcej dającemu za gotówkę sprzedane zostaną.

Lwów, dnia 18 lutego 1879.

Z drukarni Wł. Łozińskiego, ul. Czarneckiego, dom Wernera l. 12.